



X 893

J5169

Columbia University
in the City of New York

LIBRARY



See also previous box

MN 12,000-3

סליחות ל' באדר:

מאריך אף ומשיב חמה מותני אשנסי
ופניו אקדמה שמעת שמעו

ויראת למר שגנתי כוונת כסתני
הקישחתי לבי ומדרכי תעיתי לביתי חרדות
כלא שיעיתי באתי ביתי כבודו נעיתי במדותיו
בטחתי ובו חסיתי

רוצה רשונה ומורה נבוכה רבסרהמיו מהלך
וסליחה שרתני אורחות השיבני מנוחה

יידע פלאיו קדמני רוחה יי

ערוהו שותקי בכלעת זמן יצויקתי כחויב
בימי חסן הסדרו זכר לעבד נאמן חליצני

כי לא אמן

קרבוד ליקה ונתקלקלו בזונות קורבני

מרוכ העונות חותם עליה נכבד

להעביר מין למדת חכמים

זמם אנגי עם אחי מים ליהודים

ורוש קראו לשני ימים בגזיר

והמיונים מתנשא לכל ראש
ומתחלה תקן תעל בת אביחיל וגם אריה נהג קדם
האיל אבל ובכי לרבים בליכיל אננו שלשת
ימים ושלשת ליל

מושיע ורב חנם רופא מרחם רכא ועלבון צופר
צער פקח ורחם עולפה צופה תושיה הכין
מרפא

בקר אור תלובן המרתא ושמחה ואור היתר
באפרתה דנה ותהלה באהבה נפלאה הורו
שבחו לעושה עיפתה

אז ועד עתה קבלו חביבים אנשים ונשים
ס ושבים מגלה לקרות בזמן נכתבים נתון
ים מתן לעלובים

אתה לא יזנית ולא בלו יעקובים
חובנים ובטוחים על רחמך הרבים
על מחמך הנפס

ית בעפר היום יושבים
הות מתפלשים
נזרות

2
הן כיום זה נגזרה גזרה ונחתמו ספרים בשושן
הבירה זרע ישורון להברית מזכירה חשים
הרצים בכתב ובשורה

טעם זה כנשמע בקפר יגון גדול ליהודים ויצום ובכי
ומספר פאחת גזרו תענית באבל להתרפר לכל
תקיים עצת המקפר

מדת הדין קטיגוריא למדה נין מיני כלא קשבו
בתעורה סער ופלצות אחזום כרערה על כן
נהנו מן הסעודה

פליאה יצאה בכנדיא מנות צורמי יהוני ויצתרכי
בשבעים לשונות קמו אבות דרועה בתחנות
רמו קול תינוקות לשוכן מענות

שרי פין קול גדים אני שומע תקף רועה וצרה קול
קטני עמך ישראל בדמע שורש אנגחו שפס
אותם לגמע מה תעשה לשמך הנדור
אשר בפיהם נשתביע

ומיד נתגלגל מדת הדין למדת רחמים
ליום טוב וניחומים ליהודים
וששון ויקר שני ימים בגזיר

על לבס ארחמים
אמי עבד

יהירים קמוכל דור ואהים שמרני
עלה ארזה תחלה בכל פאות זרני
וקם אחריו רוב שכול ולמזנב מרדני
רחה רחיתני לנפול וייל עמרני
רחה

אזביצאתי מפרך בא נחש על דרך
על עין ויגע להביא בלבו מורד
גרעת והכית אותו שוכן על ירך
יום הרים עיני עליהם יד הגבירני
רחה

בקום המן האגני כתנן לבלעני
וכתב שטנה עלי להביוס אחר לגרעני
ושלח בידים צורי והושיעני
למחרת היו מרדני וועז וישע עמרני
רחה
שכון כלה בעבדני אל מבטן גוהי

והלצת את רוחי ממזלות ומן שחמי זמני
את עיני מן דמעה ואת רגלי מרה יסחה
ומארץ מרוחי ששחמי זמני אלהים הסירני

רחה

כל

עין

אתה הא עושה פלא בכל דור ודור לעם לך
מחלה גבורות רחמיך לנו לספר דלים
מקים מעפר ואפר

הנהרגים הנרגים את הורגיהם והנעלבים צולבים
צולביהם זיר אנני על אומן הדסה השב
ליתן יעקב למשיסה

טף ונשים מבין עם תלמיד יום אחד להרוג
לאבר ולה שמיר בעמיד גורנה תינוקות אסף
לפני אבותם שארם לשסף

מחויץ אמותם גועות בדאנה ניניהם כנתנו
בעגלים להרינה ספרים גוללים לכתובותנים
ער עתה היינו סבורים כיבב ערך שנים
פגיעתם עלתה בשתי שעות בלתי צור מין
קולגריים זטלאים עולה למעלה כמו מלאכים

ועמולפני לאגדייס הם כיאסקטע עמך ישראל
רחמן רחם וחוטם קרע והשיב על ראשו מחשבת
המן הרע שעה נדה ונהפכו עננים להתלות על
עץ אב עם בנים

תקפומתים ומתו חיים כי ילהפיר עצת גוים שרי
אתה לא שניתה מבני בניהם אנהנו

רחם כמו רחמתי וזוכרנו ופוקדנו בפקודת
ישועה ורחמים א מלך יושב על כסא רחמים
חמלי עבד

ממצר קראתיך ובמרחב עניתני

אחרי צרות רבות ורעות הראיתני

במשפט יסרתני אך לא כליתני

אבוממך נלמ כי דליתני

אבוממך אבוממך

אבוממך אבוממך נסמכתי עליך

ובצר לי נשאתי עיני לזבולך

לא אבוש ונסכי לאבי בושומיחלך

הלא אתה מקדם מנוף העליתני " ארוממך

גם על כנפי נשרים " איך נשאתני "
 ועל הרסיני בברית " עמך הבאתני "
 וחוקים ותורות אמת " וחיים הורתני "
 עזר העלית משאול " נפשי חייתני "
 ארוממך

גם להלחם בי " עמלק נשא ראשו "
 ברפידים ברפור יר " עמך מדת קדושו "
 בעזר יומם בא שמשו " ומהר הנפחה בנפשו "
 צור עולם שמחני " כימות עניתני "
 ארוממך

גם משורש נחש " יצא צפעונו "
 במשולרשע על עסרל " נודר במעונו "
 הפיל פור לאבר " גוי חרד לדבר קונו "
 ויפול בבור כרה " ונלכד בפח טמנו "
 בעוז ארגע באפו " חיים ברצונו "
 כמה זוכר הברית " בבור שאון נשיתני "
 ארוממך

le

את כס 21 ק. 22 וק. 23 תמ. 24 יס. 25

בימים ההמה אחרו צוחה "
כלו ביגון חיי ושנותי באנחה
במלכות יון ופרס אשר כרו לי שוחה "
ימינך ואור פניך היו לי למנוחה "
כי פתחת שקי ותאזרני שמחה "
והמתה את אויבי ואויבי לא המיתני "

ארוממך
כל עץ

אתה
הוא אלהי הראשונים "
מפליא פלא ככל רגעי
זמנים בעמוד צור לאבד זרע אמונים אנשים
ונשים טף וזקנים "

גבר עליהם בעלילה גדולה על אכלס זכחי מלך
וקלקלו קלקלה דגול חרה לחרות עליהם בלה
ושטן שמח והלך להביא מגילה "
הן דת יצאה בבגדי אכל ויללה וכל צבא מרום
בכו למרד קולה ותשבי זורז והלך בבהלה והודיע
לנאמן וליושבי מעלה "
זורזו כלם ועמדו בבהלה באים ובוכים בקול

5
יִלְלָה חֹזֵר וְרֹזֵז לִמְיַע גְּלָה לַעֲמֹד אֵן הוּא
מִצִּירוֹ בַּתְּפִלָּה

טַבֵּס תַּעֲנֵת וּקְבֵץ קִהְלוֹת לְצֹם וּלְהַתְעַנּוּת
שְׁלֹשָׁה יָמִים וְלִילּוֹת יוֹם וְלִיל לִשְׁפוֹךְ תַּחֲנוּת
אוֹלֵי יַעֲשֶׂה רַב־הַעֲלִילוֹת

כִּנֵּס תִּנּוּקוֹת בֵּית סֵפֶר וּיִשְׁבַּע עֲלֵיהֶם וְהֵיוּ בֹכִים
הוּא וְהֵם לְקוֹלֵם נִכְנֵס צָר עֲלֵיהֶם וּמִצָּאֵם
יוֹשְׁבִים וּמִרְדְּבֵי רַב־בֵּינֵיהֶם

מִיד צוּה עֲלֵיהֶם וְסוֹפֵרִם וְנָתַן שְׁלֹשָׁאוֹת וְחִבְלִים
בְּצוּאָרֵם גַּם בִּקְרֵי לְהוֹרִיגִם אִמְסֵרֵם וְאַחֲרֵי כֵן
אֶתְלֶה מִרְדְּבֵי סֵפֶר

סוֹעֲרוֹת וְנוֹעֵרוֹת בְּפִירוֹת אִימָהוּתֵיהֶם מוֹלִיכוֹת
מֵיִם וּמִזֹּן לֵהֶם עוֹשִׂים בְּמֶרֶץ מֵאֵל לֹא יִכְנֹס
בִּפְיָהֶם כִּי לִנְשַׁחֲטִים מֵהַ צוֹרֵךְ אוֹכֵל לֵהֶם

פּוֹעֵת וְנוֹעֵת עֲלֵיהֶם אִימּוֹתֵם וּמַחֲבִקוֹת
וּמְנַשְׁקוֹת אוֹתָם יַעֲזִיקִם בְּמֶרֶץ

כְּבִיתָם וְאַתָּה אֱלֹהִים רַמְעוּ לְקוֹל

רַמְעָנֵיכֶם

קוֹלֵם נִשְׁמַע בְּשֵׁשׁ שָׁעוֹת בְּלִילָה זְעֵדִין

אבות ונאמן כתפלה רס פין לצבא מעלה
קולקטנים כגדים כאזע עלה
שמעו לפעו אבות ומלאכים ביעהם
רחום וחנון לא גדיכ הם
תנוקות עמך האסורים בצואריהם
ומחר נשחטים כוליהם
הן זוכר חברית מיד רחמים נתמלא
ימן לקרוע אגרות החרותים כלה
לצר רהף ומחשבתו נתקלקלה
לכן הוא ובנו על עצו נתלה
חביבים שמחו בלהיהם זכר להם ברית אבותיהם
קולינו שמע בששמעת תפילותם ועשה עמנו
כשעשית בעמך סחף זיוס סחף
סחף סחף אכזבי סחף סחף סחף
שוכח סחף סחף סחף סחף סחף
עתי זולובשגאות
סחף סחף סחף סחף סחף
לדור שך בצר סחף סחף
כאשר עשית סחף סחף סחף סחף
כאשר

בתוך קהל עדתי
אשפוך שיחתי
בעוד בי נשמת
כימי קדם קדמתי

אספרה שמך לאחי
במופתי פלאיך
גבורותיך אשננה
דרכיך יל הודיעני

כאשר

לקן שבעים שנה
גזירה משונה
עזרה הישנה
בכל עת ועונה

הושלכתי בעולם
ועלי יצאה
זעקתי אליך
חסדי יל אזכיר

כאשר

בטרם נשאוראש
על גבי לחרוש
בימי אחשורוש
מבין אחרית מראש

טירת מקדשך
יהירים יעצו
כמעט כלוני
לולי רחמיך

כאשר

כבן מחלתי
והקדים רפואת
המלכה ושת
ותלקח הרסתי

מרים ראשי
נהגמדתו
סוררה במוררת
עוטה ונורשה

פליצתני נשואה
יצורר גדל על כל
קדם לאבדי
רשומות החתים
ערי עתים נחלפים
השרים ואפים
בכברי עשרת אלפים
על יררצים רחופים
כאשר

שלוחים יצאו
תורגמן בקורעו
שאה מה זה ועלמה
מרדכי הוריע
והעיר שושן נבוכה
ותתחלחל המלכה
זאת המבוכה
לענונה ורבה
כאשר

ויעודת פנימה
אמרים השיבתו
לך כנוס כל היהודים
בתחן גם אני
בעצת לבותוכן
על יד הסוכן
שלוש צומות להבן
ונערותי אצום בן
כאשר

רחש תחינתם
מחשבת המן הפיר
יום וחשב לאבדי
יקש ונתלה
האזין ממכון שבתו
והניא עצרתו
והושב לו רעתו
בעצת זה ש אשתו
כאשר

לַיְהוּדִים

בְּיוֹם זֶה

יִעָלֶיהֶם

זֶם מֵאֵז

רִיחַ וְהַעֲלֶה

בְּכָל כְּנֶסֶה וּקְהֵלָה

עֲמֵי הַפֹּרִים לַנְּחֵלָה

וּלְדֹרוֹת סֵלָה

כֹּאשֹׁר

בְּאֹכֵן עֵתָהּ

שֶׁמֶהֱרָ וּמִיֵּיב

יִנְפֹּץ לְהִשָּׁב

וְשֶׁתֶּךָ שֶׁם אֶעֱרִיץ

כֹּאשֹׁר

קוֹם לִנְקוֹם נִקְמַתִּי

אַחֲרִיתִי מֵרֵאשִׁיתִי

אֶקְרוֹשׁ אֶרְמַתִּי

וּלְחֹדֶר הַיּוֹרֵתִי

עֵץ.

כָּל

בִּשְׂרָה

בְּקֵה לְרֵב תִּקְרָא וְעִזּוּאִי זֶה

אֲשֶׁר פָּעַל וַעֲשֵׂה בְּזִמְנִי זֶה

וּסְלִי לְבַלְעֵנִי חֲנָם אִישׁ צָר בּוֹזֵה וְאֵין לְהַכְרִית

זִלְזִלִי וְהַנְטִי שׁוֹת הַתְּזוּהָ

לֹא צִעֲקַתִּי וְעִלְתָּה עַד רוֹם שָׁמַי עֲלִיָּה וְנִקְרַע

זִלְזִלִי גִזְרֵי הַחֲרוֹת לְכִלְיָהּ דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ

צַלְרָגְלִי מִדַּחִיָּה לֹא עֹבִי וְלֹא נִטְשִׁי

בְּגִלוֹת וּבִשְׁבִיָּה

הן כל פעם בהתעברו עס כל לשון ואומה
מלכה לה בתחל ואחרי כן הבין מלונמא
ולו לפני מזורי רפאות תעל מקודמה כי כל
מדותיו עלי חסד ורחמים המה

זיה כאשר זר הוסב וגולגל עליו כי נטה אל
ידו ורין בצואר אליו חשב לשרש כרס
ופריו משמח בעליו הרפתו תגלה יום ורוע
קלקוליו

טבועו כהניע נדרה שנת המלך וצעק וצרח
ספר הזכרונות לפניו להלך יפוי כח בהתראות
פתחיות פני מלך שמשו מוחק ומוחה וגסריא
כותב בהלך

כשומעו אומר מהר ועשה כן גט בצאור וטען
להכן לכתומצאו יושב ומורה קומין בית
שכן וישח בא מעוטף ורחח כל
התוכן

משך המרכב ומתח העדי לפנים ויצנה אין
ביכולת עד ארחין ביצונן ובחמין נחצה
הרסה ואסרה כל בתי הכלנים והלך ושאב

והכין כל תקונים

סופר ונאנח היה בעורכוה ערוך כי לא נוסה
כה מהתענג ומרוך על גביו עלה ובעט
מפרקתו לפרוך לקיים אומה ואתה על
במותימו תדרוך

פוסעים בהיותם פני ביתהמן הפילה עליו בתו
עצין מרומן יציה והנה הוא יצחה ומתה
לעומן ונרחף אבל בשלה וחפוי ראש
על רוע הסימן

קרא למרעיו והניד להם את כל אשר קרהו
ובדברו עמם וסריסים הבהילוהו רבים
על משתה ומלכה הלשינתהו ונבהל
ונפחזו יצירים אחזוהו

שיצף וקצף המושל וקם בחמתו והנה בורתים
וחוטבים כל אשאי מטע גנתו תביע לפנים
ומיצאו נופל על מטתו ויחר עליו אפו ויצו
המלך לתלותו

באבוד טורף וגוריו נחו כל חיתו יער נסו יגון
ואנחה ואנף וסער ירך הגדולה פרסמו משער

לשער מרחיב בצר משיב לנרן תער
נוראות בצדק תענוא כשענת
לקדומים כי שחה לעפר נפשנו
תחת מגעימים נאלמיענך הכמר
עלינו נחומים א מלך יושב על כסא
רחמים

עבר

אמי

ואומך חסדן ומשחטא חבתינו ומתחיל
מלחטא מאהט ומזוט קנא לרשע עש

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו בעת ובעונת
הזאת כי בצרה גדולה אנחנו א תסתר
פניך ממנו וא תתעלם מתחינתנו מבקשתינו
הטאונך לרוחתינו לשועתנו כאמור ויצעקו
אל בצר להם ממצקותיהם יוציאם וכתוב והיה
טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע באי העונה בעת צרה הא
המושיע

ואומך רחמן וכל התפלה וצמז ומעפאין קטר
תפ וקורין שמה כע ארס כעסר פכש

9
ויהלל משק אלהים יי אלהיו ובמנוחה לחמה
שעה קטנה חומר ועתה יי אלהיו וכו' וכו'

ועתה יי אלהינו אשר הוצאת את עמך

ישראל מארץ מצרים ביד חזקה

ותעש לך שם כהיום הזה הטאנו רשענו יי

ככל צדקותיך ישוב נא אפך וחמתך מעיניך

ירושלם הר קדשך כי בחטאינו ובעונות עמך

ישראל ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבותינו

ועתה שמע אלהינו את תפלת עבדך ואתחנונו

והאר פניך למקדשך השמים למענך אלהי

הטה אזניך ושמע פקח עיניך וראה את שוממותי

והעיה אשר נקרא שמך עליה

כילא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונו ולפניך

כי על רחמך הרבים יי שמעה יי סלחה

הקשיבה ועשה ואת אחר למענך אלהי כי שמך

נקרא על עירך ועל עמך למלך יושב

על כסא רחמים מתנהג בחסידות ומוחה

עונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה

לחטאים וסליחה למושעים ועושה צדקות עם

כל בשר ורוח לא כרעתם להם תגמולא הורתנו
לומר שלוש עשרה חבור לנו היום ברית שלוש
עשרה כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב
וירד ילבענן ותיצב עמו שם ויקרא בשם יל
ושם נאמר

ויעבור יל על פניו ויקרא יל יל רחום וחנן
ארך אפים ורב חסד ואמת נצר
חסד לאדם נושא זעון ופשע וחטאה ונקרה
וסלחת לעוננו ולחטאתינו ונחלתנו
להינו ואהי אבותינו תבא לפניך
תפלתנו ולא תתעלם מתחינתנו כי רבו משגבתי
מלמנות וחטאתינו עצמו מספר ואין עז
פנים נקשה עורף בדבר הזה שנאמר
לפניך מלכנו יצורנו צדיקים אנהנו ולא
חטאנו

אבל חטאנו אשמונו בגדנו גזלנו דמנו
דופי העונו והרשענו זדנו חמסנו טפלנו
שקר יצנו כזבנו כבדנו און לצנו מרדנו
נאצנו סדרנו עינו פשענו צדנו

קשינו עורף רשענו שחתנו תעינו תעבנו
תעתענו וסרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים
ולא שזה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו
כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

זכור ברית אברהם ועקידת יצחק ושוב
ברחמים על שארית ישראל והושיענו
למען שמך

זכור ברית אברהם ועקידת יצחק והשב
שבות אהלי יעקב והושיענו למען
שמך

יהי אלהי ישראל שוב מחרון אפך והנחם
על הרעה לעמך

למנצח מזמור לדוד: יענך יי ביום
צרה ישגבך שם אלהי יעקב:
ישלח עזרך מקדש ומציון יסעריך: יזכור
כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך
ובשם אלהינו נרגול ימלא יי כל משאותיך: עתה
ידעת כי הושיע יי משיחו יענהו משמי קדשו

ישעימינו אה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יל
 אהינו נזכר המה ברעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעורר
 יל הושיעה המלך יעננו ביום קראינו הושיעה
 את עמך וברך את נחלתך ורעים וניטאם ער
 העולם

יח דפורים

וחסדך א תרחק

אמתך

אימתך הפל וחנת הרק

אויבך טרנע לחנק אמונך ישועה להענק
 את שם יציר צוית למחוק ולמחק אמת מלחמה
 ליה בעמלק עמלק אשר בא על בנים לשחטם
 שקדא מידו למלטם אורה ושמחה להעטם
 ויעזרם יל ויפלטים כ מנ
 בזביענו למולי בנספו לאבר את קהלי
 בשטמת זקנו לשכלי בחרק שנו לאנלי
 בהקדמת כסף שקלי בנתה פי נאים טמנו פח
 לי לי לספר כל נפלאותיך ועדק נוראותיך
 בהזילך נשים על אדמתך לעד יחיו מתוך
 כ מתיק

נָבֵה לָבוֹ לַהֲרֹעַ נָא וּבִדְרֹךְ תַּעֲתַע גְּמֹלוּ לִנְפִישׁ
הוֹמָרַע גִּזְעוּ בַּחֲרֵב הוֹכִרַע גַּעַשׁ וְעַל עֵצוֹ
הוֹכֵנַע נָחֵל כִּי מִשׁוֹרֵשׁ נֶחֱשׁ יֵצֵא צַפֵּעַ צַמֵּעַ
יִנְשַׁךְ לַהֲלֹכִי מֵעַקְשִׁים הַמִּטְהַרִּים וְהַמִּתְקַדְּשִׁים
וְיוֹקֵד שְׁבִי מוֹקֵד שִׁים אֲנַעְרֵן בְּסוֹד קְדוּשִׁים כִּלְ
דִּימָה כִּנְחָשׁ בְּשׁוּמוֹ דְּבָקִי לַהֲרֹלִיק כֹּאֵשׁ
רִשְׁמוֹ דְּבַר לִשְׁקוֹל כֶּסֶף דַּעַת לֹא יִדְעַ מִדָּה
יֵהָא בְּסוּמוֹ דְּיוֹקֵד בְּעֵץ סִפּוֹ עֵס טַפּוֹ דְּבַר
הוֹקֵם יִשְׁלַח בֶּסֶם חֲרוֹן אָפוֹ אָפוֹ יִשְׁלַח
בְּמַכְעִיסִים הָאוֹכְלִים וּמַדִּיקִים וְרוֹפְסִים
וְיִלְמְדוּ דַּעַת חוֹסִים כְּמִים לִים מַכְסִים כִּי חוֹן
הַכֵּן רִשְׁתּוֹ וּפַעַל דּוֹלְקִיו הַכּוֹת בְּנִיתָם עַקֵּב
עַקֵּב הוֹבִישׁ כְּעֵשׂ רֵקֵב הַתְּלוֹת עֵס עֲשֵׂרֵת
חֲלוּקִיו הַכְּתִיב אֲבַתְּבַח חוֹקִיו חֲנוּת שֵׁם רִשְׁעֵי
יִרְקֵב יִרְקֵב שֵׁם רַע חוֹשְׁבִים וִיֵּהִיו כְּמוֹץ
לִפְנֵי רוּחַ נְשֻׁבִּים וִיקְשִׁיבוּ מִדְּרוֹכֵיהֶם שְׁבִים
שׁוּבוּ בָנִים שׁוּבִים כִּי הִנֵּה
וְעַקֵּל נְתִיב מֵעַקְשׁוֹ וְהַלְשִׁין לִשׁוֹךְ בִּלְחָשׁוֹ
וְהַבְעִיר לֵהָב אִשׁוֹ וְהוֹצֵת אֹרֹךְ בְּגָדֵי שׁוֹ

וצור וחדס מלשון ולו נאמר ישוב עמלו בראשו
בראשו חש לענותנו וסופו נחלש על אודותינו
מא היתה ישועתנו ישוב ירחמנו יכבד
עונותינו כ חנון

זמם מחשבת און לחרוש זיד למדרע לאחשורוש
זמן כתופה בחדש לחדשים ראש זלעף לאבר
אום דלת ראש זעק מור בשמים ראש זעף
רשע כגובה אפובל ידרוש בל ידרוש אזה להכירהו
בור טרה ויחפרהו יראי יל הללוהו גאולים ויושע
יל ביום ההוא כ נל

חשב לבצור כרם ולעוללו חתור לפני פרחי גדולו
חתית אש התהלו חשוה פיל פור הוא גורדלו
חפר ונפל בשחת מפעלו חולל וגם קבורה לא
התהלו לונלזרעו השמדתו בעבורך להזריח בחשך
אורך מי כמוך שורדוך רפאות תהי לשורך
כ הדומה

טמן רשתו לשחתם טלטל לטוב חם ולהבותם
טבע חרותם בחותם טרוף אבותם ואמותם
ותולדותם טוב ראה בצרתם בשמען את רנתם

טַאטְאוֹת וְהַמָּטִים עַקְלָלוֹתָם עַקְלָלוֹתָם
מָטִים אוֹי לֵהֶם לֹא נוֹתֵר מֵהֶם וְלֹא מֵהַמָּהֶם
וְתַמִּימִם יִתְבָּרְכוּ בְּאֵיהֶם בְּנֶשֶׁם יָבִילוּ בְּטוֹב
יִמֵּיהֶם וּשְׁנֵיהֶם " פ' מַעֲרֵךְ

יִקְשֶׁם צַר וְהַמָּרִידִם יוֹפִי פְנֵיהֶם שִׁיחַר וְהַקָּרִידִם
יִשְׁנוּ פִּין לְהַבְאִירִם יַעֲזֵן בְּאוֹרוֹ לְהַבְעִירִם
יִמַּח שְׁמוֹ וְשֵׁם זִרְעוֹ מִלְּהֹזְכִירִם יוֹשֶׁמֶךְ
וַיּוֹבֵרֵת מֵאֶרֶץ זָכָרִם זָכָרִם וּמִלְכוּתָם יִלֵּךְ יִחָרֵם
יִגֹּן וְאֵנַחָה לְהֵנֶס מִיָּהִים בְּנֶד כּוֹנֵס נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל
יִבְנֶם " ב' מַקְבָּץ

כּוֹפֵר נֶפֶשׁ בְּנִתְנוֹ לֵי יֵלֵךְ בְּעַסֵּה שְׁבִית וְנִרְצָה לֵי יֵלֵךְ
כֹּנֵס צַר לְשִׁקּוֹל כֶּסֶף בִּירְאֵי יֵלֵךְ בְּלִתָּה בֶּן חֲמֵת
אֱלֹהִים יֵלֵךְ כִּי הֵנָּה אוֹיְבֵיךָ יֵלֵךְ בֶּן יֶאֱבֹד וְכָל
אוֹיְבֵיךָ יֵלֵךְ יֵלֵךְ יְהִי שְׁלָם בְּקָרִיָּה בְּאֶמְדָּךְ
שֵׁם רָשָׁעִים מִנְּשִׁיָּה לִיעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט
הַלְלוּיָהּ וַיֹּאמֶר כִּי יִדַּע עַל כֶּסֶף יָהּ " ב' הָלָל
לִיעֲזֹר רֵיב וּמִדּוֹן לִחֵשׁ כְּהוֹלֵךְ עַל גַּחֲזוֹן לִקְנוֹת
עֵם וּלְטַחֲזוֹן לִנְגָאוֹ בְּלֹא כֶסֶף וְהוֹן לוֹ נֹאמֶר

שֶׁמֶךְ

בִּאֲזֹרוֹן וּבִאֲקִלּוֹן לִפְנֵי שֹׁכֵן גִּאֲוֹן גִּאֲוֹן וּגִאֲוֹן
תִּשְׁמַל מִגִּאֲוֹנָם לְהִשְׁתַּיֵּק פִּיהֶם וּלְהַחֲרִישׁ
אֲזֵנָם בְּמוֹקֶדֶךָ עֲלֵיהֶם עֲוֹנָם תִּמְוַחֲטֵאִים מִן
הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עֹדֵר אֵינָם

אספרה אֶלְחָק פְּלֹאוֹת לַחֹק
אֲשֶׁר אֲדַע לְמַרְחֹק בְּבִצּוֹר לְדַחֹק

בְּקוֹם עָלִי צַפֵּעַ מְשׁוֹרֵשׁ אֶפֶס

הֶזֶן פֶּלֶס בְּשַׁפֵּעַ וְהוֹקַע בְּעֵץ שׁוֹפֵעַ

גֵּשׁ וְהַפִּיל פֹּר מִיּוֹם לַיּוֹם סְפּוֹר

וַיֵּצֵא חֲפּוֹר כִּהְבִּיעוּ סְפּוֹר

דֶּרֶשׁ יָמֵי שָׁבוּעַ לְשׁוֹט קָבוּעַ

וְאִיזָה חֹדֶשׁ טָבוּעַ קוֹב סֶפֶר רַבּוּעַ

הֵן יוֹם רֹאשׁוֹן הֵנֵב לַחֲשׁוֹן

וּמִיזָה בֹא לִלְשׁוֹן נִצּוֹרֵי כֹאשׁוֹן

וְגִיא וְדוֹק בְּרֹאשׁוֹ וּלְשִׁמְס נִקְרָאוּ

וְאִם יִמְדּוּ וַיַּחֲקֵרוּ אֲזֵאָה יַעֲקֹרֶה

זַע יוֹם שֵׁנִי לְהִצְרִיק שִׁפְתֵי שֵׁנִי

וְאִם מְלוֹשֵׁנִי מִלֵּה לְשִׁנִּי

חִי בִּיהֲרָקִיעַ וְהִבְדִּיל רִקִּיעַ

וּמִיזָה בֹא לְהִשְׁקִיעַ זֹהָר הֲרָקִיעַ

והטיל חלשי	טס יום שלישי
וחיילי ושלשי	במעון פלשי
בינוטעו בגן	יושר עין ורגן
למה נבראת גן	ואם כדברי נרגן
פור עלי רביעי	כהפיל מרעי
אומצה זרועי	מול פני רועי
בכור שור כשמים	למאורות דמים
לאבדם ולהומם	וצר מה זמם
בפורו לחמשי	מהר חמשי
בהעריב שמש	והגיה אמש
בי עופפו ביושר	נוצה וזין ונשר
אם עמו נשואי נשר	ומי יוביל תשר
צר בפור ששי	סבר לראש ששי
והצחיר עששי	ועלה ואששי
מוכן לנחמות	ערך בהמות
ושכך חמות	שאג בערי הומות
חלפני משיבת	פאר שיר שבת
מי בי ישבת	אם זו תושבת
והטיל חלשים	צפה עלי חרשים

ומזלות חדרשים	להבחיר קדושים
קדם ועלה	ראש הדרשים למעלה
טלה חלב העלה	פסוח למי זאת עולה
רץ שבע באופן	ובירו זכות מן
ורץ א שור וזמן	ויתלו את הזמן
שליש שמר	מתן דת במשמר
ובתאומי תמר	הדס ומר תומר
תמוז חן לשמים	כלי קוס צרה פעמים
וסרטן גדל במים	העיר משוי ממים

אמר ירבך חמשי והוגבך

דיביסובך	כאריה מסובך
ליעשור בהמה	ששי המה
ומבתולה הומה	ושבך חמה
עליצו עלות בסגל	ריע וכפור ורגל
ונוסף מנוח רגל	למרובעי רגל
זכות סר מרע	במאזע צדק הוברע
הזכר להפרע	מהמן הרע
ראה בירח בול	כי בו רד מבול
ימי זה באה שקיע	זוהר הרקיע

ולא ידע כי קץ זמלו באבו סכול
 בו תר לקרב לעורר ביום קרב
 ויושב על עקרב יקצו בעקרב
 יסוד היכל קדש וחנוך מנורת קדש
 תשיעי החדש הוזר לאנשי קדש
 רע פרש רשתו ונהייתה לבשתו
 כי באיתן קשתו נשברה קשתו
 בחדש אשר בלסמך תר היות מוסמך
 ושכט הרשע תמך ובעין חמשים נסמך
 יושר עורות גדיים וזלת מירלים
 ידעו פלאים בירח רודאים
 קנן וברדר יום בפור אדר
 ופגבולו דר כי לא מצא בו דר
 לאהו נהגים קרא לר״גים
 ובסיר דוגים נבלעו כרגים
 נום חום יביע אומר דרש קל וחומר
 ונבקי צדקת העומר חלו ליוצר חומר
 ראשי קמתו לקצור ואישכלותיו לבצור
 יוני ליצר לעצור מדור לדור לגצור

שמואל

כש

אתה הוא מבין עתידות ורואה נולדות
לקיצם מתיחדות בן הימים כנאשם
קץ עלי נרשם כנס לא תצא משם
גרור לך גדרה ובעה לך בית לתורה
עד יצין ממך צמח בשושן הבירה
עד לא צרה רוחה ועד לא אנחה ששון ושמחה
דת למדת למקהלים להקדים שקלים
לכברים הנשקלים המדה נמרדה
לעשיר ולדל נמסרה שלא יפחתו מעשרה
ואני שותף עמם בכל צרות עמם
לילה ויומם עד
זרים במסילה ברו לי מצולה ונמלו בתוכה סלה
חבלים פרשו ומוקשים עשו ומיה נהסו
טמנו פחלי ומצאתי במעגלי רוב אונם הוא לי
עד

ידעת שבתם וגם קימתם עלי כל מה שבוחרתם
כל אה מראש הבינות לדרוש מה יהיה בימי אחשוורוש
להשטין לבו ביק הליכה על ושת המלכה עבד
יתומה להמליכה עד צי צי צי
ומי זה בא להשקיע זוהר הרקיע

מִפֶּחַד יְהוּדִים מִיּוֹחָדִים רַבִּים מִתִּיחָדִים
נִפְלַח פֶּחַד־ם עַל מִפְּחֵי־ם כִּקְרַב יוֹם אִירֹם
סוּעָרוֹ שׁוֹנָאִים מַלְכִּים וְנִשְׂאִים הֵיוֹת לִיהוּדִים
מִנְשָׂאִים עַד

עֲרַת פְּרִיָּצִים עַל־מִתְלוּצָצִים כְּגֵלִים נָצִים
פִּיהֶם פָּעָרוּ וּבִלְבָם בָּעָרוּ וְנִמּוּ עָרוּ עָרוּ
יִזְרַח שְׂבִיחַ שְׁאוֹן יָמִים הַזְרוּנִים וְאָמִים וְהַמּוֹן לְאוֹמִים
עַד

קְלוֹם יוֹסֵף בְּהַעֲרֹךְ בְּנוֹף לַהֲתַכְרֹךְ וַיִּקְרָאוּ לַפְּנֵי אֲבִיר
קְלוֹם מִדְּרָבִי הַחַיִּשׁ מִפִּי צֶרֶם בְּאִישׁ בָּכָה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ
קוֹל נִשְׁמַע בְּגוֹיִם עַל מִשְׁפַּחֹת גּוֹיִם יֵל הַפִּיר עֲצֵת גּוֹיִם
עַד

רִעֵנִי לְרוֹב בְּרוּכִי בְנוֹעַם מַעֲרָבִי בְרוּךְ מִדְּרָבִי
רַבָּה בְּהַסְתֵּר בַּחֲנוּחַסֵּד לַהֲתַתֵּר בְּרוּבָה אֶסְתֵּר
רַמָּה קֶרֶן יִשְׂרָאֵל בִּשְׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּרוּכִים בְּלִישְׂרָאֵל
בְּרוּכִים וּרְבִים וּפְרִים פְּאָרִים פְּאֹרִים בְּיָמֵי הַפְּוֹרִים
עַד

שׁוֹרֵשׁ אֲנִי מִן לֵאבֹד זֶרַע נֶאֱמָן אֲרוֹר הַמֶּן
שְׁנֵנָה לְשׁוֹנָה בְּאֶרֶץ וְהַלְשִׁינָה בְּפֶרֶשׁ אֲרוּרָה זֶרַשׁ

תִּמְהוּן קִמּוֹכֵל גִּוִּים כִּי־כֹאִין כָּל־הַנּוֹסִים וְכִמְר מִדְּלִי כָל־
גִּוִּים

כַּאֲשֶׁר פָּרַעַת מִן־הָרֵאשׁוֹנִים בֶּן־תַּפְרַע וְתַכְחִיד
אֶת־הָאֲחֵרוֹנִים בְּתוֹב־עַל־יֶד נְבִיאָךְ בֶּן
נֶאֱבְדוּ כָל־אֲוִיכֶיךָ יְיָ וְאֹהֲבֵיךָ בִּצְאֵת־הַשָּׁמַיִשׁ
בְּגִבּוֹרֹתָו וְתִשְׁקוּט הָאָרֶץ אַרְבַּעִים שָׁנָה

אֲזַכְרֶנּוּ עַל־אֲוִי וְשׁוֹנָאִי בְּכָל
עֵת וְעֹנָה שְׁמַעְתָּ עֲנִינִי

עַל־כֵּן נֹאמַר בְּרוּךְ יְיָ
גַם־בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ הִיָּה יוֹשֵׁב מִרְדְּכִי דֵת־שִׁבְעִים
לְשׁוֹנוֹת הִיָּה יוֹדַע מִרְדְּכִי עַל־כֵּן נֹאמַר
בְּרוּךְ מִרְדְּכִי

הֵן מְכַל הַבְּתוּלוֹת נִשְׁאַה הֵן אֶסְתֵּר וְנִתֵּן בְּרֹאשָׁה
מַלְכוּת וְגַם כֵּתֵר עַל־כֵּן נֹאמַר

בְּרוּכָה אֶסְתֵּר
זִמָּם לֹא־בִדְכָל־בֶּךְ הוּא־מִן
חֶפֶר נֹמִין וְבוֹנֵת־מִן כְּחֹרֶמִין
עַל־כֵּן נֹאמַר אֲרוּר הַמֶּן

וְכִי־זֶה בְּאֶל־הַשָּׁקִיעַ זֹה־ר הַרְקִיעַ

טפשו אוהביו ואשתו זרש יעצוהו כבושת

ונפלו והחרש עלכן נאמי

ארורה זרש

כתב לאבד כל זרע אמוני לכן בעבדים

נשאתי את עיני עלכן נאמי

ברוך יי

מלפני המלך אז יצא מורכי גס לא יבושו

קוי ובירכי עלכן נאמי

ברוך מורכי

ספרים כתב ליהודים לחתר עתר שיה

תפלת אסתר עלכן נאמר

ברוכה אסתר

פורים קבע לדורות מזמן צור ישע

עליהם הואמן עלכן נאמר

ארור המן

קהלות היהודים אויביהם להורש רעין רשע

עצתו לגרש עלכן נאמר

ארורה זרש

שבח והודיה אתן לשוכן מעוני תוקפו אדבר

על כן נאמר

בנועם עניני

ברוך יי

אהשורוש והמן הרע שניהם יועצים

בעצת רע ושניהם לבכם

למרע כלב זה כן לב זה בעצת רע ואתה מפיר

מחשבות רע ולא יגור במגורך רע

אמר המן לאחשורוש אוס אחד מכל אדם

ואין חסרון באבורם

אם על המלך טוב יכתב לאכרם

אמר אחשורוש להמן בחר בס' אלהים מאדם

והם סגולה מכל אדם

ומה תאמר בן אנני והם קרואים צאן אדם

אמר המן לאחשורוש גנזים הם מכל גוי

ומטלטלים מגוי לגוי

אם על המלך טוב נבחרים מכל גוי

אמר אחשורוש להמן דרוש והבן ראשית גוי

אלהים אוהבם מכל גוי

ומה תאמר בן אנני והוא לקחם מכל גוי

אמר המן לאחשורוש השמו את נורהו

ומי זה בא להשקיע זוהר הרקיע

77
ופניו מהם הסתיר הוא

אם על המלך טוב
אמר אחשורוש להמן
ולמלך אין שוה הוא
ואיך נובל לגר שהו
ונשאל חזק הוא

ומה תאמר בן אנגי
אמר המן לאחשורוש
אהיהם גבור הוא
זכור ארוע המלך
כי נמאסו ממלך

אם על המלך טוב
אמר אחשורוש להמן
תנם לבו ולחילך
חובלו כל מלכים
שלהם היו פורכים

ומה תאמין אנגי
אמר המן לאחשורוש
זהם כלם בני מלכים
טורדים הם לעברים
ובגוים הם נורדים

אם על המלך טוב
אמר אחשורוש להמן
ימסרו לשורדים
ים קרע כהן קדים
בתוכו ניער מעבידים

ומה תאמין אנגי
אמר המן לאחשורוש
ותציאם מבית עבדים
כחפצנו נעשה בשם
כי נסתלק מקרבם

אם על המלך טוב

אמי אחשורוש להמן

ומהתאמר בן אנני

אמי המן לאחשורוש

אם על המלך טוב

אמי אחשורוש להמן

ומהתאמר בן אנני

אמי המן לאחשורוש

אם על המלך טוב

עת שהללו כלשוננו

ספרים כתב בצו לשוננו

פתשנן בתבלה שמידם

הפיל מור הגורל

צום ובכי למרום ועלחה

ומי זה בא להשקיע

אויביהם ילטיבם

לא נוכל להחריבם

כימי יוכל שלוח ירבים

והוא יריב את ריבם

מיום החריב היכלו

לא היה בוכה להצילו

אפס עצור ועזוב לו

נבובד נצר עמד למולו

אליהם הפילו

מלך צור ישראל וגואו

שרף ביתו והיכלו

ולא עמד למולו

אין ישועיתה לו

ורגל על לשוננו

אעס ועס כלשוננו

מנער ועד זקן לשורדם

להמם ולאבדם

צום ובכי למרום עלתה למרום

זוהר הרקיע

8
וַיַּעֲקוּ מֵלֶאכִי מָרוֹם לִפְנֵי אֲדִיר בְּמָרוֹם
קְדוֹשׁ הַשָּׁמַיִם מִמָּרוֹמוֹ וַיִּשְׁוּעָה הַצְּמִיחַ לַעֲמֹ
וַעַל אֲנִי שִׁפְךָ זַעֲמוֹ וְאִזְפָּרוֹת שִׁלַּח לַעֲמֹ
רַחוּם הַשִּׁקְיָה מִמַּעֲוֶנְתִּי וּמַחֲרֵב הַצִּיל יוֹנְתִּי
וּבְרַחֲמָיו הוֹשִׁיעַ סְגוּלָתִי זֶכֶר חֲסִדוֹ וְאִמּוּנָתִי
שִׁבְטִים שִׁמְחוּ מִיָּנֻס וְהוֹדוּ לֹא מִגִּינָם
שְׁנֵי יָמִים כִּתְקַנָּם כִּכְתֹּבְכֶם וּכְזִמְנָם
תִּקְיָה שׁוֹמֵר שְׁבוּעָה לַעֲמֹ שֹׁמֵר אֶת־הַשְּׁבֻעָה
בְּרַחֲמָיו הַצְּמִיחַ יִשְׁוּעָה כִּי לֵיל הַיִּשְׁוּעָה
כִּכְתוּב בְּרַבְרֵי קִדְשֶׁךָ כִּי לֵיל
הַיִּשְׁוּעָה עַל עַמְּךָ בְּרַכְתָּךְ סִלָּה וְנֹאמַר
וּכְלִקְרַנֵּי רִשְׁעִים אֲנִי עֲתִיד מִמֶּנָּה קִרְנוֹת
צְדִיק כֹּס שׁוֹכֵר

ממזר כְּנִתְלָה עַל קוֹרָה מוֹלִפְנֵי לְהַדְקָרָה
מֵעֵין אֲשֶׁר פִּין אוֹתוֹ קָרָה מֵלֹא בּוֹר
אֲשֶׁר כָּרָה מִרְדֵּי יֵצֵא בִּלְבוֹשׁ מַלְכוּת וְעֵטְרָה
מֵאֵד לִיהוּדִים הִיטָה אוֹרָה אוֹרָה לְחֹקְרֵי שִׁינּוֹן
דֵּת וְהוֹנִיחַ לְוַמְהַלְלִים בְּמִינִים וְעוֹגֵב מִגְדֵּל עֵזוֹ שֶׁ
יֵל וְנִשְׁגַּב בּוֹ יִרְחֵץ צְדִיק וְנִשְׁגַּב כֹּס מִשְׁשָׁן

נעלב צר ושמוןמחה נוטרה בשק ואפר
כמשק גפתחה נהפך מינון לשמחה נבוכרה
צהלה ושמחה נשמח כאם הבנים שמחה
נאמר זה היום עשה יי נגילה ונשמחה ונשמחה
ביופי מכלולו בכבוד אומר כלו כקול מים
רבים נשמע קולו פתאום יבא א היכלו
כיונה

סועפו מזנבים ובכרית כופרים סוררים שונאים
וגומין חופרים סדר אגרות ספרים סגולים
בשמחה מספרים שמחים יושבי ברכים ועיירות
ובפרים ששו לקיים את ימי הפורים חפורים
לקיים בהמוני כי נהפך לששון יגוני עשרה
אדם משפטי ודיני בצרתה לי קראתי ויענני
אסתר ומרדכי לבס נתן על דברי התך
מרה אסתר למרדכי אנני עגומה

מאבי ומאמי יתומה אף לבי לזאת הובאב
כי נשארנו מבית שאב כיתומים ואין אב
אנני ואתם נבקשתפלה משומעתפלה
ויאמר מרדכי להשיב א אסתר כמות אביך

ואמך הזהירוני אזהרה הזהר בנחלתנו הנשארה
 בת לקחתך וכבנ חשבתך ופנימה הושבתך
 בתי אהובת נפשי עליך רחשי למה תחרישי
 יתומה על יתומים שאי עיניך למרומים אולי
 ימלא רחמים יתמלא

ותאמר אסתר להשיב א מרדכי גזרה שווה
 ביני ובינך משווה דבר מה אשיבה גזע
 מולדי ומאין מולדי נמטה א תנידי גושן
 מפני אהים חיים ואבואה א המלך בחיים אם
 למות אם לחיים חט ואתם

ויאמר רעי כי גולה בערה גדולה נבוכד
 ומלילה דמיה ודמי עליך אם
 תרומי כנפשך א תרמי דין יש
 לנו עליך כי כל קהליך שותפים
 בגדולך יתמלא

ותאמר אסתר השיבה לו עסקו מאבר
 לסלקו ולהסיר שקו השלחתי זה
 לדעתמה זה ועלמה זה הנני בראשו
 חבל מפני מחבל עד שיחוננו ויקבל
 חט ואתם

וְתוֹסֵף ^{מִסְכֵּן לְגִישׁוֹ אֶל מִלִּידוֹ} וְזָכַר לְשִׁלְשָׁה אוֹ מְשׁוֹלְשָׁה

צוּמוֹ עַל שְׁלֹשָׁה וְהִזְכִּירוֹ לְנֶקֶד

לְיִשְׂרָאֵל עֲקוֹב אֲבֵרָהִם יִצְחָק וְיַעֲקֹב

וּבִכְנֵן אֲבֹאָה בְּשָׁלִישֵׁי עֲלָשִׁם שְׁלִישֵׁי

לְבָקֶשׁ עַל מְשׁוֹלֶשֶׁת ^{חֵט}

וַיֹּאמֶר ^{עֵינֵי לְגִישׁוֹ אֶל מִלִּידוֹ} זָעֲנוּ בְּכָל זֹאת וְלֹא חֲשַׁבְנוּ לְזֹאת

וּמִי יוֹדֵעַ אִם לַעֲתִיד בְּזֹאתָה מַמְלָכָה

הַנֶּעֱתָ מַמְלָכָה לְהִקְרִים אֲרוּכָה לְמִטָּה

זַעֲקִי עֲתִידָה וּבֹאִי אֶל מֶלֶךְ מִהֲרָה

שֶׁאֵין לְהִתְרַפּוֹת בְּיוֹם צָרָה יְתֻמָּה

וְתֹאמְרִי ^{מִסְכֵּן לְגִישׁוֹ אֶל מִלִּידוֹ} חֲנִין בִּקְשׁוֹ וּבְעֵדֵי דְרִשׁוֹ וְאֵנָּה תַּחֲרִישׁוֹ

חֵן נִשְׁאָתִי וּבֹו נִתְנַשְׁאָתִי וּכְזֹנָה לְעַרְלָה

נַעֲשֵׂתִי חֲלָחֵלָה בְּמוֹתָנִי דְמַעָּה בְּעֵינֵי

אֶעֱמֹד עַל תְּנָאִי ^{חֵט}

וַיֹּאמֶר ^{עֵינֵי לְגִישׁוֹ אֶל מִלִּידוֹ} טוֹסִי וְחוֹסִי וְאִם הֲחָרַשׁ תַּחֲרִישִׁי

מִיָּד תִּכְחָשִׁי טוֹבָה וְהַעֲלָה רוּחַ

וַיַּחֲלָה יַעֲמֹד לְסִגּוּלָּה טַבְּחָה בִּיד

יָצַר נִחְשָׁבְנוּ בַּמִּצָּר יוֹתֵר מִנִּכְבוֹד

נִצָּר יְתֻמָּה

^{אמר לוי ל שילם}
 ותאמר ^{אמר לוי ל שילם} יעשו אישים און חורשים ימים
 שלשים יודעי תרמית אשר יבא
 א החצר הפנימית אחת רמזו להמית
 יום אשר באתי אשר יחידתי וכאשר
 אברתי אברתי חז

^{שילם לוי ל שילם}
 ויאמר כבורה שאי עינך וזכרי בענייך

מה געשה בזקנך כסף הגביע
 באמתחתו כהפגיע בגדיהם תפשו
 לקרוע במוכן קרע לבבך כבגד
 והשליכו נפשך מעד עד שיפול
 הער הבוגד יתלה

^{אמר לוי ל שילם}
 ותאמר לך כנוס יהודים כנסת יהודים ערת
 ידידים ליצום ולהתענות ולשפוך
 תחנות שלוש עונות לב להבן
 ויצום לתקן וגם אני ונערוצי אצום כן
^{שילם לוי ל שילם}
 ויאמר מהרה הועדתי ושית ירך עם ירי

כתי ובת דודי מולדתך אשר אמרתי
 א נא תגירי עתה הגירי מלך אם
 שאך מה שאתך שאי לו על מולדתך

^{אמר} ותאמר ^{לך} נערות בהחשקה בהקבץ לתשוקה
אנני הייתי עשוקה נהם לבי ורגזי תור
נערה ונערה כגז על יד שעשגז נא
מעתי לקחי לערל בהלקחי נלכדתי
על כרחי ^{חט}

^{אמר} ויאמן ^{לך} שיחי בארש אמרי למלך בפרש
על בגתנא ותרש שמו יד ליד וגמרו
מיד ליד לשלוח יד סימן כתב יד
אמרי מיד עד שתבא לנו יד ^{יתמם}
^{אמר} ותאמן ^{לך} עשיתי נואמך ואמרתי למלך בשמך
ונכתב על שמך על אשר נאמר
הכתב מאיו צוח ואמר ומרדכי אמר
עליך העיד והואמן בלילה ההוא
נתימן עד לא בא המן ^{חט}

^{אמר} ויאמן ^{לך} פלג מים לב מלך ביד ממליך כל
מלך ובואי אל המלך פתי אותו ביון
והשכירהו יין ואתא תטעמי יין
פתחי חבק אשר ביון וא תעלמי עין
משכורה ולא מיון ^{יתמם}

ותאמרו ^{אמרו ליהוה אלהינו} צוה בתעודה לאבות העדה
 עמלק להכחידה צוה לקדמונים
 אסתותירו משוטנים יהיו לצננים
 צר אשר הקיש לנו בנושה הנקיש
 וכל זאת באתנו משאול בן קיש ^{חנ}
 ויאמרו ^{שם ליהוה אלהינו} קושט שנאינו ואוזן לא הטינו ועל
 זאת חטאנו קם בן קיש ושנג וברעה
 זו נתמוגג בחומלו על אגג קינר
 נושאים למענם אבותינו חטאו ואעם
 ואנחנו סובלים עונם ית"ל
 ותאמרו ^{אמרו ליהוה אלהינו} ראה מה שעשית כאשר נסכלת
 עתה הסכלת ראית פושעים
 בשלומן שואים ולו כורעים כי
 מחנפים לרשעים רעה זאת מאתנו
 ועל כילא הבננו כל זאת באתנו ^{חנ}
 ויאמרו ^{שם ליהוה אלהינו} שמעי זאת שעשו עים שנאמר
 בפושעים שאין שלום לרשעים
 שמי שספרא כתב משטנא בספרא
 ושטן בו נתגרה שתי עמי ירך

וַיִּלֶּךְ יִסְעֲדָךְ וְהוּא יִהְיֶה בְּסַעֲדָךְ

יְתִמָּלֵךְ

תְּהִלָּה בְּלַחֲשֵׁם תַּחֲנֹה בְּדַחֲשֵׁם

בְּכָל לִבְכֶם וּבְכָל נַפְשֶׁם תַּמְלִתֶם הַסְכִּיתֶם

וְעַמֵּם הַסְכַּמְתֶּם וּבְנֵיהֶם תַּצַּבְתֶּם תַּרְחֻנוּנֵם

שְׁעֵתָהּ וְאַנְקַתֶם שִׁמְעֵת רַבֵּי הַצֹּמִיּוֹת וְזַעֲקַתֶם

קִבְלַת תְּשׁוּעַתֶם הַחֲשֵׁת גְּאוּלַּתֶם הַצִּמְחַת

בֶּן תַּצְמִיחַ לָנוּ גַם עֵתָהּ

כִּכְתוּב בְּרַבְרֵי קִדְשֶׁךְ כִּי שׁוֹמֵעַ אֲבִיוֹנִים

יֵלֵךְ אֶסְרִי וְלֹא בִזָּה וְנֶאֱמַר כִּי לֹא בִזָּה

וְלֹא שֶׁקֶץ עֲנִיּוֹת עָנִי וְלֹא הַסְתִּיר פָּנָיו

מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֵין שִׁמְעָה כִּי שׁוֹמֵעַ

עֵיר שׁוֹשָׁן בְּרֵאשׁוֹנָה נְבוֹכָה עֵיר

שְׁנֵה בַּחֲרוּהָ הַרְבִּיכָה עֵת

יִצְרָה לְרוּחָהּ נִהַפְכָה עָלְתָה לְמַכָּה אֲרוּכָה עֲדוּת

מִגִּלָּה לְעַמָּה הַתְּמִיכָה עֵצָה וְתִכְתּוֹב אֶסְתֵּר

הַמַּלְכָּה הַמַּלְכָּה וּמִדְּרַבִּי כְּתוּב לְלִמְדָה אֶת

יְמֵי הַפּוֹרִים לְהַעֲמִידָהּ בְּאַחַת יִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה דָרָה

יַעֲבֹדוּ אֶת יְיָ בִּירְאָה וְגִילּוֹ בְּרַעְיָה כִּי שׁוֹמֵעַ

2
פֹּרַע פְּרִעוֹת כֹּהֲפִיל קִמְיָהֶם פֶּחֶרֶם נָפַל לְאוֹיְבֵיהֶם
פְּרִזִּים הַיּוֹשְׁבִים בְּעָרֵיהֶם פֹּרִים עוֹשִׂים בְּזִמְנֵהֶם
פְּרִשֶׁת תִּקְוָה כְּנִכְתָּבָה עֲלֵיהֶם פֶּתְאוֹם קִיּוּמוֹ וּקְבֻלוֹ
הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם עֲלֵיהֶם וְעַל זֶרַעַם טוֹב שְׂמֵחָה
וּמִשְׁתָּה וַיּוֹם טוֹב וַיִּמְיָהֶם יָבִלוּ בְּטוֹב הוֹדוּ לַיהוָה
כִּי טוֹב כִּי טוֹב כִּי טוֹב

צוֹר צִמְתָּ צַר צָלוּב צָלְמוֹ קָשׁוּב כָּל קָדוֹשׁ קָהָל
קְנוּיִת קְדוּמוֹ רֵם רִצָּה רַחֵם רַעִים רֶגֶן רוּצָה
רוֹמְמוֹ שֶׁקֶד שִׁמְעָם שִׁפְרֵי שְׁנוֹן שֶׁעֲשׂוּעֵי שִׁיר
שְׁלוֹמוֹ תוֹמֵךְ תוֹכֵן תוֹחֵלֶת תוֹלְדוֹת תוֹצִיאָהוּ
תְּמִימוֹ אֲשַׁנֵּן לַחֵשׁ עֶדְךָ זִמְרֵי רֶגֶן רוּרֵשׁ טוֹב
לַעֲמֹ לַעֲמֹ לַחֵן חַי מִיד מְרִיעֵנו זָכַר בְּרִירָנוּ
וְהוֹשִׁיעֵנו קִנְמוֹן מוֹר בְּכָל מְדִינֹת הוֹלֵךְ שִׁמְעֵנו
וְרוֹבֵר שְׁלוֹם לְכָל זֶרְעֵנו כִּי שֶׁקֶד

וּמִנְחֵינִי מִן וְקוֹרֵן שֶׁלֹּא כֵּן אֶרֶם בְּפֶסֶח
וַיְהִי כֵּלָם מִן וַיִּכָּח שֶׁלֹּא עַד מוֹקֵד
קִפְצָה וּמִכְרָכִי לַפְּתִיחַ בְּרִכּוֹת
וְעִמְדֵי לְבָתֵּי לְשֵׁנִים וְאוֹכְלֵי וְשׁוֹנֵי
כִּי מִמֶּנּוּ וּמִמֶּנּוּ אֶת הַעֲשֵׂי

שבת דפּרה

פּרה

אמרה קשה מכל

ניחוחי אשה באכיה כל שער מקשה

מעמקיה מי ימשה גאה לעד לא תנשה פרה

שעשה משה שבע פרות נעשו ושש מהם

נכסו ערות בני שש יכסו יעזרם כמגן כיבוחסו

כמען

פרה רתה גזורה בדבור חקה וגזרה העונה לטהרת

עזרה בכר וסנן מנוזרה ובדקדוק נתאזרה

פה שעשה עזרה תשע פרות נעשו ושמנה

מהם נכסו ערות בני שמנה יכסו להחיים

בגשם כי בוחסו כמחיה

פרה אולזלים תריק במסוכת חדרק להחריק

חלוקים ברצפה להדיק חלדס באפרה להדיק

טהורים בהלהצדיק כבשתם שעשור

שמעון הצדיק שבע פרות נעשו להצדיק

לקדוש כי בוחסו כמחיה

פרה יקחו גוי גדול זכר לשם אדם הגדול

כבוס להטא גדול אשר המירו כבוד המלך

הגדול להריח רמי בית הגדול כבשתים שעשה
 יוחנן כהן גדול תשע פרות נעשו לענגם בנופש
 כי בוחסו ב מקט

פרה ממתקת לעני משטפת טינוף המוני נקיון
 להוד מעוני שמוה משעני סדורה היתה לעיני כפרה
 שעשה איהו עיני שבע פרות נעשו לרצותך בשי
 כי בוחסו ב שאוקד

פרה עזר צרי היות לי ארוכה וחובש וצרי פועלי וגוהי
 ויוצרי התלה לרוע יצרי צחוכתמי חצרי כפרה
 שעשה חנמא המצרי תשע פרות נעשו להיטיבם
 מטובו כי בוחסו ב דעוב

פרה קשרתי להביא זכר לגיא גירות אבי רשעה כמיוס
 בחובי שוללתי מקרבי תמיכה עוד מי יביא כפרה
 שעשה ישמעאל בן פיאבי שבע פרות נעשו לבובם
 בשלום כי בוחסו ב ששק מען חכית בדכרו

יוצר רפרה

אום אשר בכ דבוקר
 חפצת ורצית לצדקת

להנחילה מרבש מתוקה
 כאור ארובה ועמוקה להם באהב לחשוקה
 כרביד לעואר לחבקה
 גם היא במאר מחזקה בתוקף ובתנאי נחקה
 מעמו בלי לסלקה
 אשרי מיזאת בהתחזקם בתורת זאת בפתחי מיוזות
 ק דרש בעד נוטרה וגם להביא פרה
 בערס עבור לכפרה
 הלא בהטאו בפרה חרת עליה סגורה
 והגם באמירת סורה
 וזה המקבל עתירה חשך מהם עברה
 וכל יצרה צוקה ויצרה
 זכרון פרה אדומה במי יונה תמה
 לער בלי לעלמה
 חסד רת תמימה יעטו בה להתרוממה
 לפע יוצר נשמה
 טעמיה בטוב טעמה בלי היות נשמה
 והארץ הנשמה
 זאת חקתה תורה ערובה ושמורה בא להצדיק נורא

25 יקרה והרבה תמימה בלי מום שלימה

24 בעקיות ובטהרה מסוימה

כתב חקוק רשומה לשמה נפש ענומה

למעלה לזקוף ולקוממה

לטהר חטא ואשמה ולמחול עון ועומה

לעד בלי להאשימה

מטהרת גוי אחר לרעות בשם המיוחד

אשר בכל פה יתיחד

נפשם תוחשך מפחד והגיונם לא יתפחד

בהתנפלים בלב אחר

שונאיהם יורשונא אחר בפחת ובפחד

בעוברים לעור שכס אחר

על יד כהן נתענה ולכבודו מתענה

ובדקדוק כל פנתה

פועלה והקרבתה הוא יקרב אותה

והוא יוציא אותה

צופים הכל טובתה ומתנים את ברכתה

כל קהל רעיתיה

קדושה ולא פסולה בלי מום ועולה

בקודבן כליל ועולה
 באותה עילה בחפץ ולא בעילה
 קהלו בה להועילה
 עומריה ונערו מחלחלה מכל נגע ומכל מחלה
 בשזרם שיר ותהלה
 תפן בכלם ברורים אשר שמך מזכרים וזרור
 עלמו מים טהורים קדוש
 הכל יורק

ומנחם בכתבי מנחם וקדין נבט כטט
 הטטע ומנחם קדא כטטע זחת מקת
 תעמחש סוף העשן ומכאן סמך
 וזקת שלם מעם טאגזיס וטאקוס

שבת רהחודש

ראשון אצת לפרח שושנים אמוין לעורר
 מרדם ישנים בזכרך ברית ראשונים
 בצפון חדשים גם ישנים גלותו ברית
 שנונים גזור לו לארבעה ראשי שנים ארבעה

ראשי שנים כבמחזה בארת זהמזה לחוזה כאשר
שמענו בן עוד נחזה גנונים במענת החדש הזה
ב מנן

לציון דרור חשה בוקפות דבר אור יקרות לקפות
החדש הזה ישועות בו מקיפות החוסים בו מתקיפות
ומנו מתחלות ותקפות וועד ראש לארבעה תקופות
ארבעה תקופות שנה תחדש אורם כבראשונה
כאשר שמענו בן עוד חיש נא להגשים תחי בראשון
לחדשי השנה ב מחיק

הנה זה בא לפרכים זמון לגאול רעוני בארקים
חדש אשר בו רביבים מריקים חשרתמים למלאת
רקים טיעים לרות וירקים טלאים בו להקיס בו
ארבעה פרכים ארבעה פרכים כבמחזה בארת
זהמזה לחזה כאשר שמענו בן עוד נחזה להעריץ
בקדוש החדש הזה ב קל

הנם ימים המבורכים יורה ומלקוש באיבם פורכים
כח תת באביבים רבים ברמל להקליא אביב פורכים
לשנן מפעלות צין מחרכים לפניו קורין עניין
ארבעה ערכים ארבעה ערכים לשננה ספור

מכות פרחי שושנה כאשר שמענו כן עוד חוש
נא לענגנו בראשון לחדשי השנה
במקדש

ולירושלם מופת הוחק כסות מעין כל הי להתבסות
נקמות אשר בלב מנוסות נתקנו למועד זה היות
תבוסות שה לבית אבות מנות במבסות סבורת
עליו עסים ארבע בוסות ארבעה בוסות בבמחזה
בארית זהמה לחוזה כאשר שמענו כן עוד נחזה
לרצותך בשי החדש הזה ב שאתך

מבשר עם זכיות עצורים להעלות משאן דוכיות
פרוים צוה במשכיות פצוח שידים תמור בכיות צבאות
כל חמרת שכיות צאנו יציע לרושש ארבעה מלכין
ארבעה מלכיות גרושנה במדותך פעולתך
כבראשונה כאשר שמענו כן עוד חוש נא להטיב
לנו בראשון לחדשי השנה ב המוכ

אתן קול כשנודו ראשים קרוא בגרון רון בגא
החדשים ראשי תננים אשר על גבי חורשים
ראותי בזה חדש מגורשים שיר חדש והגא
מדרשים תרננה שפת בשורי ארבעה חורשים

אֲרֵבֶּעַ הַיּוֹרֵשִׁים בְּמַחֲזָה בְּאַרְתֻּזָּה מִזֶּה לַחֲזוּזָה
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ בֶּן עוֹד נְחֻזָּה מִבֶּשֶׁר שְׁלוֹם הַחֹדֶשׁ

הַזֶּה " כ' עֶשֶׂה

מִגֵּן אֲבוֹת

יוצר רה־חדש

אות

זה החדש

אֵצֶתָה מִכָּל לִקְדָּשׁ וּבֹי יִשְׁעֲלָחֶדֶשׁ

בּוֹחֲרִיךְ תִּיבָעִים אוֹתְךָ לִקְדָּשׁ וְאַתָּה אוֹתָם מִקְדָּשׁ

אֶנְעֲרִין בִּקְדָּשׁ

גְּאוֹלָתָם עֵתָה תַּחֲדָשׁ וְיוֹצֵרֵיהֶם פֶּתְאוֹם לַחֹדֶשׁ

וּכְלָפָה יְרוֹמָם וִיקְדָּשׁ

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם נַחֲלָה בְּכָל קֶהֱלָכֶם כֵּן

דְּרָשְׁתִּי מִכָּל חֲדָשִׁים וְהִנַּחֲלִיתִי לִקְדוּשִׁים

הַיּוֹת בּוֹ מוֹקְדָּשִׁים

הַזִּמְנָתִי לְשִׁלְיָשִׁים לֹא פָרַתִּים מוֹגֵלְשִׁים

מִסְמָזִים לְמִנּוֹבֹי עַד שְׁלִשִׁים

וּבֹתֵפִיל קְדָשִׁים וְתַחֲמוֹל עַל צֵאֵן קְדָשִׁים

מִחֲלָצָה בְּבֵית קְדָשׁ הַקְדָּשִׁים

זִכְרוֹן שְׁבוּעַת בְּרוּכִים הַזִּכְרָת לְמַבֻּרְכִים

להושיעם מיד מפריכים
חונן רלים ורכים המלת על נמוכים
אשר אחריך משוכים
טוב טעם מעריכים ולפניך לב שופכים
בראש ירח ממליכים
יקובצו עתה מקהלים ביופי תואר מכלולים
ושם תשמע פלולים
בבור שמך מעלים ובשיח תחן מתפללים
כח שבון ראש רגלים
לפניך יהיו מסונלים כל גזעי רגלים
משררים ומהללים
מה גדלו מעשים לעושה נפלאות ועסים
לבנים אהובים ועמוסים
נוצלו מיד פתרוסים אשר אותם מעסים
והועמתו היות ששים
שונאיהם בים דורסים ובגת ראשימו הופסים
כי בגוחם היו חוסים
עולצי כשמחות ישישו ברוב הצלחות
ויתמלטו מכל אנהות

פודה להי הרוחות המעולה מכל שבחות

יטה און לשיחות

עורריהם ופילבשיחות ונפשותם יחושחות

בכל רע מוכחורת

קרוש חושק עדרים זכר ברית אבירים

אשר לפניו היו ברורים

רין כבנים מוכחרים מכל צד ועברים

לפניו היות משומרים

שקר עליהם בליל שמורים וקטל למענם בכורים

והוציאם בפרות מורררים

תפן באני ישנה ותצליח מערינה

בראש חדש השנה קרוש

הכל יודוך

ומוצאין ז' סת' וקוכין טהר כע ארס כטט

השכונע והמשם קורח כטט טה אר

פשה מן החרש הזה לבס עד כל ים

מחמט לא תחלו ככל מושכונעם

תחלו מעת ומפני כי חזק

כחמיה כחאשן ומ

ויצד שבת הגדול של פסח

אותות ימי נאולה כנעו לפסוחים

בכבודה בת מלך נשתלחו

שלוחים בעהי ערים ושרים מוכיחים

להעתידים להתעטר בנצוחים ימין יי

רוממה צבאות חרדים להתאימה חזק על

כל להתרוממה קדושתו יעריצו באימה

חיילי זבולקולם בקול המון מקדישים ומברכים

עזי וזמרת מושיע יי איש מלחמה

גמר אומר ארבע מאות לזיוג כלה תובל למלך

לדקמות בהוד מכלולה דיה כי הפריכוה אנשי

עולה עתה הנה שמעתי שועת קולה

הלא מימי אבותיה מקודשת לשמי לבן ירדתי

לאורסה ולנהגה במקומי ולאחר שמחת חתונם

מיומי ולמועד באתי לגני וקדושי עמי

זיר יהיר נתגאה ולבו כבד בלחמי קנתי אמרה

ובה אשת עבד הפצי אעשה בה ויצדי לא

אוכר וכדברי שקר אישעו בלבר

טעמי אמהותיה גלוי לכל המועים כי חורי הארץ
 עבדים מכונים יקומם וארמיתם בלחם היו
 מקנים ואיך גולה ומטולטלת ישחררו סוינים
 כזאת היו טוענים מלאכי תשובה חתן העמיד
 חופתו במדבר להתישבה לכלתו מחכה ודגלו
 עליה אהבה פן בדבר ובחרב יפגיע איבה
 מקשיב דברי שקר כל משרתיו רשעים מסרב
 ומתרכך במשלחת מלאכי רעים נאמני דור
 משכימים ליסרו בנגעים ולשמח כלה נדני
 בתובה מוריעים

סבלות ענמים יסיר מעל שכמך מיס זכיס ירחיץ
 לשטוף רכיך ערין שמן רוקח ובתמרוק
 יבשםך שישומשי ילבישך ובתחש ינעימך
 פזור נזמי האף וערוי קשורים עגילים על און
 ובראשך פארים צמיד איצודה וטבעת וכומז
 לעטורים סולתו שמן ורבש ומטעמי שרים
 קבלה בלה להתרצות בכלאה צורר זעם ונתעבר
 להשחית ולכלה רפו ידיו באינבע מוריד
 ומעלה ובהנגף בבוריו פיתה והשאל לבאה

שקדו משרתי חתן לישר דרכים ענן למסך
 ובעמוד אש מדריכים תוקף מים עמוקים
 רחבים וארוכים הובקעו להעבירה ורורעיה
 סחובים ומושלכים

ימין הכל יורוך רוממה

אז בהיות כלה דרה בגיא גרות
 עת דורים הגיע וזמן בגרות
 מנה לה סרסור להוציאה להרות
 כי כבר שלמו ימי נערות
 תר שלישי לדבר לשר עגלה
 בעיניך זאת א תהי קלה
 ימינך חתך באומן בעונג לכלכלה
 ואיך הורשיתה לשעברה חיה להרעילה
 השיב לו פוטי א תשקר עתה
 כי רק לי תפסיד ולא תועיל אותה
 קום לך לדרכך והפרד מאתה
 ולא תשלה לכה ותלך לעבדותה

טבס עור תשובה	לפועל עולה
מהתניע לה עשיר	מירי כלה
נפרעים מירך	כל מעשה עמלה
כימציאת האשה	ומעשה ידיה לפעלה
יהיר השיבו	בזעם ועפרה
אס כן חנם פנתי	מקום לדירה
חתן אם ארש	יפהית כסות ושארה
ובשע רעבון	על ידיו נעורה
ירועת דע	כי לא אעריר האמת
במזונך כלכלת	אותה להעמרת
הן פירות אכלה	והקרן לו קיימת
כי לולי עצתה	כל עמך היה מת
החלום גרם	להיות לי סדורה
וגם כפלי כפלים	עלי נשתכרה
רכבה במרכבת משנה	גדלה וגברה
ומבית הסוחר לשררות	שרה נשתכרה
בט לו שלוח	אין קץ למלה
יפה לה העצה	מירך טוב לקבלה
הרפה לה עתה	ולא תכביר עולה

כי נגמר מעתה שטר עבדות הנכתב לה
 בעבור מנן שטר המדובר
 עד שתי ידות עדין לא עבר
 תן אתה עדים או תראה שובר
 כי המוציא מחברו יתשל בדבר
 ותיק השיבו דבר זה לך אגמורה
 די שני כתי עדים בכל עדות כהורה
 רצופים בדבר זה עדים עשרה
 כלם לבא בבעם ואך בעתירה
 הביא דם צפרדעים להראות אותם
 קרא לחרטומיו ויעשו גם הם כמותם
 גם הלא אמרתי אין ממש בעדותם
 בשתי כתי עדים המכחישות אותם
 השיב לו ענו דברים ראויים והגונים
 הנה זוג ראשון ותתקיים באחרונם
 הנה כנים ערוב דבר ושחינים
 חשרת ברד ארבה וחשך ומכת בכור בגים
 הובעתו כלם ולא הורישו לעבכה
 וכלת הוד יצאה מדמי עבדות וכתובה

ולא ריזים לשעבר
 ורפנו אחריה
 חלק הנתן לה
 לא הספיק לנומים
 זה לכן השיאם
 ומשבעים שבעה
 קפצה בתוך ים
 ולא אחרי אחריה
 קולעו מרכבות
 חזו פגריכם מתים
 ועל זאת שפחו אהובים
 ועור בקשו לבא
 לעבדות להשיבה
 בארץ פתרוסים
 ולטכשיטי שביס
 הנשאר להשים
 תמור עשור נסכים
 במים רכים
 לדרוף אויבים
 פרשים ורזבים
 לא היתה בזאת לחביבים
 שזכת חכמתן

פתחה לשבת הגדול רפסח

שישו נות יושר
 התענגי מזון
 ריכות גוייתך
 לריב מהרה פן
 פצה ביום פסחך
 חושי וא יחמין
 רועי יפת עצות
 השיר אשר מצות
 נבטישי וא תצאי
 יתגעלו מצות
 רינה ליצור שולחך
 שירך בחג המצות

יוצר רשבת הגדול רפס"ר

אשכולות שדים
שער צמח
בנכוננו לכבוד
ובאשישות רפודה

באוסמני בגרות
בדמיה מתבוססת
ובפרק עמרה
ואין איש לעודדה

בין שדיילין אשכול הכופר
נואמת כלה באמרי שפר
מזפצפת פנע מכון
זכורו רוחשים בלי הפר
קרושתו להעריץ ולספר
יתקדש ובבטה יתפאר הא מרום

נורא וקדוש

געת אהבים ורווי רורים

באה בעדי עדים וגליוע רדירים

רוח עבר ונתן על ידיה צמירים

וענק לצוארונה ולגרנותיה רבירים

הלא כחתן המשרך כלה

עד היותה בנוף היתה משוללה

וַיָּבֵא עִמָּה בְּרִית	לְהִיטָהּ בְּעֵלָהּ
וַיָּבֵאָהּ אֵלָיו	בְּשִׁבְעַת הָאֱלֹהִים
זִמְנָהּ לָהּ יָחִיד	לְהִיטָהּ שְׁלוּחִים
תְּאוֹמֵי עֲבִיָּה	הֵם שְׁנֵי הָאֲחִים
חֲלוֹת פָּנֵי בֶּת מֶלֶךְ	בְּרָרִים נְכוּחִים
לְהוֹבִילָהּ לַמֶּלֶךְ	בְּעֵלִיּוֹת מְרוֹוּחִים
טַעֲמֵי סַמִּימִים	לָהּ נֹתֵנִים
אֲשֶׁר בִּיּוֹס הַוִּלְדָּה	נִמְסְרוּ לְאִיתָנִים
יָחִידָהּ לְשְׁלוּחִיהָ	לְהֵאֱמִינָהּ בְּאֲמוּנִים
וְתֵרָא וְתֵאֱמָן	כִּינֵעַ זְמַן חֲתוּנִים
כֹּלָהּ בְּנֵעֻגִיעָהּ	הַשִּׁיכָהּ מִיִּלְדָּהּ
טָרֹדָהּ אֵנִי וּמִטּוֹלָטְלָהּ	גּוֹלָהּ וְסוֹרָהּ
לְאִמָּהּ מִסּוֹרָה	בִּירְבֵּנִי עוֹלָהּ
וּמִי אֵנִי לְהֵעֲלִיחָהּ	בְּכֹזָה תּוֹר הַמַּעֲלָהּ
מְלוּכָה לְלִבּוֹשׁ	וּלְהַתְעַטֵּר בְּנוֹס וְאַחֲלָמָהּ
שִׁפְחָהּ אֵיךְ תֹּכֵל	פָּנֵי גִטָּה לְהוֹלְמָהּ
נָא כֹלֶכֶךְ אֶתְנֵנִי	מִשְׁרָכִיָּהּ הַשִּׁיבָהּ בְּנֵאִימָהּ
כִּי בּוֹעֵלִיךָ עוֹשֵׁיךָ	יְיָ אִישׁ מִלְחָמָהּ
כֹּלְסוֹל רֹמְמוֹתַי גְּרוֹן	הַפִּיחֵי לְגֻזְחִיךָ

צוארך יתחרו ובתורים יתנוו להייד

עמך ובית אביך שנחי ומאסי במבטחך

והיית עטרת תפארת כד יי וצנוף מלובה בכף אהיך

פרעה זאת השמועה כבאתהו החל לסר צנועה

רועלמה תריעי ולא תתפסקי בבל גבעה

עזה למקודשיו לקראת עצה מה לידערה

נמנה ונמר להשיב אין לי בו ידיעה

קרץ בשלה השיבוהו מוכן ליפפיה

חילך וכל אוצרותיך יבזבזו במלואי נדונא

ראה והבן ולמד ומארמי קח ראייה

אשר בשעבוד הורה הוצג ערום ועריה

שולמית זאת בשומעה אופרה בערי קשוריה

למשעי רוחצה בריקור תמוריה

תובלנה ריעותיה בתולות אחריה

לראות במשך בלה לחופת חדריה

בין שרי ילין

הכל יורוך

חנן

שוקיו עמורי שש בתבל וארגמן בתולעת ושש

יחזרו במקום רצוף בהטושש
 מראהו כלבנון בתוך עטויי בכנפי שש
 קרוש יושב על כסא שביבי שש
 וכולו מחמדים לחוכי מוער מוערים
 מחננים לביאת חמוץ בגדים
 גנת אנוזים מקום כרובים ועמורים
 יעמיד עטויי פעמונים כשרפים עומדים
 חבו מתקים שפתותיו שושנים
 זוקקות פקורים נאמנים
 קולו נקשיב ביום היו גבועים
 ברוך לענות לו במורא בחיות ואופנים
 והאמנים

חטטת לית חולת לר יהודה
 יום בפלג בין עמרם נפלאות בעיני הסבה
 רוח לבשתהו ונפא רוח לבשתהו ונפא
 ויבא במלכות חתן לבלה חולת אהבה
 חטטת קול דודי הנה זה בא

הנה בעל נשרים שם מרכבותיו ישועות רבדותיו
במרכבים ברוח הקדש נוסעות קולהולך למשרים
ואזני משה שומעות מדלג על ההרים מקפץ על

תבצורת

ורומה דורי לצבא שלי כעריב ומשכים פעם ירבר
לפרעה ופעם יאמץ לב מחבים במופת אחר מופת
להציל מוכים ממוכים משגיח מן החלונות מציץ
מן החרכים

רגלי עליך ומי בלעדיך מלך ואיך יתפאר פרעה
והנה קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך כי הסתו עבר
הגשם חלף הלך

הלך זמן עברות ותם קץ לחצנו ועת זמיר לזמיר
שם יקיצנו וחזיון תור וגו' בא להחליצנו
וקול התור נשמע בארצנו

מעליך רביד שברתי עולך טבעתי חיל שטנך
והעברתי עולך קומי לך רעיתי ממדבר
נטי אהלך הראיני את מראיך שהשמייעני
את קולך

וכשומעי שיריך ומדברך הנאוה ובאומרך

53
נעשה ונשמע על יד נגיד ומצוה חשקתי קרבתך
ולשכון עמך בנזה כי קולך ערב ומראך
נאווה

תביט בענינינו אלהי עולם תקרב ישועתנו יי
נעלם שמאלך תחת לראשינו לכולם כי
עזרת אבותינו אתה הוא מעולם
עזרת אבותינו

מי כמוך דשבת הגדול רפסה

מי כמוך

את מועדי יל איכם אקרא בחירי אל
וחוקות הפסח ומשפטיו לחיות או אל
ורת ביעור חמץ אגיד אשר בו איש לא יתגאל
לדעת מה יעשה ישראל

בודקין לאור ארבעה עשר לאור הנר חמץ ושאר
בשעה שבע אדם מצויין במדור
ואור הנר יפה לבדיקה מכל מאור
כי נר מצוה ותורה אור

גם תחילה ברך על בעור חמין ואחר כך מלאכתך תגמור

יבעו מצפוננו ולא ישאר שאור

לא לאור הלכנה ולא לאור החמה ולא לאור האביקה

צוך נאור ויכדל אלהים בין האור

דע אם הנחת עשר ומצאת תשעלבך יתחמין

ייעולך אלהים מן מעול וחומין

ויאחו צדיק דרכו לבקר שנת את החומין

וטהר ידים יוסף אומין

הן אם תמצאהו טמון אחר שש

אתשכן באהלך עולה ואתהי בושש

ובעדת הרע מקרבך ולא יהיה לך מוקש

כל חשך טמון לצפוננו תאכלהו האש

ובית המלח ובית הדונג לבדקם שם פניך

ובית דגים קטנים ראה בעיניך

בית העצים ובית התמרים אוצרות מערניך

בין תבין את אשר לפניך

זכור ואתשכח דבר מכל אשר אני דוכה

אוצרות יין ושמן במסתמך בכל עבר

וכן אוצרות יין אם השמש נבנס שם ועובר

ועלפת להם יפשע גבר

חורי הבית העליונים והתחתונים לבדוק אין צריך

אדם וכן חור שבין יהודי לארמאי לא יבדוק

מפני חשדם הרחק ממך עקשות פה פן

יאמרו בעומדם קסמים בידם

טוב שכן ישראל אשר באהיו לא ירע עינו

זה בודק מכאן כחפצו ורצונו

וזה בודק מכאן באשר תניע ידו

ולקח הוא וישכנו

דרך תהיה בחמץ שנפלה עליו מפולת לבדוק

ולבער לחפור אותו ממטמונים ושלשה

טפחים שיער שיעור זה יכול הלב להפש

ולבער הסר מסוכתו והיה לבער

כל חמץ שהפקיד גוי אצלו אין צריך לפנותו ולהוציאו

החוצה אם לא קבל עליו אחריות אינו עובר באם

ראה או מצא יבסה אותו בכלי או יעשה לו מחיצה

זאת הענה היעוצה

לכל זמן אכילה בארבעה עשר אובלין כל

ארבע קבוע אמוני ותולין כלחמש ושורפין בתחלת

שש הורו נבונ כש שית יצא כי הוא תועבת דר

מעוני שש הנה שנא ילד

מיום המעונן הזהר למהר לגרשו מגבולך

זרזים מקרימין למיצות ועור יהיה עלימיןך עלך

השמר נפשך וא תמשך אחר מאכלך

כלה ענן וילך

מבטלו אחר שש ומבערו עד תומו

לאיסור מן המיצה ולא תשבח מעמו

אחרי אכול ושתו יאמר בקומו

עפה לחמו

גדון הדבר למי שייצא בדרך שלשים יום קודם

הפסח שיכרוק ויבער אותו מביתו אם ילך בדרך

רחוק אך לפני שלשים יום אין עליו משפט וחק

כי אין האיש בביתו הלך בדרך מרחוק

נשים בשמור מצה תהינה זריזות בלי עצלותים זיין

ושמן ודבש ביום טוב א תלושנה כידים ולהזהר

להביא המים טרם תנומת עינים לאמר לנו המים

סיתרך אהים יהיה בשמור מצה השמר ויהיה

מחסוך מיתשמישיו של נחתום שפוך במדרון ולא
באשבון מימי עריסך ידים המוכחות היתה
ידים אך חרש שוטה וקטן לא ידיו מעושיך
כי כבר האלהים את מעשיך
על חמין הזהר שלא יתערב עם אבק תרובל
נאסר חומין הארומי ושכר המדי אם יש
בו חומין לא יאכל וכן ביתח הבבלי וזתום
המצרי וכל שהוא מן רגן השמר ממנו בין
והשכל ולחם עצלות לא תאכל
פרישת חלה כמשפטה ושיעורה השמיים
משעור ארבעים ושלוש ביצים וחומש ביעה
וכן למצה הוריעם ואשה לא תלוש במקום
המגולה ביום המעונן אזהרת העם
ולחם סתרים ינעם
פיקודי הגעלה אבאר כל כלי כמשפטו
אחלקנו סכין ועין פארור וכרומי
גללי וכל כלי ברזל ירתחנו כך
היא המרה מעביר ראשון ראשון
בעין שבלעכך פליטנו

חיל בלע ויקאנו
צוי קערות וכיוצא בהם רינהם נשמעו
הכשירן כעין תשמיען אשר בהם נקבעו
ירתיחם בכלי שני וידיחם וכזה פליטתם נורעו
וררך אורחותיך בלעו

צריכים שפודים ואסכלאות לבון והרחה ובוה מתוקנים
על בליחרש לאתחוס עינך הסרוה עבר יישנים
הן אם בשלו להם לחרשים יהיו נכונים
ובלים מכלים שונים

קדושים תהיו בענין חמץ לדקדק כל שהוא
יהיו לבך ועינך ומשפטיו א תשכחו
כי איסורו איסור גמור ומי יכילהו
כי כמה נחשב הוא

רק אם תתאוה לאכול מזה בארבעה עשר
לפני יום זמניך ומשול ברוחך והעלם ממנה
את עינך הרחק מעל הארוסה דרכך
עד הלילה זמן ערעך לך אכול בשמחה
לחמך ושתה בלב טוב ייניך
שתית ארבע כוסות אבאר בדת מפורשות

ונערבכת כנגד ארבע גאולות לעדה המבורכת
וכנג ארבעה פורעניות ליצירתי הנמלכת
ארבעה המה מטיבי לכת

תחילה בבא כל ישראל מבית מעוני
יערכו שולחן בו מצה ומרור שניהם
יחזיקו כתיקון נבוע יענו ויאמרו בראותם
אמוני זה השולחן אשר לפני יי
יי יודו וזכרו כל צבאות הכוני

יעטור כוסו בברכות כסדור נבוע
יין קדוש וזמן לדר מעוני
ונשא ברכה מאת יי

יי ברכה עד בלי די ריק עד שיכלה לאמר
סנידי שפתם יהי עליהם סתרהא מעם וקרן
ישועתם ישושו וישכחו וידוננו וישתו כוסותם
בהסיבתם מה שמא לארבינתם

אחר נוטל יריו ומכרך בנקיון כפיו קדש ישאנה
וטובל בפסם בחרוסתו ואובל בכריכה נכונה
וחולק אחת משלוש מצות חציה תחת השלימה
ישימנה וזה תינצו מפיך זה הנדר והנה

נוטל מן הסלכשר וביצה שמה
שלא יראה במגביה קדשים השמימה
ועוקר השולחן שישאו מה זה ועלמה
לתלפתאים ערמה לנער רעת ומזימה
יתחיל ויאמר זה לחם עני אשר אכלו עמי
וערתי בצאתי מכצרים מבית עבדותי
כל דעריך יבוא ויפסח אורח
לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתתי
קורא הלל על כוס שני עד נא ישראל עד מיט מוטע
ירחין בנקיון בפיו ומברך המוציא ומיד לה יפצץ
ועל השלימה אכילת מצה ואוכל יחד בה משפטו
נודע כן ארחות כל בוצע בצע
ליהקות יחזור שנים ויברך על לבנועס
וטובל בחרוסת ומיד להוטעס
ועל הישנות אסלא ישאו התנוקות הוא יוריעס
וזכרם לאיסוף מזרעס אוריאל
והגדת לבנך כי ביום הזה הניח מלך מצרים
ומכל התשועה אשר צשת לך וסב לך
ואוכל מצה וזכור שמהם במומים יחודי

טובים השנים מן האחר

נוטל ואוכל מזה באחרונה לסעודתו
נוטל וכוס ברכה זימון שותה באחריתו
ואחר כך לא יאכל פרי לתארתו
כל פרי הסר חטאתו

יגמור הלל על כוס רביעי ולא לכוס אחר יתן עינים
יאמר עליו הלל הגדול וינזר מן היין ולא ישגה
פעמים אך אם צמא לא תרפין ידים לקראת
צמא התיו מים

מבשר ששון למועד הזה ערתי צור ישמיעך
לשנה הבאה לירושלם יגיעך
יגרש מפניך אויב ואמר השמר לעיר ירושך
אור צדיקים ישמח ונר רשעים ידעך
סעדינו הא ונושעה ובחגיגנו משמיע ישועה שלחה
אומר לכם יראי שמי שמש צדקה זרחה
גפן ממצרים א הסיע נתנה ריח ליהודים היתה אורה
ושמחה

רשות רשבת הגדול של פסח

רבותינו סנהדרין גאונים עולם
כך נזר

בבית מקדש שני כנכנה ונשלם
ואז נראה אש כסא בשלם ועליו מלכו שר
עולם מסתלסל ועומר בין האולם וקברו
כתר ותפשו חותם נעלם ומנו ותקנו תקנת
עולם ונתן כידר איעזר גדול שכלולם
והתקין זב לא זכר פור ולא כדו פסח לעולם
ולא גחז עצרת ולא אדו ראש שנת עולם
וברשותם יש לנו חג המצות הזה יום שלש
יום שלש בעם עולם כח שבין רבותינו
ישמחנו בו אלהי עולם

אז כגולגל שעבוד הורים בכבלי עם

לועז להיות אסורים גמרו לבלעם

כדוכים ונמרים רשום כהדוש גורן עמרים
השליכו והטילו ליאור זכרים וחק ברית
מילה מפרים ומעקרים זעקו וחננו לא משפיל
ומרים חינונם מקשיב משמי אווירם טס
וידא ובת להוציא אסירים ירעדכו ללא
איש דברים כעיר איש נאמן הלך למלך

מצרים לשלח להחפיש רצוצים ושבורים
 מרד וסרב למולו וחל להקשות אמרים גם
 מיהוא אהי העברים ספר לי כחו וגורלו
 בבירורים עז כמה ברכים כבש בכל עברים
 פיקדיו ועבאיו כמה מתגברים ציר השיבו
 אהינו אדיר בארצות קשתו אש וחציו שלהבת
 נורים ורומחו לפידים בוערים ראויים פועשין
 ונפלאותיו ברנה מספרים שאונו משבר
 סלעים ומפרק הרים תוקף תהלותיו רום
 ותחת מספרים

בכל זאת לא שבולא רחוק מעוררים

נרמה לעבד ולא יוסר בדברים

יוצר נגעו כנגעים משונים ועכורים ממכת
 דם ועד מכת בכורים יללו ונהמו והמו
 גדולים ויצעירים נבנע ערפם והורד גאונם
 לעפרים ואז שלחום ולוים חשים ונמהרים עדויי
 כסף וזהב ופננים יקרים ולפני צאתם הוזהרו
 מזהרים קחת צאן ממבלאות יצורים ולא אוכלו על
 מיצות ומרורים רגלים נעולות ומותנים חגורים ונעשה

למורמות כנפי נשרים ועפו ודאו לנחלת עבדי מהירים
ואכלו שם הפסח בהילולים ושירים כי חוצה לארץ
פסחים לא נבשרים ובו בלילה שבו לגאון
בפתורים לבן ימי הפסח קבועים לדוריהם
דורים כחוק מצות אלהינו ובהוריהם
מורים

ומה טעם

בחרוסת מטבלין ושורים

זכר לעבודת טיט אשר היו חומרים

ומה טעם שני תבשילין בקערה סודרים
זכר לאהרן ומישה שני שלוחים ויצירים
ומה טעם שולחן במקומו עוקרים כרי שישאו
מה שונה ליל זה נערים ומה טעם בוצע
בפרוסת כבדות חררים כי אין בכר שלמה בבלי
עניים וחסרים ומה טעם בהיסבה שותנן ונומרים
זכר לעבדים אשר היו בע חורין ומה טעם
כלא ברכה אכילת מרורים זכר למקדש החרב
בחטא וסררים ומה טעם כוסות ארבעה שיעורים
זכר לארבע גליות בע ציון היקרים ומה טעם
הלל הגדול נומרים זכר לכוס ישועות אשא

וארים" בכל כלי זין חגורים ואזורים ואחרי צאתם
 רדפום כפתורים והשיגום חונם על שפירת
 ים מוגרים ונשאו עין וצעקו ערת בחירים
 לגזור ים סוף לגורים

לגורים בנקרע ונעשה נתיבה נגלה עליו
 בעצמו הוצב להכה וכא אורחי ועמד

פני המרכבה ונעקד ואיש תם מימין להתיצבה
 וארבע אימהות משמל לקרבה ואחר הכסף
 שנים עשר שבטי תאוה ואמלי תורה קריאה
 ונתיבה אי איפשר לשוחה ולנובבה נגר
 אבותם עשה פלא בקרץ באבה וקול ממרום
 למי הים צוה הזהרו והישמרו בצמחי רבבה
 לבל תזיקום בטיפי דקה ועבה ועברו וגזו בתוך
 הים בחרבה גם בחור גם בתולה ונק יעם איש
 שיבה ורודפיהם ננערו והושכבו למעציבה
 ושבחו ורננו ברינה וגילה ובאהבה לנערץ בסוד
 קדושים רבה

רבה תפארת חרבו לנצב בעדתו אשר
 פרה וגל מפרך איומתו ושפך על

חזרה אפיו וחמתו וכמו כן עתיד לחשוף זרוע
 תפארתו ולכנס מארבע כנפות צאן מרעיתו
 ולבנות היכל קדש על רום מכונתו
 ויקיין ויעיר ישיע ארמתו ויוריד
 חנוך בן ירד ממעון רירתו ויעלה מתוך שאול
 קרחובל ערתו ויעירו יחד יחוד אהותו ואז
 ירומם קרן עמו ונחלתו ויקבלו כל באי עולם
 עולמלותו ונחזהו עין בעין בהגלותו ונאמר
 הנה אהינו והנה ישועתו נגילה ונשמחה בישועתו
 אנו וכל ישראל ונאמר אמן
 ענן חד המלכות

ומתחיל קחזן ואומר יי מלך יי מלך
יי מלך יי מלך יי מלך
לעולם ועד

יי מלך תגלה ארץ ישמחו איים רבים
 ענן וערפל סביביו יצדק ומשפט
 מכין כסאו אש לפניו תלך ותלהט סביב צריו

האירו ברכיו תכל ראתה ותחל הארץ הרים
 כדונג נמסו מלפני ארון כל הארץ הגידו השמים
 צדקו וראו כל העמים כבודו יבושו כל
 עובדי פסל המתהללים באלילים השתחוּ
 לו כל אלהים שמעה ותשמה ציון ותגלגל בנות
 יהודה למען משפט יי כי אתה יי עליון על
 כל הארץ מאד נעליתה על כל אלהים אוהבי
 יי שנאו רע שומר נפשות חסידיו מיד רשעים
 יצילים אור ורוע לצדיק ולישרי לב שמחה
 שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו

והמלך

ירגזו עמים	יושב כרובים
תנוט הארץ	יי בציון גדול

ורב הוא על כל העמים יורו שמך גדול ונורא קדושה
 ועוז מלך משפט אהב אתה כוננת משרים משפט
 וצדקה ביעקב אתה עשית רוממו יי אהינו והשתחוּ
 להרום רגליו קדוש הוא משה ואהרן בכוהנו ושמו
 בקוראי שמו קוראים א יי והוא יענם בעמוד

עֲנֵן יִדְבַּר אֵלֵיהֶם שִׁמְרוּ עֲדוּתוֹ וְחֹק נֶתַן לָמוֹ׃
 אֱהִינּוּ אֵתָּה עֲנֵתֶם אֶנּוּשָׁא הָיִיתָ לָהֶם וְנוֹקֶם עֲלֵי
 עֲלִילוֹתָם רֹמְמוּ יְיָ אֱהִינּוּ וְהַשְׁתַּחֲוּ לַהֲרֹ—
 קֶדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱהִינּוּ׃
 (חומם קדו ליי בן משה ויהי בנך להם הלוי
 הלוי חל בקדשו וכו' ומתבלגם מעשים׃

מַעֲרִיבָה הַמִּצּוֹת

לֵיל שְׁמוֹרִים אוֹתוֹא חֲצֵה בַּחֲצוֹת

לֵילָה בְּתוֹךְ מַעֲרִים בִּיצָא
 גְּבוּר עַל אֲדָוָה יִחַצְנוּ כַּחֲצֵה
 רוּר לַמַּעֲרִיב עֶרֶב וְנִזְמַרְנוּ בְּנִפְשָׁנוּ
 חֲפִצָּה בְּהַמְשָׁלִים

לֵיל שְׁמוֹרִים הוּא זֶה הַלֵּילָה וְתִקְנּוּ אֹמֵר בַּחֲצוֹת
 הַלֵּילָה יֵה אֲשֶׁר לֹא יוֹם וְלֹא לֵילָה חֵי יִזְכּוּר לָנוּ
 אֶהְבֵּת חֶלֶק עֲלֵיהֶם זֶה הַלֵּילָה בְּחֹקֵב
 לֵיל שְׁמוֹרִים טַבְּסוּ אֵנָף נַעֲרִים יְלָדֵי בְּרוּרִים לְהוֹשִׁיעַ
 מֵאֲרוּרִים כַּחֲכִידוֹ עִם חֵינּוּ מִמְּרִים לְהִיּוֹת מַעֲרִים
 מִקְבָּרִים כִּלְלֵי הַמִּתְקִין בְּעֵי חוּרִים נַעֲחוּהוּ יִחַד עַל מַכַּת
 בְּכוּרִים

בגילה ברנה בשמחה רבה

ליל שמורים סיבן הוא לעתיד לבא עליון כי בוא
יבוא פקוד פקוד עם קרובו צורט הוא בגילה
וגשמחה בו זה צור יישענו פצו פה ענו ואמרו יי
ימלוך לעולם ועד

ליל שמורים קרב קין הגאולה אשר פקוד בו אום
סגולה רעין ירעין אום מדקה ואכלה שאחרית
קין לכל תכלה הוא זה הלילה ברוך אתה יי מלך
צור ישראל וגואל
הזכינו

ליל שמורים שמור הוא לאחרונים להגל בו
בראשונים וישמחו בו אבות ובעים תפלוש
שלומוך על עם קרואי בעים באי פורש כוכב שלום
אה מוערי יי מקראי קדש

אשר תקראו אותם במועד

ואנח קדש נמבלים מען נמחיק

וקל הקדוש ואנח חתה בחיפן

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית
בנו ורוממתנו מכל הלשונות קדשתנו
במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך

ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת ותרנן

לנו יי אלהינו באהבה שנתות למנוחה

מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון

את יום המנוח הזה את יום חג המצות הזה זמן

חירותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יגיע

יראה ירצה ישמע יפקד ויזכר זכרוננו וזכרון

אבותינו זכרון ירושלם עירך וזכרון משיח בן

דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל יעלה לפניך

לטובה ולרחמים ביום המנוח הזה ביום חג המצות

הזה זכרנו יי אלהינו בולטובה ופקדינו בולברכה

והושיענו בו לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים

חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו כול איך ענינו

ביא מלך חטן ורחוס אתה

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים

ולשלוש באשר אמרת ורצית לברכנו בן תברכנו

סלה קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך

שבענו מטובך ושמח את נפשנו בישועתך

וטהר את לבנו לעבדך באמת ובלבב שלם

42
והנחילנו יי לאהינו באהבה ונרצין בשמחה
ובששון שבתות את מועדי קדשך באי
מקדש השבת וישראל והזמנים
(חומ' תה' ומוהס' נשים שלם וקדש צמח ונכאכין)

אם יבא פסח בשבת אומר

ויכלו השמים והארץ וכל יצבאם ויכל
אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישובות ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה ויבדק אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

סברי מורי באי אמ' בפה

באי אמ' אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו
מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי
לאהינו באהבה שבתות למנוחה מועדים
לשמחה חגים וזמנים לששון את יום המנוח
הזה ואת יום חג המצות הזה זמן חירותנו
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו

בַּחֲרֵת וְאוֹתָנוּ קִדְּשַׁת מְכַל הָעַמִּים וּשְׁבֵתוֹרָת
וּמוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׂוֹן
הִנְחַלְתָּנוּ בָּאֵי מִקְדָּשְׁךָ הַשְׁבֵּת וַיִּשְׂרָאֵל
וְהַזְמַנִּים

בָּאֵי אִמָּה שֶׁהֵחִינּוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעְנוּ לְזֶמֶן

הַזֶּה

וְשׁוֹתֵן בְּמִיַּת שִׁמְלָה

אִם יָבֵא פֶסַח בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת

מִבֶּרֶךְ סִימָן יִקְנֶהוּ

יִין קְדוֹשׁ נֶר הַבְּדֵלָה זֶמֶן

סִבְרֵי מוֹרֵי בָּאֵי אִמָּה בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן
בָּאֵי אִמָּה אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עַם וְרוֹמְמָנוּ
מִכָּל לֶשׁוֹן וּקְדָשָׁנוּ כְּמִצּוֹתָיו וְתָתֵן לָנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וְזִמְנִים
לְשִׂשׂוֹן אֶתִּיוֶם חַג הַמִּצּוֹת הַזֶּה זֶמֶן חִירוֹתֵינוּ
מִקְרָא קִדְּשׁ זִכֹּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם כִּי בְּבִרְיָנוּ
בַּחֲרֵת וְאוֹתָנוּ קִדְּשַׁת מְכַל הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי

קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו באי מקדש
 ישראל והזמנים
 באי אמה בורא מאורי האש באי אמה
 המכדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין
 ישראל לגוים בין יום השביעי לששת ימי המעשה
 בין קדושת שבת לקדושת יום טוב הברלרת
 ואת יום השביעי מששת ימי המעשה הברלת
 וקדשת את עמך ישראל בקדושתך באי
 המכדיל בין קדש לקדש
 באי אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה
 וסותין בהמיכת שמל

אם מבא פסח בחול מברך

סברי מורי באי אמה בורא פרי הגפן
 באי אמה אשר בחר בנו מכל עם ודוממנו
 מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו ייזשחנו
 באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון
 את יום חג המצות הזה זמן חרותנו מקרית
 קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחררת

ואותנו קדשת מכל העמים ומיעדי קדשך
בשמחה ובששון הנחלתנו באי בקדש
ישראל והזמנים

באי אמה שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה
זמנך זמנך כהסבה

ונקטן יחס ומכפין באי אמה אקבו על גטילות
ידיהם

ונקטן הכתוב ומכפין באי אמה בורה פריה אדמה

ומכפין כהנכות ונותן לבולש ומכפין ונותן

משלש מעות ונותן לשלש ומכפין חסד פן השלש

למעשה וחסד חסד המכה לחיובימן ויטפה

השלש מעות כנסך ויטפה

הא לחמא עניא די אכלו

אבתנא בארעא דמצרים מאן דכסין ית ית

באן דצריך ית ויפסח השתא הכא

לשתא דאתיא בארעא דישורא

הא שתא הכא אנן יצבדי לשתא

דאתיא בארעא דישורא בני

חורין

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות

שבכל הלילות אין אנו

מטבלין אפילו פעם אחת והלילה הזה

שתי פעמים שבכל הלילות אנו אכלין

חמץ ומצה והלילה הזה כלו מצה

שבכל הלילות אנו אוכלים שאר ירקות

והלילה הזה כרוזי שבכל הלילות אנו

אוכלין בין ששקנבין מסובין והלילה הזה

כלנו מסובין

עברים היינו לפרעה במצרים

ויוציאנו ית' אלהינו משם ביד

חזקה ובזרוע נטויה שאלו לא הוציאנו

הקב"ה את אבותינו ממצרים הרי אנו

ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו תחת יד

פרעה מלך מצרים לפיכך מצוה עלינו

לספר ביציאת מצרים ואפילו כלנו חבמים

כלנו גבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את

התורה מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים שכל

המספר ביציאת מצרים הזה משובח

מעשה בר אעזר ור יהושע ור אעזר
בן עזריק ור עקיבה ור

טרפון שהיו מסובין בבני ברק והיו מספרין
ביציאת מצרים כל אורטו הלילה עד שבאו
תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן
קרית שמע של שחרית

אמר להם ר אעזר בן עזריה הרי אני כבן
שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר

יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא
שנאמר למען תזכור את יום צאתך מארץ
מצרים כל ימי חיך ימי חיך הימים כל ימי
חיך הלילות וחכמים אומד ימי חיך העולם
הזה כל ימי חיך העולם הבא להביא את
ימות המשיח

ברוך המקום ברוך הוא ברוך שגדלנו
תורה לישראל ברוך הוא בעד ארבעה
בנים דברה תורה אחר חכם ואחד רשע
ואחד תם ואחד שאינו יודע לשא

42
חכם מה הוא אומר מה הערות והחקים
והמשפטים אשר יצוה יי אלהינו
אתנו אף אתה אמור לו בהלכות הפסח
אין מפטירין אחר הפסח אפיקימון

רשע מה הוא אומר מה העבודה הזאת
לכם לכם ולא לו ולפי שהוציא
את עצמו מן הכלל וכפר בעיקר אף אתה
אמור לו והקהה את שניו ואמור לו בעבור
זה עשה לי בצאתי ממצרים לילי ולא לו
שאלו היה שם לא היה נגל

תם מה הוא אומר מה זאת ואמרת אליו
בחזק יד הוציאנו יי ממצרים מבית
עבדים

ושאינו יודע לשא את פתח ליר
שנאמל והגדת לבנך ביום ההוא
לאמר בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים
אי ביום ההוא יכול מראש חדש תלמוד לומר
ביום ההוא אי ביום ההוא יכול מבעוד יום תל
בעבור זה עשה יי לי לא אמרתי לא בשעה

שמעה ומרור מונחים לפניך

מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו

ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו

שנ' ויאמר יהושע אל כל העם כה אמר ייזאהי

ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח

אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים

ואקח את אביכם את אברהם מעבר

הנהר ואולך אותו בכל ארץ מצרים

וארבה את זרעו ואתן לו את יצחק ואתן

ליצחק את יעקב ואת עשו ואתן לעשו את

הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו

מצרימה

ברוך שומר הבטחתו לישראל ברוך הוא

שהקב"ה מחשב את הקץ לעשות

מה שאמר לאברהם אבינו בין הבתרים שנ'

ויאמר לאברהם ידוע תדע כי גר יהיה

זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אותם

ארבע מאות שנה וגם אתה גוי אשר יעבדו

דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכוש גדול

היא שעמדה לאבותינו ולנו שלא אחר
בלבד עמר עלינו לבלותינו אלה
בכל דור ודור עומדים עלינו לבלותינו
ורגבה מינילנו מידם

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשוורת
ליעקב אבינו שפרעה לא גזר אלא
על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל שנ
ארמי אובר אבי וירד מצרימה אנוס על פי
הדיבר ויגר שם מלמד שלא ירד יעקב אבינו
להשתקע במצרים אלא לגור שם

במתי מעט כמה שנ בשבעים נפש ירדו
אבותיך מצרימה ועתה שמך יי
להיך ככוכבי השמים לרוב

ויהי שם לגוי גדול מלמד שהיו ישראל
מיצויינים שם לגוי גדול ועצום כמה

שנ ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו
במאוד מאוד ותמלא הארץ אותם

ורב כמה שנ רבה בצמח השדה נתתיך
ותרבי ותגדלי ותבאי בערי ערים

שרים נכוננו ושערך צמח ואת ערום וערירה
וירעו אותנו המצרים כמה שנאמ' הבה
נתחכמה לו פן ירבה והיה כי
תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו
ונלחם בנו ועלה מן הארץ
ויענונו כמה שנ' וישימו עליו שרי מסים
למען ענותו בסבלותם ויבן ערי
מסכנות לפרעה את פתום וארת
רעמסס

ויתעו עלינו עבודה קשה כמה שנאמ'
ויעבדו מצרים את בני ישראל
בפרך

ונצעק אלהי אבותינו כמה שנ' וירי
בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים
ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו ותע
שועתם אלהים מן העבודה
וישמע יי אלהים את קלנו כמה שנ' וישמע
אלהים את נאקתם ויזכור אלהים
את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב

וירא

את ענינו זו פרישות דרך ארץ
כמה שג וירא אלהים את בני ישראל
וידע אלהים

ואת

עמלינו או הבנים כמה שג כל הבן
הילוד היאורה תשליכהו וכל הבת
תחיון

ואת

לחצינו זה הדחק כמה שג וגם
ראיתי את הלחץ אשר מצרים
לחצים אתם ואזכר את בריתי

ויוציאנו

אל מצרים לא על ידי
מלאך לא על ידי שרף

לא על ידי שליח אלא הקבה בעצמו שנא
ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והפתי כל
בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל
אלהי מצרים אעשה שפטים אני

ועברתי

בארץ מצרים בלילה הזה
אני ולא המלאך והפתי כל

בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה אני
ולא השרף ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים

ויוציאנו אל מצרים ביד חזק
וכזרע נטויה ובמורא גדול
ובאתת ובמופתים ויוציאנו

אני ולא השליח אני יי אני הוא ולא אחר
כיד חזקה זו הדבר כמה שג הנה יד יי
הויה במקנך אשר בשדה בסוסים
בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד
מאד

ובזרע נטויה זו החרב כמה שג וחרבו
שלופה בידו נטויה על ירושלים

ובמזרע גדול זו גלוי שכינה כמה שג
או הנסה אלהים לבוא לקחת

לוגי מקרב גוי במסות באותות ובמופתים
ובלחמה וביד חזקה ובזרע נטויה ובמזרע
גדולים ככל אשר עשה יי אלהים במצרים
לעיניב

ובאותות זה המטה כמה שג ואר
המטה הזה תקח בידך
אשר תעשה בואת האותות

ובמפתים זה הדם כמה שג ונתתי
מופתים בשמים ובארץ דם

ואש ותמרות עשן

דבר

אחר ביד חזקה שתים ובזרע
 נטויה שתים ובמזרא גדול שנים
 ובאותות שתים ובמופתים שנים
 או עשר המכות שהביא הקב"ה
 על המצרים במצרים ואילו הן
 דם צפרדעים כנים ערוב דבר
 שחין ברד ארבה חשך ומכת
 בכורים ר' יהודה היה נתן בהן
 סימנים דצד עדש באחב

דבר

יוסי הגלילי אומר מנין אתה
 אומר שלקו המצרים במצרים
 עשר מכות ועל הים לקו חמשים מכות
במצרים מה הוא אומר ויאמרו
 החרטומים אל פרעה
 אצבע אל הים היא ועל הים מה הוא אומר
 וירא ישראל את ה' הגדול אשר עשה
 י' במצרים כמה לקו באצבע עשר מכות
 אמור מעתה באצבע עשר מכות ועל הים
 לקו חמשים מכות

ר' אליעזר

אומר מנין שכל מכרה ^{ומכרה}

שהביא הקבה על המצרים

במצרים היתה של ארבע מכות שנ' ישראל
בס' חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי
רעים' עברה אחת זעם שתיים צרה שלש
משלחת מלאכי רעים ארבע אמור מעתה
במצרים לקו חמשים מכות ועל הים לקו
מאתים מכות

ר' עקיבה

אומר מנין שכל מכרה ומכרה

שהביא הקבה על המצרים

במצרים היתה של חמש מכות שנ' ישראל
חרון אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי
רעים' אפו אחת עברה שתיים זעם שלש צרה
ארבע משלחת מלאכי רעים חמש אמור
מעתה במצרים לקו חמשים מכות ועל הים
לקו מאתיים וחמשים מכות

כמה מעלות טובות למקום עלינו

הוציאנו ממצרים

אילן

ולא עשה בהם שמטים דיינו

עשה בהם שפטים

ולא עשה באלהיהם דיינו

עשה באלהיהם

ולא הרג את בכוריהם דיינו

הרג את בכוריהם

ולא נתן לנו את ממונם דיינו

נתן לנו את ממונם

ולא קרע לנו את הים דיינו

קרע לנו את הים

ולא העבירנו בתוכו בחרבה דיינו

העבירנו בתוכו בחרבה

ולא שיקע שונאינו בתוכו דיינו

שיקע שונאינו בתוכו

ולא ספק צורכנו במדבר ארבעי שנה דיינו

ספק צורכנו במדבר ארבעים שנה

ולא האכילנו את המן דיינו

האכילנו את המן

ולא נתן לנו את השבת דיינו

נתן לנו את השבת

אילו

אילו

אילו

אילו

אילו

אילו

אילו

אילו

אילו

אילו

ולא קרבנו לפני הר סיני דיינו

קרבנו לפני הר סיני

ולא נתן לנו את התורה דיינו

נתן לנו את התורה

ולא הכניסנו לארץ ישראל דיינו

הכניסנו לארץ ישראל

ולא בנה לנו בית הבחירה דיינו

במה וכמה טובה כפולה

ומכופלת למקום עלינו

אילו

אילו

אילו

על אחת

הוציאנו ממצרים עשה בהם שפטים

עשה בל היהם הרג את בכוריהם

נתן לנו את ממונם קרע לנו את היס

העבירנו בתוכו בחרבה שיקע שנאינו בתוכו

ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה האכילנו את

נתן לנו את השבת קרבנו לפני הר סיני

נתן לנו את התורה הכניסנו לארץ ישראל

בנה לנו בית הבחירה לכפרה על כל עונותינו

רבן נמליאל היה אומר כל מי שלא

אמר שלשה דברים

50
אלו כפסח לא יצא ירי חובתו פסח מצור
ומרור פסח על שום מה על שום שמסור
המקום על בתי אבותינו במצרים שנ ואמרת
זבח פסח הוא ליי אשר פסח על בתי בני
ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו
הציל ויקד העם וישתחוו

מצה זו שאנו אכלין על שום מה על
שום שלא הספיק בצקן של
אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך
מלכי המלכים הקב"ה וגאלן שנ ויאפו את
הבצק אשר הוציאו ממצרים ענות מצות כי
לא חמץ כיגרשו ממצרים ולא יכלו להסממה
וגם צרה לא עשו לכם

מרור זה שאנו אכלין על שום מור
על שום שמרורו המצרים את
חיי אבותינו במצרים שנ ומרורו את חייהם
בעבדה קשה בחמר וכלבנים וכל עבד
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם
אשר גאלנו וגאל את אבותינו

בכל

דור ודור חייב אדם לראות את
עצמו כאילו הוא יצא ממצרים
שנ' והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה
עשה יי' לי בצאתי ממצרים שלא אבתינו
בלבד גאל אל' אלא אף אתנו גאל עמהם שנ'
ואתנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת
לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו

לפיכך

אנו חייבים להודות להלל
לשבח לפאר לרומם ולהדר
ולקלס ולקדש לנצח לחי העולמים לנו
תהלות למנדיל ישועות לעושה נפלאות
למי שעשה לנו ולאבותינו את כל האותות
והמופתים והניסים האלו והוציאנו מפרך
לחופש מלחץ לנופש מן המצר למרחב
מעבדות לחירות ועשה לנו מים עזים
נתיבה חומת ים ליבשת נביים למסלול
והעבירנו בגזרי ים סוף ברצל ונאמר לפניו
הללויה

והן ננו יי'

אמר שלשה דברים

הללויה

הללו עבדי יי. הללו את

שם יי. יהי שם יי מבורך

מעתי ועד עולם. ממזרח שמש עד מבואו.
מהלל שם יי. רם על כל נזים יי. על השמים
כבודו מי כיי. להינו המגביהי לשבת המשפילי
לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל.
מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם
נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים
שמחה הללויה

כצאת

ישראל ממצרים בית יעקב מעם

לועז היתה יהודה לקדשו ישראל

ממשלותיו הים ראה וינס הירדן יסוב לאחור
החרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן מדה
לך הים כיתנוס הירדן תסוב לאחור החרים
תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני
אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב ההופכי
הצור אגם מים חלמיש למעינו מים

ברוך

אתה יי. אלהינו מלך העולם
אשר נאלנו ונאל את אבותינו

ממצרים והניענו כלילה הזה לאכל בומצה
ומרור על כן יא' אלהינו וא' אבותינו יניענו
לרגלים הבאים לקראתנו לשלום שמחים
בבניין עידך וששים בעבודתך ובחדוש בית
מקדשך ושם נאכל מן הזבחים ומן הפסחים
אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון ונודה לך
שיהחדש על נאולתינו ועל פדות נפשנו בא'
נאל ישראל

בא' אמה בורא פרי הנפץ

ושומץ כלם בהסבת שמאל ונוטלין ידיהן ומברכין

בא' אמה אקבו על נטילת ידים

ונוטל מצה מן השלחן על הפרסה ואומר

בא' אמה המוציא לחם מן הארץ

ונותן לכלם ואינן אוכלין ונוטל המצה ומברך ביחד

בא' אמה אקבו על אכילת מצה

ומטבל בחרוסת ואוכלין ונוטל המרור ומברך

בא' אמה אקבו על אכילת מרור

ומטבל בחרוסת ואכלין ונוטל החזרת והמצה וא'

כלא ברכה וכו' למקדש כהלל הזקן ומטבל בחרוסת

ומברכין ברכת המזון בכוס שלישי ומתחיל לא לנו

ואכלין ושותין על ערסותיהן

52
לא לנו יי לא לנו כי לשמך

תן כבוד על חסדך ועל אמתך למור
יאמרו הנזים איה נא אליהם ואלהינו
בשמים כל אשר חפץ עשה עצביהם כסף
וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו עיני
להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו אף
להם ולא ירחיק ידיהם ולא ימישון רגליהם
ולא יהלכו לא יהנו בערונם כמוהם יהיו
עושיהם כל אשר בוטח בהן בית ישראל בטח
ביל עזרם ומנינם הוא בית אהרן בטחו ביל
עזרם ומנינם הוא ירא יי בטחו ביל עזרם
ומנינם הוא זכרנו בדרך יברך
את בית ישראל בדרך בית אהרן בדרך ירא
יי הקטנים עם הגדולים יסף יי עליכם עליכם
ועל בניכם ברוכים אתם ליי עושה שמים
וארץ השמים שמים ליי והארץ נתן לבני
האדם לא המתים יהללוהו ולא כל יורדי
רומה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם

הללויה

אהכתי

כי ישמע יי' את קולי תחנוני

כי חטה אֶזְנוֹ לִי וּבִימִי ח

אֶקְרָא אֶפְפוֹנִי חֲכָלִי מוֹת וּמִצְרֵי שְׁאוֹל מִצְאוֹנִי

צָרָה וַיִּצּוֹן אֶמְצֵא וּבֶשֶׁם יי' אֶקְרָא אֲנִי יי' מַלְטָה

נַפְשִׁי חֲנוּן יי' וְצַדִּיק וְלֹא הֵינוּ מֵרַחֵם שׁוֹמְרֵי פֶתָאִים

יי' דְּלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ שׁוּבֵי נַפְשִׁי לִמְנוּחֵיכִי כִּי

יי' גָּמַל עָלַי כִּי חָלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמוֹת אֶת עֵינַי מִן

דְּמָעָה וְאֶת רַגְלֵי מִדְּחִי אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי' בְּאַרְצוֹת

הַחַיִּים הָאֲמֵנָתִי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מֵאֵד אֲנִי

אִמְרָתִי בַּחֲפְזִי כֹל הָאָדָם כּוֹזֵב

מה אשיב

לֵי יי' כֹּל תִּנְמוּלוֹהִי עָלַי

כּוֹס יִשׁוּעוֹת אִשָּׁא וּבֶשֶׁם

יי' אֶקְרָא נִדְרֵי לֵי יי' אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ

יִקָּר בְּעֵינֵי יי' הַמּוֹתָה לְחַסִּידָיו אֲנִי יי' כִּי אֲנִי

עַבְדְּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אִמְתְּךָ פֶּתַח לְמוֹסְרֵי לֶךְ

אֲזַכַּח זִכְחַ תוֹדָה וּבֶשֶׁם יי' אֶקְרָא נִדְרֵי לֵי יי'

אֲשֶׁלֶם נִגְדָה נָא לְכֹל עַמּוֹ בַּחֲצֵרוֹת בֵּית יי' בְּתוֹכִי

יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ

53
הללו את יי' כל גוים שבחיהו כל האומים כי
גבר עלינו חסדו ואמת יי' לעולם הללויה
הודו ליי' כי טוב כי לעולם חסדו
יאמר נא ישראל

כלח

כלח

כלח

יאמרו נא בית אהרן

יאמרו נא יראי יי'

מזהמער קראתי יה ענני כמרחב

יה יי' לי לא אירא מזה

יעשה לי אדם יי' לי בעזרי ואני אראה בשנאי

טוב לחסות ביי' מבטוח באדם טוב לחסות

ביי' מבטוח בנדיבים כל גוים סבכוני בשם יי'

כי אמילם סבוכי גם סבוכי בשם יי' כי אמילם

סבוכי כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יי' כי

אמילם דחה דחיתני לנפל ויי' עזרני עזי וזמר

יה ויהי לי לישועה קול רינה וישועה באה לי

צדיקים ימין יי' עושה חיל ימין יי' רוממה

ימין יי' עושה חיל לא אמות כי אחיה ואספר

מעשה יה יסר יסרני יה ולמות לא נתנני

פתחו לי שערי צדק אבוא בם אודה יה זה

השער לַיִל עֲדִיקִים יִבְאוּ בוֹ " אֹדֶךְ כִּי עֲנִיתִי
וְתִהְיֶה לִי לִישׁוּעָה " אֲבֵן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים הִתֵּר
לְרֹאשׁ פִּנָּה " מֵאֵת יֵל הִתְהַזְּאֵת הִיא נִפְלְאָה
בְּעֵינֵינוּ " זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יֵל נִגִּילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ "

יֵל הוֹשִׁיעָה נָא "

אֲנֵא

אֲנֵא יֵל הוֹשִׁיעָה נָא "

אֲנֵא יֵל הַעֲלִיחָה נָא " אֲנֵא יֵל הַעֲלִיחָה נָא "

הִבָּא בְּשֵׁם יֵל בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יֵל "

בְּרוּךְ

לַיִל וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ חַנּוּכָּה בְּעֵבוֹתֵינוּ עַד

קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֵל אֶתְהָ וְאֹדֶךְ אֱלֹהֵי אֶרֶץ מִצְרַיִם

הוֹדוּ לַיִל כִּי טוֹב כִּי לַעֲזוֹלָם חֲסִדוֹ " יִהְיֶה לָנוּ

מִעֲשֵׂיךָ יִשְׂבַּחְךָ עַמּוּסִיךָ כִּפִּי נִוֶּדֶל נִסִּיךָ

וְכָתוּב כָּל הַנִּשְׁמָה תִּהְלֹל יֵה הַלְלוּיָהּ " בָּאֵי

מֶלֶךְ מִהוֹלָל בְּשִׁבְחוֹת

בָּאֵי אִמָּה בִּפְהָ "

וּמִזִּנְיָן כּוֹס רַבִּיעִי וּמִתְחִיל נִשְׁמָת כָּל חַי "

כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ יֵל

נִשְׁמָת

אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בֶּשָׂר תִּפְאֶרֶת

וְתִרְוַמָּם זְכוּרְךָ מִלְכֵנוּ תָמִיד מִן הָעוֹלָם

ועד העולם אתה הוא אל ומלעדך אין לנו
מלך נואל עוזר ומושיע פודה ומציל בכל עת
צרה וצוקה אלא אתה אלהי הראשונים והאחרונים
אלוה כל בריות ארון כל תולדות המהולל ברוב
התושבחות המנהג עולמו בחסד ובריותיו
ברחמים וייל ער לא ינוס ולא ישן

המפיל ונושא המוריד ומעלה נורא
תהילות עושה פלא הבוחר בעמו
יחיד בעולמו בשבעים שמות יתהלל בו שמו
גדול ונורא הנזכר בקדושה ובטהרה משמועתו
טעמים ומתבהלים במורא אבן מפוצץ נהר
מיבש ימים משביח שיערה מדמים סרק מפריא
שונא משבית נחש משלים עקרה מוליד
האש מכבה מחזיק מדונה חוצב של חברת
קשורה בנחלת

המעורר ישנים והמקיץ רדומים סומך
נופלים ורופא חולים ולך אטחנו
מודים אילו פינו מלא שירה כיס ולשוננו
רנה כהמון גליו ושפתותינו שבה כמרחבי רקיע

ועינינו כשמש וירח וידינו פרושות כנשרי שמים
ורגלינו קלות כאילות אין אנו מספיקים להודות
לך יי אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך
מלכינו על אחת מאלהי אלפי אלפים ורבי
רבבות הטובות שעשית עמנו ועם אבותינו ממצרי
נאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב
זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר
מלטתנו מחלאים רעים רבים ופאתנו ועד הנה
עזרנו רחמיך ולא עזבנו חסדך יי אלהינו לכן
אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו
ולשון אשר שכנת בפינו הן הם יודו ויברכו וישבחו
לשמך יי אלהינו כי כל פה לך יודה וכל לשון
לך תשבע וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך
תשתחוה וכל הלבבות יראוך והקרוב והכליזות
יזמרו לשמך כדבר שנ' כל עצמותי תאמרנה
יי מי כמוך מי ידמה לך ומי ישוה לך ומי יערוך
לך ומי יעשה כמעשיך וכגבורותיך האל הגדול
הגיבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ והא
בתעצמות עוזך הגדול לכבוד שמך הגיבור

לנצח נוראותיך נהללך ונשבחך ונברך את שם
קודשך לרוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי ארת
שם קודשך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון
מנצלו שועת ענים אתה תשמע צעקת הדר
תקשיב ותושיע וכתוב רננו צדיקים ביי לישור
נאווה תהילה

בפי ישרים תתרומו
ובדברי צדיקים תתברך
ובלשון חסידים תתקדש
בקרב קדושים תתהלל

במקהלות רבבות עמך בית ישראל יתפאר שמך
וזכרך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל
היצורים הבאים לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
להודות להלל לשבח לפאר לדומם להדר
ולקדש על כל דברי שירות ותושבחות שאמר
דוד בן ישי עבדך משיחך וכן ישתבח שמך
לעד מלכינו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לדך לבדך נאח יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבח הלל וזמרה ברכות

והודאות עוז וממשלה נצח גדולה ונבירה
ומלכות וקדושה תהלה תפארת ועטרת מעתה
ועד עולם באי אל מלך גדול בשבחות אל
ההודאות ארון הנפלאות אדיר בכל המעשים
הכוחר בשירי ובזמרה מלך נאמן אל רי
העולמים אמן

הללויה הללו את שם יי הללו עבדי
יי שעומדים בבית יי

בחצרות בית אלהינו הללויה כי טוב יי זמרו
לשמו כי נעים כי יעקב בחר לו יה ישוראל
לסגולתו כי אני יד עתי כי גדול יי ואדונינו מכל
אלהים כל אשר חפץ יי עשה בשמים ובארץ
במים ובכל תהומות מעלה נשיאים בקצו
הארץ ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו
שהפה בכורי מצרים מאדם ועד בהמה שלח
אותות ומופתים בתוככי מצרים בפרעה ובכל
עבדיו שהכה גוים רבים והרג מלכים עצומים
לסיחון מלך האמורי ולעוג מלך הבשן ולכל
ממלכות פגען ונתן ארצם לנחלה נחלה לישראל

עָמְדוּ יְיָ שֹׁמֵךְ לְעוֹלָם יְיָ זָכַרְךָ לְדוֹר וָדוֹר כִּי יָדִין יְיָ
עָמְדוּ וְעַל עַבְדֶּיךָ יִתְנַחֵם עַצְבֵי הַנּוֹסִים כֶּסֶף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם כִּי לֹא יִדְבְּרוּ עֵינִים וְלֹא
יֵרָאוּ אָזְנוֹת לֵהֵם וְלֹא יִצְיִנוּ אֶף אֵין יֵשׁ רוּחַ
בְּפִיהֶם כִּמּוֹהֶם יִהְיוּ עוֹשִׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בּוֹטְרִי
בָּהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכּוּ אֶת יְיָ בֵּית אַהֲרֹן בְּרַכּוּ
אֶת יְיָ בֵּית הַלְוִי בְּרַכּוּ אֶת יְיָ יִרְאֵי יְיָ בְּרַכּוּ אֶת
יְיָ בְּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלַם הַלְלוּהָ
הוֹדוּ לֵי יְיָ כִּי טוֹב לֵי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כָּל־ח
הוֹדוּ לֵאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים כָּל־ח
לְעוֹשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ כָּל־ח
לְעוֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בְּתִכּוּנָה כָּל־ח
לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם כָּל־ח
לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדוֹלִים כָּל־ח
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כָּל־ח
אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכָבִים לְמַמְשֶׁלֶת בַּלַּיְלָה כָּל־ח
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בְּכּוֹרֵיהֶם כָּל־ח
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כָּל־ח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

כלח

בִּיר חֲזָקָה וּבְזָרוּעַ נְטוּיָה

לְגֹזֵר יָם סוּף לְגֹזֵר יָם

וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ

וַיַּעַר פְּרַעֲחַ וַחֲיִלּוּ בָּיִם סוּף

לְמֹדֵד עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר

לְמַכָּה מַלְכִים גְּדוֹלִים

וַיַּהֲרֹג מַלְכִים אֲדִירִים

לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי

וּלְעֹנֵי מֶלֶךְ הַבִּשְׁטָן

וַיִּתֵּן אֶרֶץ לְנַחֲלָה

נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ

שֶׁבֶשֶׁפֶלֶנוּ זָכַר לָנוּ

וַיַּפְרֹקֵנוּ מִצָּרֵינוּ

נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בֶּשֶׂר

הוֹדוּ לֵאלֹהֵי שָׁמַיִם

וַיִּרָא

בַּצֵּר לֶחֶם בְּשׁוֹמְעוֹ אֶת דִּינָתָם

וַיִּזְכֹּר לֶחֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב

חֲסִדֵּיו וַיִּתֵּן אֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָל שׁוֹבֵיָהֶם

הַשִּׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּקְבָצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם

57
להודות לשם קודשך להשתבח בתהילתך ברוך
יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמֵר כָּל

הָעָם אֲמֵן הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֱלֹהֵי בְּקוֹדֶשׁ הַלְלוּהוּ בְּרַמְקֵי עֲזָרוֹ
הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרוֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גִּדְּלוֹ הַלְלוּהוּ
בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וּכְנֹזֶר הַלְלוּהוּ
בְּתוֹף וּמַחֲוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִינִים וְעוֹגֵב הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה כָּל
הַנִּשְׁמָה תִּהְלֵל יָהּ הַלְלוּיָהּ

תִּתְהַלֵּל מֶלֶךְ בְּפִי כָּל קְדוֹשִׁים וּבִישְׂרֵי לֵבָב
בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל יִתְרוֹמֵם וְיִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ מִלְכֵנוּ
בְּמִקְהֵלוֹת יִשְׂרָאֵל עֲמֶךָ יִתְפָּאֵר שִׁמְךָ לְמֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים לְנֶצַח נֶצַחִים תִּתְבָּרַךְ עַל כָּל
בְּרִכָּה וְתִהְיֶה כְּתוּב וּבִרְכוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדֶךָ
וּמְרוֹמֶם עַל כָּל בְּרִכָּה וְתִהְיֶה וְכְתוּב וּמְרוֹמֶם
בְּקִהְלָ עָם וּבְמוֹשָׁב זְקֵנִים יִהְיֶה בְּמִקְהֵלוֹת
בְּרַכּוֹ אֱלֹהִים יְיָ מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל שֶׁאַתָּה מֶלֶךְ מְהוּלָּל
בְּשִׁבְחוֹת

אֵז רֹב נִסִּים הַפְּלֵאתָ בַּלֵּילָה בְּכָל

אֲשֶׁמֹרֹת זֶה הַלַּיְלָה נִרְצֵק נִצְחָתוֹ כִּנְחָלֵק לוֹ
לַיְלָה וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

דָּנְתָה מֶלֶךְ נִרְבַּח בַּחֲלוֹם הַלַּיְלָה הַפְּחַדָּת אֶרְמִי
בְּאֵמֶשׁ לַיְלָה וַיִּשְׂרָא יִשְׂרָאֵל לְמַלְאָךְ וַיִּכְלַל לוֹ לַיְלָה
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

זֶרַע נְכוּרֵי פִתְרוֹס מִחֲצֵתָה בַחֲצֵי הַלַּיְלָה חֵילִם
לֹא מִצְאוּ בְקוֹמָם בַּלַּיְלָה טִיסַת נְגִיד חֲרוֹסֶת
סִילִיתָה כְּכוֹכְבֵי אֹזֶר לַיְלָה וַיְהִי

יַעֲזֵב מִחֶרֶף לְנוֹפֶף אֵינִי וְהוֹבֵשֶׁת פְּנֵיו בַּלַּיְלָה
כִּרְעָבִל וּמִצְבוֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה לֹא יֵשׁ חֲמֻדוֹת
נִגְלָה רוֹחַ חֲצוֹת לַיְלָה וַיְהִי

מִשְׁתַּכֵּר בְּכָלִי קוֹדֶשׁ נִהַרְגָּבֻ בַּלַּיְלָה נוֹשֵׁעַ
מִכּוֹר אֲרִיֹת פּוֹתֵר בְּעֵסֶתוֹת לַיְלָה שְׁנֵאָה נֶטֶר
אֲנִי וּכְתַב סְפָרִים בַּלַּיְלָה וַיְהִי

עוֹדֶתָ נִצְחָךְ עָלֶיךָ בְּנֶדֶר שְׁנֵת לַיְלָה פּוֹדֶדָה
תִּדְרוֹךְ כְּשׁוֹמֵר מִה מַלְיָלָה צֶרֶחַ כְּשׁוֹמֵר
וַיֵּשֶׁח אֶתְּךָ בְּקָר וְנֶם לַיְלָה וַיְהִי

קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה רֵם הוֹדִיעַ
כִּי לֵךְ חֵיוֹם וְנֶם לֵךְ הַלַּיְלָה שׁוֹמְרִים הַפְּקִידָה

לעירך כל היום וכל הלילה תאיר באור יום
חשבת לילה ויהי בחצי

כי לו נאצה אדיר במלוכה בחור
כהלכה גדודיו יאמרו

לו לב ולב לב וגם לב לב יי הממלכה
כי לו נאצה רגול במלוכה הדור כהלכה ותיקין
יאמרו לו לב ולב לב וגם לב לב יי הממלכה
כי לו נאצה זך במלוכה חסיד כהלכה טפסרין
יאמרו לו לב ולב לב וגם לב לב יי הממלכה
כי לו נאצה יחיד במלוכה כביר כהלכה לקוחין
יאמרו לו לב ולב לב וגם לב לב יי הממלכה
כי לו נאצה מרום במלוכה נורא כהלכה סגולין
יאמרו לו לב ולב לב וגם לב לב יי הממלכה
כי לו נאצה עיזח במלוכה פודה כהלכה עבאיו
יאמרו לו לב ולב לב וגם לב לב יי הממלכה
כי לו נאצה קדוש במלוכה ויחוט כהלכה שלמין
יאמרו לו לב ולב לב וגם לב לב יי הממלכה
כי לו נאצה תקיף במלוכה תמים כהלכה תמימין
יאמרו לו לב ולב לב וגם לב לב יי הממלכה

עושה פלא במצרים כן עשה פלא בצורים

במצרים שלחת אותות ומופתים
 תשלח תמרות עשן ומופתים
 במצרים רכבת על עב קל לבוא
 תרכב על עב קל ותבוא
 במצרים פסחת על הבתים
 תפסח על הר הזתים
 במצרים אמרנו קול דודי הנה זה
 נאמר הנה לא הינו זה
 במצרים הושעתנו יושב רומה
 תנאלנו מעול ישמעאל ורומה
 קול נתנה מי זאת מקוצר רוח ומעבודה קשה
 ארץ אבותי שוממה ומצוי לא נוי חיתי גולה לא
 שלותי בבבל ולא שקטתי במדי ולא נחרתי
 ביון וקדמתני ארומה ובכן כאשר ינוס איש
 מפי הארי ופגעו חרוב וסמך ידו אל הקיר
 ונשכו הנחש כן בזה אדום עמלי ואבדתי
 ושמעאלים חלי עשה משפטי ודיני כי אתה

צורים גלגלו על ידי
 תיאל ורומה
 ינוס כן איתו
 קול נתנה

צוֹרֵי וְנוֹאֲלֵי בְרוּךְ אַתָּה יְיָ נֹאֵל יִשְׂרָאֵל

בְּאֵי אִמָּה בְּנֶפֶחַ

בְּאֵי אִמָּה עַל הַנֶּפֶץ וְעַל פְּרֵי הַנֶּפֶץ וְעַל תְּנוּבַת
הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֲמֵדָה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂדֵצִית
וְהַנְּחִלָּת אֶת אֲבוֹתֵינוּ רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל
עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ
וְעַל מְכוֹנְךָ וּבְנֵה אֶת יְרוּשָׁלַם עִיר קוֹדֶשְׁךָ בְּמַהֲרָה
כִּימִינוּ וְהַעֲלֵינוּ בְּתוֹכָהּ וְשִׁבְעֵינוּ מִטוֹבְךָ וְנִגְרַכְךָ
עֲלֵיהָ בְּקָדוֹשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ כִּי אֵל טוֹב וּמִטִּיב
אַתָּה בְרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַפִּירוֹת

וּבְשַׁחֲרִית הוֹלֵכִין לְבֵית הַכִּנְסַת וְאוֹמְרִין הַזְמִירָה

כָּל הַמוֹעֲדִים וְעוֹמֵד הַשְּׁלִיחַ לְהַתְּפִיל וְאוֹמֵר

זֶה הַפְּתִיחָה שׁוֹרֵשׁ בְּנוֹ יְשׁוּ

פְּתִיחָה לְיוֹם רֵאשׁוֹן דְּפֶסַח

שׁוֹרֵשׁ בְּנוֹ יְשׁוּ עַד אֵן יְהִי נִקְבֵּר

הוֹצֵא לָךְ פָּרַח כִּי הִסְתִּיו עֲבִיר

מוֹשֵׁל בְּכִין שָׂרִים

שְׁעִיר הָלֹא נִבְרַ

לְמָה יְהִי עֶבֶד

תַּחַת מַלְּוֹךְ צַעִיר

מִנִּי זְמַן יְלֵדִי
אַרְמָה בְּגִלּוֹתַי
הָאֵין לְבוֹשׁ בְּדִים
הַקֶּץ וְאֵל צוּה
שָׁנִים אֲנִי נֶעֱבֵד
לִקְאֵת בְּתוֹךְ מְדַבֵּר
כִּן תַּחֲרוֹשׁ לָהֶם
סִתּוֹם וַחֲתוּם דְּבַר
נִשְׁמַת כָּל חַי

ועומד השליח להתפלל וכשמגיע לברכו

אומר בברכו את יי

בְּרַכּוּ אֶת יי הַמְּבֹרָךְ וְעוֹנֵן הַצִּיּוֹר בְּרוּךְ יי
הַמְּבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד

בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַפּוֹתַח לָנוּ
הַמַּאֲדֵי עֵינֵינוּ
יוֹצֵר אוֹר
עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
אוֹר עוֹלָם
אוֹרוֹת מְאֻפָּל
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שַׁעֲרֵי רַחֲמִים
לְמַחֲכִים לוֹ
וּבּוֹרֵא חֶשֶׁךְ
וּבּוֹרֵא הַכֹּל
אוֹצֵר חַיִּים
אָמֵר וַיְהִי

וה שבת אומ שער
מזרח

אמר ויהי

יוֹצֵר דִּיוֹם וְלַיְלָה דְּפֶסַח

אֹרֶךְ יִשַׁע מְאוֹשְׁרִים שְׁמֹרֶזָה מִדְּשָׁרִים

אֶהְיֶה בִּידֵי דִין כְּשָׁרִים שִׁיר הַשִּׁירִים

אֵילָת אֲזוּי תְּשׁוּקוֹת לַחֲלוּחַ עֵינֶיךָ שׁוֹקֵקוֹת

אֶסְמִי שֶׁבַע לַהֲשָׁקוֹת יִשְׁקֵנִי מִבְּשִׁיקוֹת

בְּרוּכֵי מַעֲלָמוֹת מִשְׁמַנֶּיךָ מוֹשְׁלֵי גִנְזֵי מִכְמֶנֶיךָ

בְּשִׁמְתָם תִּמְרוֹק סִמְמֶנֶיךָ לְרִיחַ שְׁמֶנֶיךָ

בְּנֵי בֵיתְךָ וַחֲוֹרֶיךָ חֲנַם חֹזֶר סְחֹרֶיךָ

בֵּית מִדִּין עֲחֹרֶיךָ מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ

נָאֵה וּרְבַּע עֲנוּהָ הוֹדִי מִבְּנוֹת נִינְהָ

גַּם כִּי דוּהָ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאֹהָ

נָחַל כִּי מִחֹרְחָרֶת קָרַב רִגְזִי סְחֹרְחָרֶת

נָחַן קְדוֹרֶנִית בְּחָרֶת אֶתְרָאֲעִי שֶׁאֲנִי שְׁחֹרְחָרֶת

דוּלִי וּמִכְמַדְלִי בְּדִלִי טוֹטֶפֶת כָּלִילוֹ גְּדִלִי

דְּגִלִי עוֹז מִגְּדִלִי הַצִּדָּה לִי

דְּרָבוֹנִי מִלְּחַד מְרַדְעִי נִתּוֹן רַעַה דְּרַדְעִי

דָּן וְהוֹכִיחַ פְּדֵעִי אִם לֹא תִדְעִי

הִדְרִיךְ סוֹס לִמְנוֹסָתִי בִּיסְנָקַע לְבַסִּיסָתִי

הַמִּירוֹ וּמִלֹּא בְּפִיסָתִי לְסוֹסָתִי

הַתְּרַנֵּי מִלִּי חֵידֶךָ דְּטִיִּית נָמִי מִחֵידֶךָ

הזה והבא לתחייד נאוו לחייד
והנני חן מוצהב בני צול צול רהב
וכביר הצביר יהב תור יהב
ולבי גם בו ידע סע סוכו
וסר באוכל עשבו עד שהמלך במסיבו
זמן זמן מזמור יחד עריצים לזמור
זכרני בצר לכמור צרור המור
ולזה כרום כפר הזיל כרום חפר
זיק חוב מספר אשכל הכפר
חשק חבת רעותי וחפץ חלבי רעותי
חיה לחופת ידיעת הנך פה רעיתי
חש חפשי מדודי דין כרוני דודי
חננתו חתני ידידי הנך פה דודי
טלטל פניקטי נתרזים הרים עוקר ותרזים
טס מטע מזורזים קורות בתינו ארזים
טירת ביתו נאצלת יתנני רון מצהלת
טכסים חתונת מצלצלת אני חבצלת
יעלורום מתוחים חרושים דושים תחוחים
יאים עירבי נחוחים כשושנה בין החוחים

יציץ לו למצער יתר שאר מזער
 יפרח לו ממערת כתפוח בעצי היער
 כתרי מהכשר זיין והרבני מלא עיין
 כתברא ייהומניין הביאני אל בית היין
 כלכל עדני מתשישות ייסרי קשות מקוששות
 כוננתי חולת חשישות סמכוני באשישות
 לא דרך כהפלישי נס צייה כהפרישי
 למסך ופני טרשי שמאלו תחת לראשי
 לב אחד ושכס ראים כעב למושכס
 לאסירים יחפוז כסכס השבעתי אתכס
 מבור תחתית דודי לחץ עקרכי גודי
 מהר קדר מדודי קול דודי
 מבית חומר קצבי באר חיים הציבי
 מצפי מצפי מצבי דומה דודי לצבי
 נחלה שפלה לי תקוות שלוש גורלי
 נעימות במד לי ענה דודי ואמר לי
 נסתתי סבר וריק אין דבר
 נוסו נודו כבר כי הנה הסתיו עבר
 סוסו זירוז מרץ ראש פרוז חרץ

סלול שלום ותרץ הנצנים נראו בארץ
 ספק עתק מפעיה הפק מממתק פניה
 סלת סלת ספוגיה התאנה חנטה פניה
 עקלתון נושא קולע ופיתון מכשף נעלע
 ערב של שול כהקלע יונתי בחגוי הסלע
 ערודים עם עילים מדו זרו שעולים
 עניין לא מעלים אחוז לנו שועלים
 פתגיל ועגיל גדלי עינוק פנוק קדלי
 פנים בפנים השדילי דודי לי
 פועל בס תפוח שכר לא קפוח
 פקוד דר תפוח עד שיפוח
 צמצם שכנו מרפבי יום חנוך כרכובי
 צפיתי פה עכובי על משכבי
 צבי קדש מינה מקום מבחר אמנה
 ציון ראש אמנה אקומה נא
 קרצתי רצתי באומרים טפתי נפתי במורים
 קלקלתי שמנים שמרים מצאוני השמרים
 קניין כי שברתי וטוב לא סברתי
 קדושי לולי חוברתי כמעט שעברתי

רשם אסר בצבאותיכם בזעזוע חיל איילותיכם
 ריחוק ריחוק אתכם השבעתי אתכם
 רישנלי בהעלה יונה תמה עולה
 רגשו בני עולה מי זאת עלה
 שירת שפריד שטתו מטות וריבוא חטתו
 שער צא ושטתו הנה מטתו
 שורת ערבוב מלערב אומנות אבוב ערב
 שורת נבוב הרב כלם אחוזי הרב
 תאב פסק לו מלא את בני טרסקלו
 תטליל חסה לו אפריון עשה לו
 תיאר פנים מהכסף נועמו ידידות כוסף
 תבנית אות יוסף עמודיו עשה כסף

סילוק

וראנה משכיל שיר

צאנה

ידידים רנת חתונת דודים
 הנך יפה בת דין ופקודים כפל יחיד לפקודי
 שניך הרחק ביאור חמודים קלום לשון למודים
 כחוט השני טעם זיין ילדים נגדו שולם לילדים
 כמנדרל דוד יקרת פנת יסודים

גָּבֹוּל הוֹרִיית יִסּוּדִים
שְׁנֵי שְׁדִיךְ רְבֹוֹק אֲחִים וְחִסְדִּים
לְרוּעִים תִּירִים חֲסוּדִים
עַד שִׁפּוּחַ הַיּוֹם יוֹם צַדִּיקָה לְחַדָּדִים
חֲבֹוֹל זָדִים וְדָדִים
כָּלִי מוֹם מְכֻפָּדִים
כָּלִי יֵפֶה
תָּם וְחֶלְקוֹ מְזֻפָּדִים
אֶתִּי מִלְכָּנוֹן כָּלֵה וְעוֹד שְׂכִינָה בְּשֶׁעֲבוּדִים
רְצוּף כָּבֵא מְאֻבָּדִים
לְבַבְתִּי אַחֲתִי כָלֵה הַבַּת בַּת נְגִידִים
אַהֲבַת חֲבַת אֲבוּדִים
מֵהַ פִּנּוּדֵי דֹדִיךְ מְנוּחָה וְשֶׁאֵר וְעוֹדִים
וְשֶׁמֶנֶךְ קִרִּית מוֹעֲדִים
נוֹפֶת תְּטוּפָנָה אַחֲזַת מִשְׁחִים עֲמָדִים
מְכִלִי קִנְיָה מְצוּמָדִים
גֵּן נַעֲוִיל נֶקֶם וְאַיִן מְצִידִים
סֶתֶם לְתַלְבֶּשֶׁת הַכְּעָדִים
שְׁלַחֲךָ פָּרָדִים שֶׁפֶר נָאִים וְהַדּוּרִים
לְטַכְסִים מְלָכִים אֲדִירִים

נָרַד וּכְרַכְסִי	מִזֶּה וּמִזֶּה סְדוּרִים
מַעֲיִין נָגִים	הַחוּט הַמְשׁוּלֵּשׁ יְסוּרִים
	הַדַּחַת קָלִים וְחִמּוּרִים
	טְבִילַת נְקִיּוֹת שְׁמֹרִים
	עוֹדֵי צִפּוֹן וּבְאִיתִימָן יָחַד לִכְנֵס מִשְׁעָרִים
	נָלוּת כָּל שְׁעָרִים
בָּאתִי לִנְנִי	דְּגַמַת מְלוֹאִים גְּמוּרִים
	לִקְבֹּל אֲבָרִים וְאִימּוּרִים
אֲנִי יְשִׁיעָה	בִּיאַת עֵיד מִשְׁעָרִים
	תּוֹחֶלֶת יִסְחָכּוּס צַעֲדִים
	פִּשְׁטָתִי אֶת כְּתֻנְתִּי רִבְתִּי וְשָׁנִי כְתָרִים
	הַאֲזָרִים וְתוֹמֵי סְדוּרִים
דוּדֵי שֶׁלַח יָדוֹ	אֶז לְסֵעוֹד הוֹרִים
	מִזֶּמֶן עוֹד לְגִמְהָרִים
קִמְתִּי	נִצַּבְתִּי בַחֲמֵר הָרִים
	וּרְצִיתִי אֶצְתִּי בַעוֹמְדִים
פִּתְחָתִי	מֵאֲלֵי בְּנִטּוֹף מוֹרִים
	בִּנְעֻשָׁה וּנְשִׁמָּע אֲמָרִים
מִצְאוֹנִי לְגִיּוֹנוֹת	סִבְבוֹנִי כְעָרִים

עמד כהרסים בהרים	
דורש דור מישרים	השב עתי
סור מרוכסי קשרים	
מה דורך מדוד לעתיד שאול נפשרים	
הם באומות הכשרים	
מה דורך מדוד נוצמים בזה הקושרים	
נער נהרגים כשורים	
יחידו קושרים	אנה נזר
נצח מלכותו שרים	
נועמו עמו מיישרים	דודי
נכתב נקרא בשירים	
לרקים מחזירים	צדקותיו
צביונו עשות מתאזרים	
צופות משחרים	צפונינו
ציון עמוד שחרים	
קונינו מכתירים	צור
עורכינו בכלל מעתירים	
חזה נחזה בניאורים	
חי זכינו במתפארים קיים לדורי דורים המאיר	

סוד
לדורים
א

הכל יורוד

אופן

ראשו

כתם פז תג עטור פתר

תחן יוחן עתר

שבתו כיושב סתר שליח מפורש פותר

וסונשא בותר רב בנין וסותר

קוראיו פתח חותר קבל נתוח בתר

עיניו כיונים צד רבוע דפנים צופות צופים צפונים

פתוחות שיח ספונים פונות לאין פונים

עתיר וגנוז פנים ערוך נגדו מלפנים

סכיונו אין לפנים שורפים חיות ואופנים

לחיו נטוף מור לקחים נעימים אמרים מלקוחים

מנדלות מרקח רקוחים מתן לנפש פקוחים

לוחות חירות משיחים לב עלב משמחים

כאב ממריחים ומסיחים פערנות ערבים שח

ידיו ידיו אדם פשוטות יצוריו קבל מלשטות

טועים בדרך קושטות טרף לכל מושטות

חזקות מחזיקות וכטות חיש מדחי מלקטות

זכות מגלגלות ומטות זעם הדין מלנטות

שוקיו

ווער כּתלינו מצרף

ותחת רגליו שרפרף

הדומו מרעיד ומרפרף

הים מלחיד ומשרף

חכו ממתקים דת משלים עתיקים

נזר אומר ומקים

בדברו שפר שחקים

אמר ויקרא ארקים

שבחו לגיונו מפיקים

המולת המון אפיקים

חלים זעים קריאת שלוש קדושה מספיקים

והאופנים

זולת

ושוד

אהיבוך נפש להדך מוניס בוטח

אנה הלך דודך

בשוב נזחך גנינו רבכה תרגן בגינו

דודי ירד לגנו

גשים נגנה כהחדילי דובבים נלכה להבדילי

אני לדודי ודודי לי

דימני נאה ותרועה כנני בלא פרעה
 יפה את רעיתי כתרעה
 הזהרני ממעש מעניך התעבניא כנעניך
 הסבי עיניך
 ועמד כלם הלולים קדש ולא חולים
 שניך בעדר הרחלים
 זכרני זבול ארמון טייב נ יושבי אמוק
 כפלח הרמון
 חכמי מלאכות מלאכות נעח עולם הליכות
 ששים המה מלכות
 טוענים אסופות ננתי יחד נוטעים כנתי
 אחת היא יונתי
 יושרם יליץ התקפה גבהות קרן זקופה
 מי זאת הנשקפה
 בעם ושחוק עוז דלת ראש מולגוז
 אל גנת אנוז
 לגולל אבן צמתתני באר חיים צימתני
 לא ידעתי נפשי שמתני
 מתי להצהיר נעמית תועה ומתעה להעמית

שובי שובי השולמית

נאים התנדב מועילים ראות ולקלם מועלים

מה יפוע עמך בנעלים

השב בשיתו נוען

שוררך אגן

סדר עבודה כהונן

כאז ביד סופרים

ערוך אילים ופרים

שני שדיך כשני עופרים

פתח שיר מלידל

הדר זקן מגודל

צוארך כמעדל

צו חסד גומל

ונשא כאומן חומל

ראשך עליך ככרמל

גני זרונך שמת

קשט תמור אשמת

מה יפית ומה נעמת

ריב לטוב יומר

ולשפלות עמך ישומר

זאת קומתך דמתה לתמר

שתף בבל משומר

כלם קדושים במאמר

אמרת אעלה בתמר

שורה אחת לחטוב

תען דבר טוב

וחכך כיון הטוב

שְׁחֹרָה וְנֹאזָה נְשִׁיקָתוֹ לֹא מְרֹב חֲשׂוֹקָתוֹ
 אֲנִי לְדוֹדִי וְעָלִי תִשְׁוֹקָתוֹ
 מִחֲפֹזִים סוּר שְׁפֹזִים הִסְתַּכַּל בְּכָּ כּוֹפְרִים
 לֵבָה דּוֹדִי נִצָּא הַשְׂדֵּה נִלְיָנָה בְּכַפְּרִי
 בִּנְיָה רִצּוֹ תוֹרְמִים כִּסּוֹס עוֹלָם גּוֹרְמִים
 נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים
 יוֹפֵן כָּל צוֹרֵחַ הַטּוֹבוֹת וְהָרְעוֹת הַפֶּרֶחַ
 הַדּוֹדָאִים נִתְּנוּ רִיחַ
 דּוֹדִי וְנוֹחַ לִי הַמַּעֲחָמִי וּמוֹחַל לִי
 מִי יִתֵּן כָּאֵחַ לִי
 חֲזוֹת סָגוּ צְבֹאךָ זוֹהַר שְׁכִינַת מֶרְאֵךְ
 אֶנְהַגְךָ אֶבִּיאֲךָ
 קְרוֹבֶךָ עִם דְּבִקְנִי וּסֹת שְׂבַחֲךָ סִפְקִנִי
 שְׂמֵאלֲךָ תַּחַת לְיָדֵי מִינּוֹת חֲכִנִי
 אַחֲרִית לְטָהָר שׁוֹלִים מֵהָר לְשִׁלָּם בְּכַפְּלִים
 הַשִּׁבְעָתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 צִיּוֹן רִשְׁפִים מְלֻכָּךְ מִי זֹאת כְּלָבְכָךְ
 שְׁמֵנִי בַחֲזוֹתֶם עַל לִבְךָ
 אוֹתוֹת רֹאשֵׁי מְרוֹבִים דֶּרֶךְ לַעֲבוֹר מְסוּבִים

מים רבים

ביטח ענייה לטחמה תערת אחות חומה

אני חומה

ויהודה פרט גפני רגל החיכל לפני

כרמי שלי לפני

אלף המנן מנינים אדר שרים סגנים

היושבת בנגים

מסרינות מפריח ידי נרד וכר כוס רדודי

ברח דודי

ודמה לך בטיולים אמן פאז בחיולים

לעבי או לעופר האיל

משקל במשקל סמים נוכחך מור סמים

על הרי בשמים

על הרי בשמים סובדמה לך

דודי

משניח מציץ מחרכי בית וועדי רעיתי קומי

לך דפוק לעודדי כי דלותי מאד ממתגרת

מעדי יושבת ענומה ענונה באין מועדי

ואתה ילמנן בעדי

אל נבעת הערלות לבונה מור

ואהלות הבט ממעלות

כי מכות נחלות קומה קדמה חופש עולות

עלילות טג ועילות יחלל קדש מעילות

נא שבור זרועו מלהעלות תעלות ועם תהלות

במקהלות להודות הלילות

על הררי בפר על אחד ההרים יראד

לבחירים נמל פועל הודים

דובים ונמרים אריות חזירים פרים אבירים

לפסנ גזרים כתנור אורים כיכר כרים כלים נמורים

חור ונזול שמורים שלמים כליל שמורים הלל

נומרים בעוברים שורים זמרים

אשירה ליל אומרים

ברח דודי עד שתחפץ אהבת מלוננו

שוב לרחם כי כלוננו מלכי

רשעה שובנו תוללנו הרום וקעקע ביצתם

מתילנו הקם טורד נגן שתילנו הנה זה

עומד אחר כתילנו

ברח דודי עד שיפוח קץ מחזה

חיש ונסו הצללים מזה ירום ונשא ונכה נבזה
ישכיל יוכיח ונויס יזה חשוף זרוע קרוא בזה
קול דודי הנה זה

ברח דודי ודמה לב לעבי יצש יצל
קץ קצבי דלותי משיבי
לעטרת עבי תוכעים תאבים הר עבי ואין מביא
ונביא ולא תשבי משוי משיבי ריבה ריבי הסר
חובי כאני וירא ויבוש אויבי ואשיבה חורפי
בנבי זה דודי קרובי רעי אהובי אלהי
ואלי אבי

ברח דודי שבועה נשבעתי בחרבי
אם תעירו יוס נקס בלבי
אתיר ומכים כאיל וצבי דומו עד יבוא
איש נקרא אבי אבי

ברח דודי מבין שני הזרובים לשמי
מרומים אם העמידו בניתך
צלמים ואם תברח לא אארץ צדומים אלא
על הרי בשמים
עזרת אבותינו

ומתפללין מנן ומחיה והל הקדוש אתה בחרתנו כול רצה ומודים ושם
 שלום וגומרין ההלל וקדיש גמור ומוציאין ספרי תורות וקורין הבני אדם
 בפרשת בא א פרעה עד קדיש לי והמפטיר קורא ובחדש הראשון בפסח
 פנחס ומפטירין ביהושע בעת ההיא ומחזירין ספרי תורות ואוכל קדיש
 מנן ומחיה והאל הקדוש ואומר אתה בחרתנו עד זכר ליציאת מצרים
 ואומר ומפני חטאינו

ומפני חטאינו בלינו מארצינו ונתרחקנו

מעל אדמתינו ואין אנו

יכולין לעלות ולהראות ולהשתחות לפניך בבית
 סחירתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו
 מפני היר שגשת לחה במקדשך שכן יהי רצון
 מלפניך אב הרחמן מלך יעקב שתשוב ותרחס עליו
 ועלינו ברחמיך הרבים ותבנהו מהרה ותגדל כבודו
 בימינו אבינו מלפניו אלהינו ואלהי אבותינו גילה
 כבוד מלכותך ומלך עלינו מהרה והופע והנשא
 עלינו לעיני כל חי וקרב פזורנו מבין הגוים
 ונפוצותינו כנס מירכתי הארץ והביאנו יא אלהינו
 לציון עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך בשמחת
 עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו

תמידין בסידרין ומוספין כהלכתן ומוספי יום המנו^ח
ומוספי יום חג המצות נעשה ונקריב לפניך
באהבה כמצות רצונך כמה שכתבת עלינו
בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשرون
סולת כלולה בשמן ונסכו עולת שבת בשבתו על עולת
התמיד ונסכה ובהדש הראשון בארבעה עשר
יום לחדש פסח ליה ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה
לא תעשו והקרבתם אשה עלה ליה
פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני
שנה תמימים יהיו לכם ומנחתם סולת כלולה
בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים
לאיל תעשו עשרון עשרון תעשה לכבש
האחד לשבעת הכבשים ושעיר חטאת אחד
לכפר עליכם מלבד עלת הכקר אשר לעולת
התמיד תעשו את אלה כלה תעשו ליום שבעת
ימים לחם אשה דיוח נוחח ליה על עולת התמיד

64
עֲשֵׂה וְנִסְכּוֹ וּבִיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם כָּל מִלְּאכָתָּ עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְתִרְצֶה לִפְנֵיךָ אֶת תְּפִלַּת עַמּוּסִיךָ כְּתַמִּידִי
יוֹם וְקֹרְבָנוֹת מוֹסֵפִין וְקֹרְבַן מוֹסֵף מֶלֶךְ רַחֲמָן
רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמִטֵּיב הַדֶּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה עָלֵינוּ
בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְלֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁעָשׂוּ רָצוֹן
בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבִתְחִלָּה שְׂכָלֵל הִכְלֵךְ כְּבֹרָא שׁוֹנֶה
וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְנוֹיָהוּ וְכֹהֲנִים לְעֹבְדָתָם וְלוֹדִים
בְּדוֹכָנָם לְשִׁירָה וְלִזְמִירָה וְשֵׁם נִעְלָה וְנִרְאָה
וְנִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵיךָ בְּשָׁלוֹשׁ פַּעֲמֵי רַגְלֵינוּ כְּפִתּוֹב
בְּתוֹרֶתְךָ שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כָּל זָכוֹר
אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּחַג הַמִּצּוֹת
וּבְחַג הַשְּׁבָעוֹת וּבְחַג הַסִּכּוֹת וְלֹא יִרְאֶה אֶרֶץ
פְּנֵי יְיָ רִיקָם אִישׁ כְּמִתְנַת יְדוֹ כְּכֹרֶפֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֲשֶׁר נָתַן לָךְ וְהַשִּׁי אֲנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
אֶת בְּרַכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ
וּרְצִיתָ לְבָרְכֵנוּ כֵּן תִּבְרַכֵּנוּ סִלָּה קֹדֶשׁ וְנִמְצוֹתֶיךָ
וְתֵן חֲלֻקֵּינוּ בְּתוֹרֶתְךָ שֶׁבָּעֵנוּ מִטוֹבְךָ וְשִׂמְחָה אֶת
נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעַתְךָ וְטַהֵר אֶת לִבֵּנוּ לְעֹבֲדֶיךָ

בְּאַמֶּת וּבִלְבָב שָׁלוֹם וְהִנְחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
וּבְרָצוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׁשׁוֹן שְׁפָתוֹת וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ
בְּאֵי מִקְדָּשׁ הַשְּׁבֵת וּיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינֵם
רְצָה וּמוֹדִים וְשִׁים שְׁלוֹם וְכוּ וְהַשְׁלִיחַ מִתְחִיל

וְאוֹמֵר אֶשְׁפּוֹךְ שִׁיחִי

אֶשְׁפּוֹךְ שִׁיחִי אֶקֻּד פְּנֵי דְבִירָתוֹ
בְּלִבּוֹ מְלָלִים

מְלָלִים יוֹרְנֵי פִי דְבִירָתוֹ

נֹחִי נֹזֵד מִכְּטָן קִרְאֵנִי לְעַבְדּוֹתוֹ

דְּלִתּוֹ שְׁקוֹד כְּרָנִיל עֲבוֹד עֲבָדָתוֹ

הַשֹּׁכֵר נֶאֱזָן עֲזָדִי וְסֶלֶק שְׂכִינָתוֹ

וְזֹבַח וּמִזְבֵּחַ פֶּסֶם אֶפֶס מִמְּכֹנֶתוֹ

זִכְרוֹ וּמִנְחָה אֵין מְרַקְלִיטִי תְשׁוּרָתוֹ

חֲבִיתִים וְנִסְכֵּי יֵין וְנֹזֵלֵי חֲשׁוֹרָתוֹ

כֹּשֶׁטֶשׁ נֹכַח הַמֶּזֶץ עֵיר חֲנִיָּתוֹ

יֹקֵשׁ וְעֵקֶשׁ יִצְרִי מִצָּא הַנִּיָּתוֹ

כֹּשֶׁר יִמְצֵאֵנִי רוֹכֵב שֹׁחַק בְּנֶאֱוִיתוֹ

לְלִמּוֹד וּלְלִמְד לְשִׁמּוֹר לְעֲשׂוֹת אוֹתוֹ

מִחֲכוֹ וְעוֹן יִכְוָהֶרְכִּי יִסּוּכְכֵנִי בְּאַבְרָתוֹ

נגד עיני תמיד תהא יראתו סעוד סעדני דדון יחור

עדותיו חוקיו ומשפטיו כיום צוותו

משעי נקה יעבד ופשעי איומתו

צעדי יכונן ומצעדי בחולי איומתו

קולי היום טהנעמי פני תפארתו

רם יקשיב יאזין משמי שפירתו

שועי בשועי יחזן ירחם עדתו

תמיד שויתיהו לנגדי נמקיימי עדותו

שמו ארומם לנצח יקרבני לדעתו

ברחימה ימלטני תחומות נבקעו ברעתו

גבורות טל דמוסף דפסח

ברעתו אביעה חידות בעם זוכו ונטל

לחדות טל גיא ודשא יהלחדות

דעים בצילו להחרות אות לדות טל להנן לתולדות

במזן

תחומות הדום לרסיסו כסופים וכל נאות דשאלו

נכספים טל זכרון גבורות מוספים חקונן

בגשת מוספים טל להחיות בו נקוקי סעיפים נטילת רשות

אִירְשָׁה אֶרֶץ רַחֲשׁוֹן בְּאַרְשֵׁנִי וְלִשְׁוֹן

אֶתְחִין בְּחִין לִחֲשׁוֹן דְּבִי מִלְעֲשׁוֹן

בְּעֵד נְעוּרֵי כְּאִישׁוֹן

בְּקִשָּׁה כְּשִׁי נַחֲשׁוֹן

נְרוּנִי בִלְ יוֹטֵל

נְוִי בִלְ יוֹטֵל

דְּעִי בִלְ יוֹטֵל

דְּוִדִי יוֹטֵל

הַמֶּן לֹוֹנֵסָה

וְהוּא אֶתְסִי תֵאֶסֶף

וְאֶתִּיעֵב בְּסָף

וְאִמְרֵתִי אֶחֶסֶף

זֶכֶר מִשְׁאֵת כֶּר

זַעֲקָנִי יוֹנֵפֶר

חֶן וְחֶסֶד יְחֻפֶּר

חֲשׁוֹרֵת מִיִּם תוֹעֵבֶר

טַעַם דִּינֶן

טֹלִיתִי בְּתַחֲנוּן

יִשִּׁישִׁי לְחֶנֶן

וְשֹׁאֵב שִׁינֶן

אֶת כְּנִי חֶנֶן

כִּזְכֹּר יִין לְבִנֶן

מִקְרוֹא לֶרֶם וְנִישָׁא וְנִטֵּל

מִלְחֻזְכִּיר נְבוֹרוֹת טֵל

רְשׁוֹת מִלִּיטֵל

בְּשִׁיחַ תִּפְלֵת טֵל

לְעֵדֶת אֵל אֶאֱסֶף

וְלִמְעֲשִׂין כֶּסֶף

לְחִלּוֹת כְּנִי יֶסֶף

לְחִכְרֵנָה בְּמוֹסָף

וְאֶבִּיב נְשִׁיקוֹת כֶּר

וְשִׁיחַ לְשׁוֹנִי יוֹנֵפֶר

לְחֻנֵּנִי עַל דְּכֶר

כִּי הִנֵּה הִסְתִּיו עֵבֶר

ידוע לנגון בפסוח ונגון
 כשרים וכחוללים כהלל כבחלילים
 כמפי עוללים אשורד הלולים
 לישא דיע פלילים צנת במסלולים
 להזכיר בפילולים שוע גבורות טלילים
 מטעם זקנים אתנון עד זקנים
 מורים תקונים כדת מתוקנים
 נופת גבונים בית עם מכנים
 נטיעת דרבונים תוכונבין שני לוחות
 שפתי בשווע אפתח כאולם המפותח
 שיחות בפי אפתח כאיתון אשר נפתח
 עוז וכח לי ימתח כדוק אשר מתח
 עב טל יפתח וחורב לבל יורטח
 פני רם ונשא עין בחין אשא
 פארו לנוססה כמו בטל נוסה
 צבאיו לו אניסה ואתם אתגייסה
 צעק בעדס אתגנשה ולא גרוח נסה
 קמתי ממשפתיים להפניע ללני שפתיים
 קולמה אתן בשפתיים הן אני ערל שפתיים

רוֹן כָּלִי עֲצֵלָתִים עֲרַכְתִּי בַּמַּחֲנוֹתִים
רַחֲשֵׁתִי נִשּׁוֹת שְׁתִּים בְּעַד שְׁאוֹת שְׁתִּים
שְׁחָרִית חֲנֹתִי לַמָּטָר בְּלוֹקְשׁוֹ נִיא לַעֲטָר
שִׁבְתִּי לִקְחִי עוֹד לַנֶּטֶר מִתְכַּוֶּעַ עֶרֶף מֶטֶר
תַּפְלַת גְּבוּרוֹת טָל חֲלֵתִי בְּצוּהָר לַנֶּטֶל
תִּזְלֵ אֲמַרְתִּי כְּטָל לִקְוֹי רְסִיסֵי טָל
כִּכְתּוּב בְּתוֹרַתְךָ יְעֶרְף כַּמָּטָר לִקְחִי תִזְלֵ כְּטָל אֲמַרְתִּי
בְּשִׁעִירִים עָלִי דֹשָׁא וְכַרְבִּיבִים עָלִי עֶשֶׂב וְנֹא כִי הִנֵּה
חֲסִתּוֹ עֵבֶר הַנֶּשֶׁם חֲלָף חֲלָף לוֹ וְנֹא תִהְלֵת יְיָ יְדַבֵּר
פִּי וַיְבַרְךְ כָּל בֶּשָׂר שֶׁם קֹדֶשׁ לְעוֹלָם וָעֶד

סדרה

אֲנָרָה בְּנֵי אִישָׁה מוֹשְׁרָד
כְּטָל אֹשֶׁר אַתֶּם לַחֲנוּן בְּעַד טָל
אֲנִשָּׁר כִּקְהֵל רַב זָכָר גְּבוּרוֹת טָל
אֲחִלָּה פָּנֵי צִירִים בְּזִיל אֲמַרְתִּי טָל
בִּפְתָּחוֹן פִּי אֵי־חֲלָנוּ עָלִי טָל בְּמַעֲנָה לִשְׁוֹנֵי
אֲרָצֵנוּ עָלִי טָל בְּהַפִּיקִי מֵעֵן יִרְצָה טְרָסִים
טָל בְּנִשְׁתִּי צִקּוֹנִי יַעַל בְּשִׁכְבַּת טָל
גַּל בִּינִי וּבִינּוֹ סוּיִים אוֹת טָל גִּלּוֹי לִפְלֵ כֹאֵשׁ

אכלה וליכפריחת טל נמר מאז אומר היות
לי כטל גם כהופי עובי דפק בראש
נמלא טל

דרש וחקר מאז וחלש היטל דוק וחלד לכונן
בקץ עתות טל דת קנוייה קדם רשות מנה
נטל דיעה בה נועץ ומאוס לא ביטל
הטביע אדני נשי הדום וכס המנוטל הוליד
בתולדתם תולדות אנלי טל השתיל שתילי
ערן ברווי ענינת טל הכין ותקן כשחק אוסם
אוצרות טל

ומשתיית אבן מקום חרמון טל ויתק להשתות
שתיתי טל ומשם צר חומר נולם מוטל
ונפחבו נשם חיות בחיי טל

זבת מקדם ואישש באיד טל זרע ודשא ופרח
לפרנס במתן טל זרם עד לא המטיר וגשם
היטל זכרה ועדנה חיות בחיי טל

חבלים נפלו לה אסמי אורות טל חיית ישיגה
לחיות באור טל חשרת מי נשם עליה להטל

חֲזִין לְאַרְבַּעַיִם שָׁנָה לְפִקּוּדָה בְּטָל.
טוֹרַח מִטְרוֹת עוֹז עַד עֵתָהּ לֵה לֹא הוּטָל.
טוֹלָלָה עַד דּוֹר עֲשִׂירִי מִתְנוּבְּכַת בְּטָל.
טַפְשׁוֹדְרִיָּה וְנָאֵן בְּאִיד טָל טְרַחֲוֹת נְשָׁמִים
מֵה צוֹרֵךְ דִּינֵנו טָל.

יַעַן כֹּאשֶׁר מִדּוֹ מִדָּה וְהִיטָל יִקְוֶמַם מַחֵה
וְזָכַרְס בְּטָל יִקָּר בַּעֲסֵם כַּחֹל וְכֹאכֵן נוֹטָל
יִזְדָּבֵן נִצְמָתוֹ בַּחֲזֹרֵב וְחוּס טָל.

כְּמוֹס גּוֹפֵר וְלוֹוִיִּן כִּמְכָל נוֹטָל כִּימִי נַח זָאֵר
לְעוֹלָם לִנְטָל כֶּרֶת לוֹ וְלִנְשֵׁי אוֹת בֶּל יִבְטָל
כֹּל יְמֵי הָאָרֶץ לְהַקְוֹת בְּרוּי מִטָּר וְטָל.

לֹא בָנוּ נוֹסְעֵי קָדֶם מִשְׁאֹן מִקּוֹטָל לֹוֶהֱקֹן
וְיִזְמוּ עֲלוֹת לְדוֹק הַמִּנְטָל לִפְס חֶלֶק וְעֵצָה
כִּיטָל לִנְפֶץ לְזֶרֶם לְצוֹל וְלִהְטָל טָל.

מוֹט הַתְּמוֹטָט גִּיא בַּחוּז בְּלִיטָל מוֹאֲסָה
עַד צֶץ אֵב וְהַפְּרִיחָה בְּטָל מִטְוִי הָרֵג הַסְּלִיל
וְהַטְּלִילָם טָל מִשֶּׁם צֶרֶק נַחֹל לִילְדוּתִיו טָל
נַחֲצֵב צוֹר אוֹטָס זֶרֶם מִלֵּהטָל נַחֲשֵׁב אֶת עֵדֵנו
לְהַפְּקֵד בַּעַת טָל נִפְקָדוֹ בְּמוֹעֵד זֶה בְּקֶץ

זכירת טל. נעקד להפריח כשושנה בטל.
 שדרתלם לזרע ובקצרו לן טל. שדרה מבורך
 כהריח ברך במתן טל. סכם אתו ציר חתם
 בברכת טל. שרציו להתכרך בבטח עוף שמי
 ענפיו שורדו היות בגזים כטל. עלי עין לברך
 ממנו ומטל. ערין נעולדה ונוס טולטל.
 עול ברזל שם עלימו להטל.
 פסע ודלג קץ כזכר ברית טל. פתחים דפק
 בראש נמלא טל. פדות שלח לי שער בראשון
 להרסים טל. פגע בכך חקתי בראשון להזכיר
 פניעת טל.
 צאתי לאלוש עונתי ברדת טל. צעקתי
 והוזכר לי ברית ילדות טל. צבאי כולל
 במן אבור טל. צידה לשובע כעלות שכבת
 קובצתי להר חמד נחול אמרי טל. קהלי
 על אברת נשרים קטל. קול וברק ונטף
 וזילת טל. קוני עלי הזיל עיפות להקר בטל.
 רשפי להב וקול פח הדר לי בטל. רחש בשורי
 חלתי ויעודי כטל. רגש שבעת ענגי

הוֹד מִסֵּךְ וְהִיטֵל רָצִים לִפְנֵי תוֹר אֶרֶץ

שְׁבִיעַת מִשְׁמַנֵּי טַל

שְׁכִינָה אֵיחָל צִיר בֵּין שְׂדֵי כָלִין טַל שֶׁמֶן מִשָּׁח
אֶח שִׁיּוֹרֵד כְּטַל שְׁכַטִּי בִּרְךָ בַּעֲקֵב כְּעֵין ח
נִתְבָּרֵךְ בְּטַל שִׁירָה שֶׁר לִמּוֹ כְּאוֹמֵר זֵיל טַל

תַּחֲתִיו צַג נָעַר מִנֹּזַע מְכוֹרֵךְ בְּטַל תָּבֵל עִם
לְהַנְחִיל בְּתוֹךְ עֵינֹת טַל תִּדְגֹּלס נִשְׁאַבֵּם
בְּשֶׁכֶס כְּאוֹמֵן בֶּן נְטַל תְּקוּפַת צֶר וְאוֹר בְּשֹׁלֶם
בִּיטַל

תַּחַת אֵילַת עוֹפֹר בּוֹרֵךְ מוֹשִׁיעַ כְּטַל
אוֹמֵץ וְנוֹסֵס כְּאֵיתָן בַּחוֹרֵב בְּגִזַּת טַל
שׁוֹעֲנֵתִי מֵאֵז וְעַד אֵן כִּהְבִּטַּחַת טַל לְעַד בָּרוּךְ
לְהַמְנֶע מֵאֵתִי טַל

רָגַז תִּשְׁבִּי כָחַר וְעֶצֶר טַל עֲלֶפֶת לֶחֶם וְטוֹרָה
טוֹרָה וְטוֹל טַל קְדוּשַׁת הַבֵּיט לְבַל תּוֹפֵר בְּרִית
טַל זֶלַעַף רוּחַ יֵלֵךְ וְנִפְשׁוּ נְטַל

צִרְפִּית בְּצִיר רִגְנָה תִּנְוָאוֹת לְהַטִּל רְאוּתוֹ כִּי פֶס
בֶּן הַתִּיר נִדְרַט טַל פֶּשַׁע אֲשֶׁר הָעוּיָה עַדִּי עֲצִיר
טַל בִּכֵּן עַרְךָ תַּחֲזֹן לְמוֹרֵד יֵלֵךְ בְּטַל

עֵתֶר לִפְנֵי חַי מַחֲיִיָּה כָּל בָּטָל יִחִידָה מִלֵּד הַשָּׁע
 בְּהַתֵּרֶת טָל סֹדֶר וְחֶסֶף לִכְל כַּח גְּבוּרֹת טָל
 רִמְזָה כִּי שְׂכֻנִּים יִקְיָצוּ בָּטָל
 נִכְרְתָה זֹאת לְהַרְרֵי קֹדֶם בְּמַתְנֵת טָל בְּלֹא יְקוּה
 לְאִישׁ לִיִּחַל לְטָל מִמַּחֲרֹת הַפֶּסַח יִחַנְנוּ
 כְּעֵד טָל יִנְפּוּ בְּמַעֲלָה וּמִזְרִיד לְחֶנֶף מִנְרַע
 לִכֵּן מִדְּלָפְנֵי עוֹמֵד אֲזִכִּיר בְּתַחֲן טָל קְדוֹם לִילָה
 אֶחָד לְהַלִּין בּוֹ טָל כּוֹרֶתָה לְחַיִּים מַחֲיִיר
 יִרִידֵת טָל לְמַתִּים חוֹפְשֵׁי הוֹכְנָה תַּחֲיִית טָל
 יַעֲזֹרְרוּ יִזְוֹרוּ יַחֲיוּ בְּרִדֵּת טָל יַחֲיוּ יַעֲמִדוּ יִקְוִמוּ
 יַעֲלוּ בְּשִׁכְבָּת טָל טַעַם זְמִירוֹת יִשְׁמִיעוּ
 בָּטָל אֲוֵרוֹת טָל רוֹן יוֹשְׁבֵי סֹלֶע אֲשֶׁר חֲיוּ
 חֲבַצְלֹת וְעֶרְבָה תִּגְלַח בְּפִרְיָהּ טָל מִדְּבָר
 וְצִיָּה יִשְׁוֹשׁוּם בְּטִילֹל טָל זֶרֶב וְשֶׁרֶב וְשִׁמְשׁ
 וְחֹרֶב חוֹמֶת טָל קִמּוֹת לֹא יִקְדִּירוּ בְּגִיא
 טֹלֶלֶת טָל

וְסוּפָה תִּהְיֶה לְצֵל קֳדִים מִלְּהַטָּל רְבּוּצִים עַל
 כְּבוֹד חוֹפֶת עַב טָל הוֹנֵה חֲמוּלָה יִנְפּוּ דְסִיסִי
 טָל יִפְתָּחוּ אֲסָמִים לְהַטִּיף גְּזֵלִי טָל

דִּידוּי הַמֶּזֶן הַזֶּה שְׁאֲרִיתָם כָּטֹל תְּרִישִׁים
יִנְהֲלוּ לְמִדְפָּא כְּנֶה טֹל נִיל בְּקוֹל דְּנֶה
לְעִבּוֹר בַּסֵּךְ וְטֹל סְלוּלִים עֲלוֹת אֵל נִכּוֹן נִשָּׂא
בְּשׁוֹרֵם מֵאֲמֵנָה מְקוֹם חֶרְמוֹן טֹל פְּרוּחַ יִפְרָחוּ
כְּשׁוֹשְׁנָה בְּטֹל אֶל אֶרֶץ דִּגְן וְתִירוֹשׁ אֶף
שָׁמִין יִעֲרֹפוּ טֹל רֵאזֹתָם אֵשׁ אֲכָלֶתָ כִּי
נִהְיָה כָּטֹל

כְּכָתוּב אֲחִיָּה כָּטֹל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וַיֵּךְ שָׂרִישׁוֹ
כְּלִבְנוֹן וְנָא יִשׁוּשׁוּם מִדְּבַר וַיֵּצֵא וַתִּגַּל עֲרֵבָה וַתִּפְרָח
כַּחֲבַצְלֵת וְנָא וַזְרָחָה לָכֵם יִרְאֶה שָׁמִי שְׁמִשׁ עֲדָקָה
וּמִדְפָּא בְּכִנְפֵיהָ וַיֵּצֵאֶתְּם וּפְשַׁתְּם כְּעֹגֵל מִדְּבַק

אִילִים בְּיוֹם מַחְזָסֵן חֲלוּפֵי מִנּוֹסֵן טֹל
אֲזֹרוֹת לְנוֹסֵסֵן לְהִטְלִילֵם בְּעֵצִים נִסֵּן
אֲשָׁאֵלָה בְּעֵדֶם מֵעַן נִבְרָאוֹת טֹל לְהַעֲזֵן טֹל
אֲב הַזִּבְטָח לְשַׁעַן יִתֵּן לְהִמְתִּיק לְעַן
כְּכָתוּב כִּתּוֹ וַיִּתֵּן לָב הָאֱלֹהִים מִטֹּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ

הָאֶרֶץ וְרֵב דִּגְן וְתִירוֹשׁ
בְּשִׁמְךָ כָּטֹל אֲטִלָּה בִּילְדוֹת טֹל לְהִטְלִילָה טֹל
בּוֹ אֵיתָן מִטְלָה כִּדְרֵי יִדְעוּ כִּמּוֹ טִלָּה

בְּרִית כְּרוּתָהּ לְרֹאשׁ אֲבוֹתַי חֵיל לְטוֹל לְחַרְבוֹת טוֹל
 בְּלִיזוֹן בְּבִי אֲבוֹתַי לְהַרְסִים עִם נְדָבוֹתַי
 כִּכְתּוּ בְּלִי קוֹ עִמָּךְ נְדָבוֹת בְּיוֹם חֵיל בְּהַרְרִי קֹדֶשׁ מַחֲסֵם
 מִשְׁחָר טוֹל יִלְדִיתְךָ

נִזְעַר בְּרִבֵּי טוֹל מִשּׁוֹר שִׁשִּׁים וְאַחַת אֶרְחוּב מִשּׁוֹר טוֹל
 נָדַל לְעִידֵם תּוֹיִר מַחֲמָשָׁה עֶשֶׂר בְּאִיִּר
 נִיל טוֹל לְכָל יָגָעִים וְדוֹדַי בְּכֹר בּוֹרְגָנִים טוֹל
 גְּאוּלִּים בּוֹ גְּאִים עִם כְּטוֹל נִשְׁאָרוֹ בְּגוֹיִם

כִּכְתּוּ עַל יָד נְבִיאְךָ וְהָיָה שְׂאֵרִית יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקָרֵב
 עַמִּים רַבִּים כְּטוֹל מֵאֵתִי כְּרִבִּים עָלַי עֶשֶׂב אֲשֶׁר
 לֹא יִקּוּהָ לְאִישׁ וְלֹא יִחַל לְבִי אָדָם

דּוֹפְקִי דְלִיתִךְ לְשׁוֹר הַטְּלִילִם כְּעֶגְל מִשּׁוֹר טוֹל
 דּוֹק לְמוֹ חֲשׁוֹר עַד קֶץ לְחִיכַת שׁוֹר
 דְּגָלִי אֲסוֹר מוֹף עֲנָה וְנִיא דְגָנָה תַּעֲנָה טוֹל
 דְּשִׁאֲמוֹ יִחְנָה כְּטוֹל סְבִיבוֹת הַמַּחֲנָה

כִּכְתּוּ בְּתוֹ וְהָיָה בְּעָרֶב וְתַעֲלֵה הַשָּׁלוֹ וְתַכֵּס אֶת הַמַּחֲנָה
 וּבִפְקֹד הִיתָה שֹׁכֶכֶת הַטּוֹל סְבִיב לְמַחֲנָה

הַפְּגַעַת טוֹל תְּכוּז מוֹל מִכּוֹן שֶׁבֶת כּוּז טוֹל
 הַגַּפַת עֲבַת תְּכוּז בְּמַתַּנַּת טוֹל סִיוֹן

הִלּוּל קֹדֶשׁ תִּירוּשֵׁי יִמְצִיד בְּטֹל קְדוּשֵׁי טֹל

הַלֵּנֶת קֶצֶר שׁוֹדֵשֵׁי יֵלִין כְּטֹל לְהַשְׁרִישֵׁי

כִּכְתּוּ עֵינֶיךָ שׁוֹדֵשֵׁי מִתּוֹחַ אֵילֵי מִיָּם וְטֹל יֵלִין בְּקֶצֶר־יָם

וְאוֹת לְחִשּׁוֹף חֲתוּמִים וְרִמָּז לְצַחְצַח מִתְמִים טֹל

וְוֹתֵר לְתַמִּימִים לְהַאֲחוֹת כֶּךָ כְּתֹאוּמִים

וְרָד עֵסֶל לְהִכֵּן וְנֶס מִנְשֵׁי לְתִקֵּן טֹל

וְיַעַד צוּר לְשִׁכָּן אֲתוֹ כֶּנֶס לַעֲשׂוֹת בֶּן

כִּכְתּוּ עֵינֶיךָ וְיַעֲשֶׂה אֱלֹהִים בֶּן וְיִהְיֶה חֹרֵב עַל הַגִּזָּה לְבַדִּיה

וְעַל כָּל הָאָרֶץ הִיא טֹל

זַעֲקוּ בְּלִתְבוֹז לְהַטְלִילִי מַעֲנִץ זְבוֹז טֹל

זִמְנִתָּה לְרִמּוֹז לְחַתֵּלְכוּ כְּאֵב תִּמּוֹז

זֶרַע בֵּין עֵתִים חֲפֵשׁ לְעַד בֶּל יֵאָפֵס טֹל

זוֹרֵד עַל מַסֵּס כְּבִמְדַּבֵּר דֶּק מְחוֹסֶפֶס

כִּכְתּוּ בְתוֹ וְתַעַל שִׁכְבַּת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמְדַּבֵּר

דֶּק מְחוֹסֶפֶס דֶּק בְּכִמּוֹר עַל הָאָרֶץ

חֲבֵא מִשּׁוֹד שֵׁטֶן מְסוּחֵיב בְּלִי לִשְׁטֵן טֹל

חַיִּים יִרְטֵן לְהַפְסִיחַ כְּנוֹן סִרְטֵן

חוֹף יָמִים בְּצִיּוּנוֹ מִרְאִיִּית טֹל לִי נִיצוֹנוֹ טֹל

חֲשׂוֹר לְרִבֵּץ צִאֲנוֹ וְכִטֹּל עַל עֵשֶׂב רִצּוֹנוֹ

נכתו בד קוד נהם נכפיר זעה מלך יכטל על עשב

רצונו

טל לוי ישע אשאב בשוש ממשאב טל

טעם אב יטעימנו אל ואב

טל לול ידידות שכני ישכון לבטח לשכני טל

טוהר משכני יסקוט כעב על מכוני

נכתו עיני כח אמר יי לי אשקוטה ואפיטה כמכוני

כחוס עח עלי אור כעב טל ביוסקציר

טל לדות טל תוארי כמאז בולפארי טל

יפיק לבית יערי לשאנבו כארי

יום טובה בטוב אכלילה בן ינוק בשן להתהללה טל

יבולי אל הטלילה כעל המחטה לילה

נכתו בתו וברדת הטל על המחטה לילה ידר הפך

עליו

כרסיס רד ברא שתלול כקן ראשון לטילול טל

בן יהא כלול להרשיא פרחי אלול

כמהים שובע רצון להספק כלחלוח נגב להאפק טל

כניסת על דוד ירפק לעורר בקול דופק

נכתו בד קדש אני ישנה ולפי ער קול דודי דופק

דומק פתח לי אחותי רעיתי יונתי תפתי שראשי
נמלא טל קווצותי דסיסי לילה

לאות טוב טל נתלה תת לעולם חתולה טל
לנזבב תנוב שתולה להציל במשוש בתולה
ליצוד צדוד יושפר להעצים צודיו בלי מספר טל
להקיץ בקול שופר אטומים שוכני עפר

נכתו עיני יחיו מתיך נבלתי יקומון הקיצו ורגנו

שכנו עפר כי טל אורות טליך וארץ רפאים תפיל

מכל לאוס יאשרי ואהודנו משירי טל

מאגל יעשרי להספיק עד קץ תשרי

משמין לחם מקחי מאסים יין רקחי טל

משאלות מלקוחי יערה כמטר לקחי

נכתו בתו יערה כמטר לקחי תזל כטל אכזרתי

כשעירים עליך שא וכרביבים עלי עשב

נאק נושאילך עינים לענותם הטאזנים טל

נופף למחולת מחנים להכריע צדקם במאזנים

נתברך ממנו ומטל כבאחים מנושא ומנוטל טל

נשב אנלים תיטל מוליד אנלי טל

נכתו בד קוד היש למטר אב אומי הוליד אנלי טל

שיח זו אֶזֶן לִישָׁבן בָּטַח לְהוֹשִׁיבָן טל

שְׁעִירִים לַחֲשָׁבן מַעַת מֵרַחֲשׁוֹן

סִידוֹר עֲבִים לְהַטְלִילָם כִּילֵד שַׁעֲשׁוּעַ לִנְטִילָם טל

שׁוֹבַע רִצּוֹן לְטַלֵּלָם צוֹ לְשָׁמַיִם תַּת טִלָּם

כִּכְתּוּ עֵינֶיךָ כִּי זָרַע הַשָּׁלוֹם הַנֶּפֶן תֵּתֵן פְּרִיָּה וְהָאֲרֶץ תֵּתֵן

אֶת יְכוּלָּהּ וְהַשָּׁמַיִם יִתְּנוּ טִלָּם וְהַנְחִלְתִּי אֶת שְׂאֵרֵי הָעַם

עֲתִידָת טַל תֵּעָרֵב וּלְפָנֶיךָ תִּקְרַב טל

עָלֶי שָׂרֵב יִפְרַח בְּבִמְקוֹם עֲקָרֵב

עֲלוֹת שִׁכְבָּה מִפְּרַחַת אִיבֵי נַחֲלֵי מֵאֲרַחַת טל

עָלֶי עֵינִי לְבִרְךָ מִמֶּנֶד וּמִתַּחַת וּמִתְּהוֹם רוֹבֶצֶת תַּחַת

כִּכְתּוּ בְּתוֹ וּלְיוֹסֵף אָמַר מִבְּרַכְתִּי יִלְּךָ אֶרְצוֹ מִמֶּנֶד שָׁמַיִם מִטַּל

וּמִתְּהוֹם רוֹבֶצֶת תַּחַת

פְּרָחֵי חֵלֶד תִּשְׁלִי בָטַל שְׁלֵאֲנָן וּשְׁלִי טל

פּוֹדֵחַ לְהַדְמִין וּלְהַשְׁלִיךְ עֲמַחֵי תְּנוּבָה כִּסְלִי

מִקּוֹד בְּחֹרֵב בְּצִיּוֹן לְטַלֵּלָם מִחֹרֵב צִיּוֹן טל

פְּרוֹת לִטְרַךְ בְּצִיּוֹן כְּחֶרְמוֹן רֹד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן

כִּכְתּוּ בְּדִ קֹדֶשׁ כְּטַל חֶרְמוֹן שִׁיּוֹרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שֵׁם צִוָּה

יְיָ אֶת הַבְּרֵכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם

צִיָּה אֶס מוֹלֶקֶשֶׁת וּמִלֶּקֶשׁ אֶס מִבְּקֶשֶׁת טל

צוֹק עֲבִים תִּהְיֶה מֵאוֹשֵׁשֶׁת כַּעֲנִנֹת קִשֵּׁת
צִמְאוֹן צִהְרִים בִּלְיִטְזוֹף עֲנִים אַחֲזִירִים טל
צִלְיַחַת אֲתוֹי נִהְרִים תִּצְלִיחַ בּוֹ יְהוּדָה וְאַפְרַיִם
כִּכְתּוּ עֵינַי מִהָאֵשׁ לֶךְ אֲפִרַּיִם וְמִהָאֵשׁ לֶךְ יְהוּדָה
וְחִסְדְּכֶם כַּעֲנַן בְּקֶרֶב יִכְטֹל מִשְׁפָּחִים הוֹלֵךְ

קִלִּי בִטָּל יוֹצֵבֵט בִּלִּין כַּחֲזֹרֵב יוֹלֵבֵט טל
קֶרֶחַ יוֹחֲבֵט לֹזֵר עוֹנֵי טִבֵּת וְשֹׁבֵט
קוֹרְאִיו לְטוֹב תִּקְוֵה לְהַסִּיר מֵהֶם עֲקוֹב טל
קִמּוֹת בְּלִי לְעֲקוֹב לְשִׁכּוֹן בִּדְד עֵין יַעֲקֹב
כִּכְתּוּ בְּתוֹ וַיִּשְׁכֵּן יִשְׂרָאֵל בְּטוֹחַ בִּדְד עֵין יַעֲקֹב אֶרֶץ דִּנָּן
וְתִירוֹשׁ וַיַּצְהֵר אֵף שָׁמַיִן יַעֲרֹפוּ טל

רִשְׁעֵי מֶרְמֵד לִי מִצִּילֵם הַחֲדִי לִי טל
רִבִּיבִים תִּדְּלִי לְהַזִּיל לְעֹדֵי מֶרְדִּי
רִשָּׁף נוֹצָצִים בְּאֹרֶחַ חֵדֶק בְּצִלְצִלְמוֹן צוֹרֵם לְחֵדֶק טל
רַחֵף עָלַי זֶוֶב צֶדֶק וַיִּשְׁחָקִים יִרְעָפוּ טל וַיִּזְלוּ צֶדֶק
כִּכְתּוּ בְּדִ קֶדֶשׁ בְּרַעְתּוֹ תְּהוֹמוֹת בְּקַעֲנוֹ שְׁחָקִים יַעֲרֹפוּ טל

שֹׁפֵר אֲסָמִי טל דֶּרֶךְ בִּקְדָשׁ נֶאֱדָר טל
שְׁתִּילִים יְהוּדָה הַחֲנוּטִים מֵאֲדָר
תִּדְּנִיָּה תִנּוּב שְׁנָה בְּשַׁעַר דְּנִים מְדוּשְׁנָה טל

תִּשְׁרִישׁ אִיבֵי יִשְׁנָה לְהַפְרִיחַ כְּטֹל שׁוֹשְׁנָה

כִּכְתּוֹ עֵינֵי אֱהִיָּה כְּטֹל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח כְּשׁוֹשְׁנָה וְיָךְ שְׂרָשִׁיו

כְּלַבְנוֹן

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

מִן לְרִצּוֹת אֶרֶץ שִׁיתָנוּ בְּרִטָּה בְּדִיצָךְ

טל

רוֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ

בְּטֹל

קוֹמָם עֵיר בֵּה חֶפֶץ

טל

צוּה בִשְׁנַת טוֹבָה מְעוֹטֶרֶת

פְּרִיהֶאֱרֹץ לְנֶאֱזֹן וּלְתַפְאֶרֶת

עֵיר כְּסוּכָה נוֹתֶרֶת

בְּטֹל

שִׁימָה בִידֶךְ עֶטֶרֶת

טל

נוֹפֵף עַל אֶרֶץ כְּרוּכָה

מִמְּגֵד שָׁמַיִם שֶׁבַעֲנוּ בִּרְכָה

לְהַאֲדִיר מִתּוֹךְ חֲשֻכָה

בְּטֹל

כָּנֶה אַחֲרֶיךָ מְשׁוּכָה

טל

יַעֲסִים צוּף הָרִים

טַעַם בְּמַאֲדֶךָ מוֹבְחָרִים

חֲנִינֶיךָ לְהוֹצִיא מִמִּסְגָּרִים

זמרה ננעים וקול גרים בטל

ושובע מלא אסמינו

הכעת תחדש ימינו

דוד כערפך מעמיד שמינו

בן רוה שימנו בטל

בן תברך מזון

במשמנו אל יהי רזון

איומה אשר הסעתה בצאן

אנא הפק לה רצון בטל

על שמינו

ומתחיל השליח התפילה בקול רם ואומ' יי' שפתי תפתח עד אלה גיבור

אתה גבור לעולם יי' מחייה מתים

אתה רב להושיע

שאתה הוא יי' אלהינו משיב הרוח ומוריד
הטל

לברכה ולא לקללה לחיים ולא למות

לשובע ולא לרזון מכלכל חיים בחסד

מחייה מתים ברחמים רבים סומך נופלים וס'

ובליל שני מברכין ברכת העומר ..

בְּאֵי אֲמִיהַ אֶקְבֹּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר
 הַיּוֹם לַעֲמֹר יוֹם אֶחָד
 שֶׁכֵּן יִהְיֶה צוֹן מִלִּפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵרְוֶה
 אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבְנֶה עֵידֶךָ וְתֵשִׁיב עֲבֹדַת
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִקוֹמָהּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ
 וּמוֹנִין עַד הַשְּׁבֻעוֹת שֶׁבַע שְׁבֻעוֹת ..

ובשחרית הולכין לבית הכנסת ואומרים הזמירות כפי
 המועדים ועומר השליח להתפלל ואומ' זה הפתיחה

פְּתִיחָה לַיּוֹם שֶׁנִּדְפַס

יוֹנָה	מְעוֹנָה מֵהַ	תַּעֲן בְּשִׁיחִיהַ
	בְּזִכְרָהּ יִמְיָחָנָה	וְשִׁמַּחַת פִּסְחִיהַ
צִרְקַת אֱלוֹהֵי חַיִּי	תֵּשִׁיב לִבִּי חַיִּיהַ	
וְתִיחַלֶּה לְעַד	כֶּצֶחַ כֶּצִּיחִיהַ	
חִפְצָה לְהוֹדוֹת לָךְ	בְּמוֹעֵל טַפְחִיהַ	
חֶלֶף נִסְכִּיהַ	תִּמְוַחַח זִכְרִיהַ	
קָמָה בְּשׁוֹמְעָה קוֹל	דוֹר עַל פִּתְחִיהַ	
פִּתְחָה וַיֵּדֶיָּה	בִּטְפוֹת רַקִּיחִיהַ	

חשבון זמן קצה

ומספר ירחיה

רוחה ונשמתה

עורכות שבחיה

נשמת כל חי

יוצר דיוס שני של פסח

אדבר מישרים משפטים ישרים

אחולל כשרים שיר השירים

אמרות חשוקות בר משיקות

אלה המגן מנשיקות ישקני מנשיקות

בירטה המונך למור למו שמוניך

נאהבה ימניך לריח שמניך

נחרתה בוחריך ופדיתה משחריך

בנקשה באים לחדריך משכני אחריך

גיה יופי איוה וחסדו לי צוה

נס הוא לי תאוה שחורה אני ונאווה

גררי אל מנחתך משיחור שחרחורת

נזי רגע ממשחרת לתראוני שאני שחרחורת

דודי לי ישעו מנדייל לי

דברו מניד לי הנדה לי

דָּתוֹ הוֹדִיעִי בְּתִלְאוֹבוֹת יָדַעִי

דָּעִי יִשְׁעֵי יְהוָה אִם לֹא תִדְעִי

הוֹדַעְתִּיךָ חֶסֶתִּי לְאֹס אֲרוֹסֹתִי

הֵן אֶת מִשְׁוֹשֹׁתַי דְּמִיתִיךָ לְסוֹסֹתַי

הוֹשַׁפְרַת מֵאֲחִיךָ הִיוּ שְׁבִים נוֹכַחֶיךָ

הִדְלַחְתִּי דוֹלַחֶיךָ נֶאֱוֹן לַחֲיִיךָ

וְכָל כְּלֵי זָהָב כְּלֵי כֶסֶף וְדָהָב

וְתַעֲרֵי בָאֵהָב תּוֹרֵי זָהָב

וְהוּא בְּמִסְכְּנוֹ בְּתַחְבּוּלוֹת הַסְּבִיבוֹ

וְנִתְאַדָּר מִכָּל סְבִיבוֹ עַד שֶׁחֲמִלְךָ בְּמִסְכְּנוֹ

זֹאת צוֹן לְשִׁמּוֹר לְהַגִּיד וּלְאֵמֹר

זֶהְרֵי זְכוֹר וְשִׁמּוֹר צְרוּר הַמּוֹר

זְכוֹר וְלֹא תִפֹּר חוֹק פְּדִיּוֹן וְכוֹפֵר

זְמִירוֹת אֶסְפֵּר אֶשְׁכַּל הַכוֹפֵר

חֲשׂוֹף חֲשֹׁפָה פְּלִיטָה לְהוֹסִיפָה

חִיכָם לְנִכְסָפָה הִנֵּךְ יָפָה

חִיכָם רִפְאָה פִּצּוֹ לְשִׁסְפָה

חֲמוּד וּמִיוֹפָה הִנֵּךְ יָפָה

טָפִינוּ חֲרוֹזִים וְכִוִּלְתֵּנוּ אֲרָזִים

טַעֲתִינוּ פְּרִזִּים קוֹרוֹת בְּתִינוּ אֲרָזִים

טוֹב טַעַם אֲרוֹן בְּשׁוּבִי לְבַעֲרוֹן
טוֹלֵלֹתִי בְּחִבּוֹן צֶל מַחֲרוֹן אֲנִי חֲכָלֶת הַשְּׁרוֹן
יִשְׁמַחוּ אֲנוּחִים יוֹטְבוּ זְנוּחִים

יִפְרִיחוּ אֶפְרוּחִים בְּשׁוֹשְׁנֵה בֶן הַחוּחִים
יִשְׂרָאֵל נֶעַר יֵצֵאוּ בְּשַׁעַר

יֵהָבְצֵלוּ יַעַר כְּתֻפּוֹת בְּעֵצֵי הַיַּעַר
כָּל גּוֹיִם כְּאֵין וּפְעוּלָם מֵאֵין

מַחֲלִילוֹת עֵין הִבִּיאֵנִי לְבֵית הַיֵּין
פִּמְהֵתִי בְּבִקְשׁוֹת לִישׁר מֵעַקְשׁוֹת

כְּנוּזָה לְהַאִיר עֲשֵׂי שׁוֹת סִמְכוֹנִי בְּאֲשֵׁי שׁוֹת
לְמוֹצָאִי לְחוֹפְשִׁי אֲסִיךְ תִּירוּשִׁי

לוֹ חֲכֵתָה נִפְשִׁי שְׂמָאֵלוֹ תַחַת לְרֹאשִׁי
לוֹלִי אֶל־הֵיכֶם וְצִדְקָת אֲבוֹתֵיכֶם

לִמְעַנִּי וְלֹא לָכֶם הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
מִה לְדִידִי כְּבֹדִי וְהוֹדִי

מִגֵּן בַּעֲדִי קוֹל דּוֹדִי
מִמַּחֲצָכְתּוֹ חֲצָבִי וּלְפָנָיו הֲצִבִּי

מִנִּיחִי מֵעוֹצְבִי דּוֹמָה דּוֹרִי לְצַבִּי

נאֹר אֹר לִי אֵלֵי וַיֹּאדָר לִי
נִדְרוֹ מִצֹּעֵן קָהֵלִי עֲנֵה דֹדִי וְאֹמַר לִי
נִשְׁקוּבֵר כִּי מוֹט נִשְׁבֵּר
נִנְהָךְ נִבֵּר כִּי הֵנָּה הַסְתּוּגֵבֵר
סַעֵי מִקְרָץ מִמְּלִיזֵן וְחִרָץ
שָׂאִי עֵינְךָ לְעֶרֶץ הַנִּצְנִים נִרְאוּ בָאֶרֶץ
סִסְסוֹ שְׂרִינִיָּה וּמִטַּע עֲרוּנִיָּה
שָׂאתָ עַל שִׁכְם עֲוִיָּה הַתֶּאֱנָה חֲנֻטָּה פְּנִיָּה
עֲנָמִים אֲבִלַע וְהַבִּים אֲבִלַע
עֲזוּבֵי מִזְקֵשֵׁי יִלַּע יֹנְתִי בַחֲזוֹי הַסִּלַּע
עֲזוּי מַעֲלִים יֹנְקִים וְעוֹלָלִים
עַם חֲמוּשִׁים עוֹלִים אַחֲזוּ לָנוּ שׁוֹעֲלִים
פָּתַחִי לִי שְׁעֵרֵי הַכֵּלִי
פֶּץ פֹּדֵי וְהוֹאֵאֵלִי דֹּדִי לִי
פּוֹטִים בַּמִּפּוֹחַ אֲגִלִּישׁ כֶּסֶד נִפּוֹחַ
פֶּסוֹחַ וְרִיחַ תִּפּוֹחַ עַד שִׁפּוֹחַ
צוּרֵי וּמִשְׁגָּבֵי חֲלָקִי וְצוּר לִבִּי
צִמְאָה לֹדֵיחִי בִקְרָבִי עַל מִשְׁכָּבִי
צוּר שִׁימָה נָא וְעַמֶּךָ עֲרֵבֵנִי נָא

צדקוֹתֶיךָ נִרְנָנָה	אֶקְוִימָה נָא
קָמְתִי בַשְּׁעָרִים	לֹאסֹף מִשׁוֹרְרִים
קוֹל תָּתִי לְהָרִים	מִצְאֹנֵי הַשּׁוֹמְרִים
קְדוֹשֵׁי סִבְרָתִי	הִרְאִיתָם דְּבַרְתִּי
קוֹלוֹ נָתַן וּנְבִרָתִי	כִּמְעַט שְׁעִבְרָתִי
רָאִיתִי בְּעֵנָיִיכֶם	וּרְבִיתִי רִיבְכֶם
רוּצוּ עַד כּוֹא עֵתְכֶם	הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם
וְאֶשֶׁךְ לַמַּעֲלָה	צוֹאֲרֵךְ עוֹלָה
וְכוֹלָה וּמַעֲלָה	מִי זֹאת עוֹלָה
שִׁמְשׁוֹבֵנְטוֹתָיו	אֶפְדַּ עֲטִייתוֹ
שְׁשִׁים בְּהַעֲטוֹתָיו	הֵנָּה מִטָּתוֹ
שְׁזוּפֵי חוֹס חוֹרֵב	מְלוֹמְדֵי חֵק חוֹרֵב
שְׁבִידֵם פְּפִיּוֹת חֶרֶב	כָּלֶם אַחֲזִי חֶרֶב
תִּכְוֶן זְבוּלוֹ	וְתִכְוֶן אֶהְלוֹ
תַּחֲלָה אֲנֹר כָּלִלוֹ	אֶפִּירִיז עֲשֵׂה לוֹ
תּוֹכוֹ רָצוּף בְּכֹסֶף	אֶהֱבֵת חוֹסֶף
תּוֹכֶן חֲמוֹד מִכֶּסֶף	עֲמֹדִיו עֲשֵׂה כֶסֶף
	סִילוֹק
צִאֲנָה וְרֹאנָה	דֶּרֶךְ מִי־שָׂרִים

הנך יפה ונאוה בתורים

שניך יולבנו כצמר עדרים

כחוט השני דובות דברים

כמנדל דוד בנוי בספירים

עזרים

שני שדיך נכונים כשני

המשפיל ומרים

ומראך כמזהירים

נשור מהררי נמרים

איומה בהדורים

כשרפים מפארים

מזורים

נופת תטופנה שפתותיך וקדושה לקדוש
המאיר לארץ

אופן

גז כעור

אוספו ארזלים

שלחיד בס מסלסלים

בעות מזילים

מעייזנים דפקו נזלים

הפיחי נני

באתי לגני ושתיי ייני

נרד וכרכום

עזרי צפון

דודי שלח

טפסר מיכאל השדר

פתחתי

קמתי יחד לקבל מוסר
כביר עבר וסר

השבעתי

מצאוני לבושי בידם נמסר
מחוללת כחולת אהבה
מה דודך נאווה ואהובה

דודי

סב דגול מרבנה ראשו

עיניו

עטור פז בסוד קדשים רבה
ב קוהות משוטטות בכל
לחיו צפון בושם אשכל

ידיו קדושות

אמוצות בכל

חכו ממתקים

שוקיו רגליו יכילו הכל
שוכן שחקים אנה

דודי

הלך שהוא מבוקש בשוקים
תלותי ממעמקים

ס.ל.ק.ס.

אני לדודי אהלל בקול המדלח

והאופנים וחיות הקרש

זולת

אתיית

יום נאלתני על פמות הרפנתני

לא ידעתי נפשי שמתני

יִקְרַנִּי וְחֹשֶׁבִי

וְכֵס שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי

בְּקוֹרְאֵי קֹשֶׁבִי

נִהְיֵיתִי לְהַחֲלִיץ עֲצָמִיךָ וּלְהַרְבּוֹת חֲכָמִיךָ

מִהַ יָּפוּ פְעָמֶיךָ

דַּת לְהַרְבּוֹת כְּנֵהר

שׁוֹרֶךְ אֶבֶן הַסֵּהר

וְכָרִיחַ נֶרְדִּיךָ

שְׁנֵי שֹׁדֶיךָ

הַיֵּטִב וְדוֹרֶיךָ

בְּתַעֲנוּג דִּשְׁן

צִיָּאָרֶךְ כְּמַעַד לְהִשָּׁן

יָרוֹס וְלֹא יֵאֱמַל

רֹאשְׁךָ עַלֶיךָ כְּכֶרֶמֶל

נִתְרוֹמַמֶּת וְעַצְמָת

מִהַ יִּפִּית וּמִהַ נַעֲמָת

חַיִּי עַד קִיּוּמֶתְךָ

זֹאת קִיּוּמֶתְךָ

בְּחֻצְרוֹת קִדְשׁ יִשְׁוֹמֵר

אִמְרָתִי אֵעֲלֶה בְּתִמְרֵי

חֵיד נֹעֵם נֹעֲמָת

טָכֶם תֹּמֵר קִיּוּמֶתְךָ

יִפְרַח כְּתִמְרֵי

כלולה בלקח טוב

זמרי כי טוב

לידידי והוא כבודי

וחכך כיון הטוב

אמיח נרדי

אני לדודי

מלביש נאון ערה

בחן וחסד אעדה

לכה דודי נצא השדה

נראה בנעימים

בבנוי כמו רמים

נשכימה לפרמים

סעודת בריח

ובטובו דודיך תאריח

הדודאים נתנו ריח

עמי תחנונתך

ובצר אמצאך

אנהנך אביאך

פתחי בבואך

אערוץ לנשאך

מי יתנך

צוף דבש הודישי

וסע ניסוך תיהשי

שמאלו תחת לראשי

קרוב מלחמתכם

מלהעיר ערפא עתכם

השבעתי אתכם

ראות באהב חולה

רוגשת בחילה

מִי זֹאת עוֹלָה

שְׁבִטֵי אִישׁ־תָּם

שֶׁקוֹד לְהִנְחוּתָם

שְׁמֵנֵי כִחוּתָם

תּוֹקֵף אֶהְיֶה אֶהוּבִים

גַּם לֹא מַכְבִּים

מִים רַבִּים

מִים רַבִּים לֹא יוֹכְלוּ לִכְבוֹת הָאֲהֻבָּה

חֲפוּץ לְעוֹדֵר אֶהְיֶה וְנִשְׁדָּל לְךָ שִׁירָה

עֲרִיבָה כֶּאֱזַן עַל מִיתָהוּס רַבָּה בְּגִילָה

בְּרִינָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה

ואומר ברח דודי ואחר כך אכל עזרת אבותינו

עזרת אבותינו

וקורין את ההלל ומוציאין ספר תורה וקורין ה' בני אדם
בפרש אמור ל הכהנים מן שור או כשב עד וידבר משה
והמפטיר קורא כאתמול ומפטירין במלכים ויצו המלך
ומחזירין ספר תורות ואומרין מוסף מען ומחיה המתים ואתה
בחרתנו ומפני חטאינו וקדיש זכו ונפטירין לבתיהן "ס

פתיחה דישבת דחולו דנסח

שֶׁעַר אֲשֶׁר נִסְגַּר קוֹמָה פֶּתַח־הוֹ

וְעָבִי אֲשֶׁר בִּרַח אֵלַי שְׁלַח־הוֹ

תלין בבין שדי	ליום בואך עדי
עלי תניחהו	ושם ריחך הטוב
דודך כלה יפפיה	מה זה דמות
שלחה וקחהו	כי תאמרי לי
אדום וטוב רואי	ההוא יפת עין
הוא קום משחהו	דודי ורעי זה

נשמת

יוצר דשבת דחולו של פסח

אן כהעביר סוררים כלה בייסורים
חננה למוציא אסירים שיר השירים
בעדניו לה שקות נפשות שוקקות
באהב וחשיקות ישקני מנשיקות
נאות ימיניך גלה למאמיניך
נטעי נעמניך לריח שמניך
דוחקי בחיריך אפך בס בהדריך
רוחי בקרבי אשחריך מושכני אחרריך
הלא לך מתאוה מעונגה ונאוה
וסוחרת בתאוה שחורה אני ונאוה

ועל הרשום בחרת אימת אב מושחרת
לכן נאולה נאחרת לראוני שאני שחרחור
זה דודי וגדלי ושמן עוז מגדלי
מתי תגדילי הגידה לי
חירות חופשך דעי כי יוחש פדעי
מנידו ואז תדעי אם לא תדעי
טעמי עסיסתי אשקך כנסתי
כי ברוב חיסתי דמיתך לסוסתי
יום הגיעך תורים מחס ומסתורים
יארונך כפתורים נאוו לחיך בתורים
כל כסף וזהב כלי כסף וזהב
עדיך יוכסף ויוזהב תורי זהב
לו החיש טובו בנקם אשר בלבו
ואץ והריק חרבו עד שהמלך במסיבו
מיוון החדילי ומשור החדילי
כאב רוממי וגדלי צרור המור דודי לי
ניסים לספר עצמו מספר
פעל ליל וצפר אשכל הכפר
סוכתך לחופפה כנזול התרחפה

ראויה ויפיעה	הנך יפה
על כן איפה	בנועם גרון ופה
לב הכל צופה	הנך יפה
פזרכי נגזים	ובים נפרזים
ונפרו מזורזים	קורות בתינו ארזים
צבאי בכשרון	שובי לב צרון
רשת ברית ארון	אני חבצלת השרון
קומצי רום מתוחים	המטיר לבתוחים
ללקט צהר ווחים	כשזשנה בין החוחים
ריעות חסד נוער	מאז לי הנער
עד בואי לבית יער	כתפוח בעצי היער
שולפי כלי זין	שת לתוהו ואין
שמרי כבבת עין	הביאני אל בית היין
תודות חרשות	וכיחוחי אישות
התמדתי בלי בשישות	סמכוני באשישות
תעודת מורשי	תבע להורי שיחות
מכל להפרישי	שמאלו תחת לראשי
שלישי לצאתכם	נעה עונתכם
לקיימה באותכם	השבתי אתכם

רֶגֶשׁ יְהוּדִי וְלֵב כְּדוּדִי
 הִטְהִיק לְהַחֲדוּדִי קוֹל דּוּדִי
 קוֹל יֵלֶחֻצְבִּי בְּקֶצֶבִי הַהָר הַקָּצִיבִי
 וְנִכְחוּ חֲצִבִּי דוּמָה דּוּדִי לִצְבִּי
עֲרוּפָה הִנְחִילִי וְסוּדִיָּה נִיחִלִי
 וְהִיטֵב בְּאֵר לִי עֲנֵה דּוּדִי וְאִמַּר לִי
 פִּזְרֵכְךָ יוֹשֶׁבֶר וְנוֹכַחַךְ יוֹגֵבֶר
 אִם עַל פִּיךָ יִדְוֹבֶר כִּי הֵנָּה הִסְתִּיו עֲבֶר
 עַמּוּדֵי עֶרֶץ וּמְכוּנֵי אֶרֶץ
 יִסְדּוּבְלִי פֶרֶץ הַנְּצַנִּים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ
 סִדְרֵי פָנִיָּה וְסִלְסִלִי הַנְּעִיָּה
 וְזִינֵי תַנִּיָּה הַתְּאֵנָה חֲנֻטָּה פָּנִיָּה
 נָקִיק הַסֵּלֶעַ כְּרוֹב וְתִימּוֹר קִלְעַ
 אֶל תִּרְאֵי תוֹלַעַ יוֹנְתֵיבַחֲנוּי הַסֵּלֶעַ
 מִי־הַמְּמוֹנֵי מַעוֹלָלִים תוֹר זִכַּת עוֹלָם
 וּפִקְקוֹ מִנְּעוֹלָם אֲחִזּוּ לָנוּ שׁוֹעֲלִים
 לִפְנֵי בּוֹא לִילּוֹ וְדָבַת מִכְּשׁוֹלּוֹ
 כִּילוֹד עַל שְׁתֵּי לֹו דּוּדִי לִי וְאֲנִי לּוֹ
 כְּמוֹסוֹת אֶ וְאִיוֹם עֲתִידוֹת לִילָה וְיוֹם

נראו לי יום יום	עד שיפוח היום
ירד רפני	לקראת מרפני
ויהל כוכבי	על משכבי
טס למעונה	ועדנים מינה
של שים ושמנה	אקומה נא
חמד כוס שמרים	השקוני תרים
חבלי שוא משמרים	מצאוני השומרים
זכות הורים הוגברתי	ולצור חוברתי
ועל אופן הודברתי	כמעט שעברתי
ויתק תמותכם	וכושר ווסתכם
כלי שוב לא ילוותיכם	השבעתי אתכם
הן מכל פעולה	זו הועלה
ובכינוי מעולה	מי זאת עולה
דגלי רישומי	דבקי יחוד שמו
באי אולמו	הנה מטתו של שלמה
גזירות הר חורב	כלל ופרט הירב
רווי לב וקרב	כולם אחוזי חרב
בנה בית זכור	שכן ערפלו
מכון לכם גודלו	אפריון עשה לו

אהב וחשק וכוסף הועדפו בתוסף
 לבכורת כסף עמודיו עשה כסף
כא ונעחינך שכלול אפריון אולם
 והיכל ודביר עוז חביון
 לשודר ולסול לא עליון צאנה וראנה
 בנות ציון
 נחלת משוש קריית מעוטרת מקודשת
 לחלש קנויית בסוד בני ראית
 הנך יפה רעית
 ייחסתיה מכל קצוות להבאת עומר ובכורי
 תנובות ושת הלחם ממושבות שינך
 כערך הקצובות
 מקודשת הימינה עירותיך מוקפות חומה
 סביבותיך לשלח מתוכן צרעותיך כחוט
 השני שפתותיך
 נאכלים לפני משורך קדשים קלים
 הפרושים כערך בכור פסח ומעשרך
 כמגדל דוד צוארך
 בודל הר הבית מהודר בהדורים מבלי לבוא

נדות ויולדות וזבי בשרים וזחיליים לטהר
מטמא וזרים שני שדיך כשני עופרים
רחבת נשים צהורה כיום מלהכנס במונאיה
טבול יום ועדת ישראל ממחוסר כפור פד יום
עד שיפנח היום

רמיתי מקום זה הזייתי לבוא לבד לצורך סמיכה
ושחיטת הורייתי ולתנופה והנשה כצוייתי
כולך יפה רעייתי

בין האולם ולמזבח נקדש ונעלה בעל מום לרח
ובלי מום לסגלה ואף פרועי ראש מלקבלה
אתי מלבגון כלה

יוסר היכלי להתקדש למעלה לקרב לקבל
בעלי רחיצה ונטילה וחילופיהן לפגולה
לבבתיני אחותי כלה

שפרה מכולם עלי נחלת לין שדיך קדש הקדשים
בית אוסם למודיך לכהן גדול ביום כפור מרדיך
מה יפנו דודיך

מאשר יקרה בעיני אהבת כלולותיך עמצימתי
שכינתי בנותיך לקבל ולשעות שיחותיך

נופת תטופנה שפתותיך
 ויעדתיך שלש עשרה מדות לכללה להדר ש
 דתך בגזירה שזה וחמירה וקלה ונניין אב וכתו
 אחר וכולה בן געול אחותי כלה
 איסור והיתר הוריתי לנבונים ואזהרות ועונשים
 על הנדונים לסיעך לגדך כגדר בנינים
 שלחך פרדס רמונים
 לוי וכהני שוקדי בית ארמון בארבעים ושמנה
 משמרות ההמון מקריבים ומקטירים בעד
 שבעי ארמון נדד וכרפוס קנה וקנמון
 חלקך הנישת בארץ החיים הנה דרכי מות וחיים
 בחריב חיים מעין ננים באר מים חיים
 זכרי תורת רועה נאמן לבל יסיתך צפוני הנטמן
 עירי צפון ובואי תימן
 קרנך הפוס למעלה כל ימי עולם להנשאה
 ולהנטלה ולתתך לשם ולתהלה
 באתי לגני אחותי כלה

משה

סילוק

אני ושינה
פשטתי

בגלות בכל

דודי

נאמנה היש היתר בכל

קמתי

יידע קץ להקל עול סבל

פתחתי

מלא את לשמחה מאכל

מצאוני

ידידות שיר בכל מיני נבל

השבעתי אתכם

נמלכים בניני לחבל

חסוני צל יוסר תבל

דע קדש נחלת
תבל

להעריצו ולהקדישו כאילי שמי נוכח

נבל חשמלי רגיון וארתבי טב טוהר

תבל אשר בקוראם זה מזה רשות מקבל

הכל יורוד

אופן

מה דודך
רודי

בחורה מעלמות

נכבד ונורא לבשגאות מרוממות

ראשו

ישועות כובע חיל וחומות

עיניו

מצפות מפענוחות רזית על נמות

לחיו

יצרובל דמיוני תקומות

שוקיו

פנות עולם בם מתקיימות

חבו

וניבו מביעים חכמות

אנה יקר תפארת גדולותיו העצומות
 רודי טמון וחבוי מעין כל נפוחי נשמות
 אני גוראותיו אשר שר בברוך כאופני
 מרומות" והאופנים

זולת

אצלתיך

קנייתיו בסולת

יפה את רעיתו

נקייתו

הוסד מחמדיו

ביר זרובכל עבדיו

הסבי עיניך מנגדי

גולכו פהילים

גוזזי נסגלים

שניך כעדר הרחלים

עלתה נאקתך

דמית בינס לקאתך

כפלח הרמון רקתך

העעת הליכות

הקבעתיך הלכות

ששים המה מלכות

רקועה בלומתי

ועל רביעית אמתו

אחת היא יונתו

כמחזהל מחזה שקופה

זיד אישי מקופה

מי זאת הנשקפה

חורי אֶנֶף וְרִנּוֹן דֶּלֶת רֹאשׁ מַלְיוֹן

אֶל צִנֵּת אֶנּוֹן
טַכְס שִׁפְתֵי לֶךְ הוֹדַעְתִּי לְאוֹמִים כָּל נוֹדַעְתִּי
לֹא יִדְעֵתִי

יִשׁוּבֶךָ עוֹלָמִית אִם עֲרֵי תַעֲמִית

שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשְּׁוֹלָמִית

כִּנְפֵי עַמְמִיךָ מַחְזִיקוֹת טַעֲמִיךָ

מִה יִכּוּ פַעֲמִיךָ

לִצְאָתָ לְאוֹר וּלְצוּהָר אֲסִירֵי בֵית הַסּוּהָר

שׁוֹרֶרֶךְ אֶנֶן הַסְהָר

מִצַּב מַעֲמָדִיךָ עַל שְׁנֵי תִלְמוּדֶיךָ

שְׁנֵי שִׁדְיֶיךָ

נוֹצְרֵיהֶם יִשְׁמִין יִדְשֵׁן עַר וְלֹא יִשָּׁן

צוּאֶרֶךְ כַּמְנַדֵּל הַשֵּׁן

סוֹתֵר יֵאֱמַל וּבֹנֶה יַחֲמַל

רֹאשֶׁךָ עַלֶיךָ כְּכֹרֶמֶל

עֲבוֹרֶם עָלֶי הוֹנְעָמָה וְתַחֲיִיה הוֹטְעָמָה

מִה יִפִּית וּמִה נַעֲמָה

פְּקוּדֵי קִיּוּמָתְךָ וְשִׁנּוּנֵי הַקְּמָתְךָ

זאת קומתך
 צדקך לעד ישומר וריח נחוחך יתומר
 אמרתי אעלה בתמר
 קניין לקח טוב ושיבך כמה טוב
 וחיבך פיין הטוב
 רדמי עפר בעודדי תאמתי ותעדי
 אני לדודי
 שחחתי בצדי שדה ונחרש ציון פשדה
 לכה דודי נצא השדה
 תלבנוי כמו רמים נותר כסובת כרמים
 נשכימה לכרמים
 בכורי תפוחי ריח אותה נפשי תרידת ריח
 הדודאים נתנו ריח
 נשיתי דתך מחוללי ומאזרפה חילי
 מי יתנך כאח לי
 ידעתי בואך ובצר אמצאך
 אנהגן אביאך
 מלכות בית ברושי כקדם להודישי
 שמאלות תחת לראשי

יושב תהלותכם פתו בשועתכם

השבעתי אתכם

נשאי עיניך לתללה לנערץ ברום מעלה
מי זאת עולה

בגד עוני נכתם מחהו בחיבת תם

שמני כחותם

יכמרו רחמיך הרבים וחשקך כל יהו מבבים
מים רבים

רבתי מעונה באחרית אעלנה

אחות לנו קטנה

בה עדי עד בלי יהי קין והנא והי

אם חומה היא

ישע הנלות בשבי מנלות

אני חומה ושדי כמנלות

פני אדון השלום היות גאולה בשלום

כמוצאת שלום

עזרת אבותינו

ומישלים כל התפילה כמו שבת ואומ מגד ומחיה והאל

הקדוש ישמח משה ומזכיר להיט ותחזיקה עינינו

ומוציאין ספר תורה וקורין וְבֵנֵי אָדָם בְּפִרְשֵׁתָּהּ כִּי תִשָּׂא
 מִן רֹאשׁ אֶתָּה אֹמֵר לִי עַד לֹא תִבְשַׁל גְּרִי בְחֶלֶב אֲמוֹ
 וְהִזְקִירָא וְהִקְרַבְתֶּם וּמִפְטִירִין בִּיחְזָקָל הִיתָה עֲלִיד וְג.
 וּמִתְפַּלְלִין מוֹסֵף מִגֵּן וּמַחֲיִיָּה וְהָלַּקְרוּשׁ אֶתָּה בְּחֶרְתָּנוּ
 וּמִפְנֵי חֲטָאֵינוּ וְאוֹמַר וְהִקְרַבְתֶּם וְכָל הַמוֹסֵף דְּצֵה וּמוֹדִים
 וְשִׁים שְׁלוֹם וּמְדִישׁ וּנְפִטְרִין לְבִתְיָהּ "ס

מַעֲרִיב דְּוִיּוֹשֶׁעַ

יְהִי שְׁלַח אֹרֹךְ וְהוֹפִיעַ כְּהוֹד חֲדָרֹךְ
 וְהוֹשִׁיעַ עַמּוֹ כְּדָבָרֹךְ

בְּהַעֲצֹרֶם מִמַּעֲרֵב וְעַד עֶרֶב כְּחֹק דְּבִרְךָ
 בְּאֵי הַמַּעֲרִיב

הַמּוֹן עִם שְׁלוֹחִים מְשׁוּלֵי שְׁלָחִים
 בְּחֶסֶד וְאַמִּית גְּשֻׁלָּחִים בְּאַהֲבַת אֲבוֹתָם מִשְׁתַּלְּחִים

בְּאֵי אוֹהֵב זֹלָתְךָ

וְלֹא נָחַם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ עֹבְדֵי אֱלִילִים

וְהִדְרִיכֵם בְּנִעְלִים נוֹתְנֵי זִמְרֵי הַלְלוּלִים

עַל מַכַּת כְּבוֹדֵי עֲרָלִים עֲנוּ מִי כְמוֹךָ בְּאֵלִים

בְּגִילָה בְּרִיעָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה

שׁוֹמְדֵי מִצּוֹת רְגֵלִים שֶׁמֶךְ מֵאֲשֵׁרִים וּמִהֲלָלִים
וְעַל צִבְאוֹתָם יִצְאוּ דְגּוּלִים וְהִמְלִיכוּ לְצֹרֶס בִּנְיָמִין

זֶה צוֹר יִשְׁעֵינוּ פְּצוּפָה עֵנוּ וְאָמְרוּ

יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וָעֶד

עָמְדוּ מִים כַּחוֹמָה בְּמִקְהֵלוֹת יוֹנָה תִּמָּה

וּשְׂמִיחָה בִּבְטֶן עֲרִימָה כִּי עָלָה כִּימִין רוֹמְמָה

בְּאֵי מֶלֶךְ צוֹר יִשְׂרָאֵל וְנוֹאֲלוּ

יֹדְעֵי הִלְכָּה וְתוֹרָה שֶׁלַח לָהֶם אֹרֶה

עוֹדֵי יִשְׁעֵי מַהֲרָה תִּפְרוֹשׁ שְׁלוֹמֶךָ עַל עַם נִבְרָא

בְּאֵי פֹרֶשׁ סוּפַת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ

אֱלֹהֵי מוֹעֵדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם

בְּמוֹעֵדָם

וְאוֹמְרֵי קֹדֶשׁ עַד דְּאִמְרִין וּמִתְפַּלְלִין בְּלֶחֶשׁ בִּנְיָן וּמַחֲיִיָּה

וְהֵאֱלֹהִים הַקְדוֹשׁ אֶתָּה בִּחְרַתְנוּ כּוֹל רִצָּה וּמוֹדִים וְשִׁים שְׁלוֹם

כְּמוֹ הַיָּמִים הָרַצְנוֹנִים וּמִקְדָּשֶׁיךָ עַל הָיִין לְבַד וּבִשְׁחָרִית

אוֹמְרֵי הַזְמִירוֹת כְּשֶׁאֵר יָמִים טוֹבִים וְעוֹמְדֵי שְׁלִיחַ צִיּוֹר

וְאוֹמְרֵי זֶה הַפְּתִיחָה

פְּתִיחָה לְיָמִים אַחֲרוֹנִים דפסח

שְׁלוֹם לְבֶן דָּוִד הַצַּח וְהָאֶרְמוֹן

דקה כמורימוז	שלוס לך מאת
צאנא לא להושיעה	לקראת אחותך
ברבת בני עמוז	ועלח בבן ישי
כי תעוררי אהבה	מה לד יפפיה
באהרן בקול פעמוז	ותצל עלי קולך
אהבה אחי שנה	העת אשר תחפוץ
אדר כטל חרמוז	בעיתה ועליך

נשמת

יוצר דיושע

אתה	היארטה יומם ולילה לפני מחניי
אחרי רדפו	מרכבות מעניי
אבידת גופם	על שופת ים ראו עיני
אמונים סהדו ביום ההוא	דיושע יי
ברית בתרים הזהיר	כדיין וגואל
בנטותו זרועו	ובנאולת יד כאגל
בכץ עם יראיו	להאמין כי הוא אל
בלועים קאה ים סוף	וירא ישראל
גאולים יצאו מכור	לחירו חפוש

גִּשְׁנוּ לִים סוּף	וּלְמֹת אֲנוּשִׁי
נָאִים רָדְפוּ וְאָבְדוּ	בְּגִלִּים חֲלוּשִׁי
נָאֵה נָצָה שִׁיר יְשׁוּעָה	אֲזִי יִשְׁרָאֵל מֹשֶׁה
דַּפְקֵת חֵי יִשְׁעָה	בְּנֶפֶשׁ כְּזוּיָהּ
דָּרוֹר נַחַת מֵעֲבָדוֹת	לְחִירוֹת עֲטוּיָהּ
דִּוְרָה הוֹצִיָּאָה	בְּזִרְעֵי נְטוּיָהּ
דוֹבְבִים יוֹנָקִים זֶה אֵלֵי	עוֹז וְזִמְרָת יָהּ
הִלְכּוּ בְּתוֹךְ יָם	וְהַמַּיִם לֵהֵם חֹמָה
הוֹלִיכֶם בְּתֵהוֹמוֹת כְּבִפְקָעָה	אֲדָם וּבִהֶמָּה
הַנָּאִים אַחֲרֵיהֶם	זִיעָה בָּאָה וּבִהֶמָּה
הַדִּוְרִים שֶׁבַח וְלִשְׁמֵךְ נָמוּ	יֵי אִישׁ מִלְחָמָה
וַיַּחֲזֹק לִבּוֹ לִרְדּוֹף	עַם כָּל עֲבָא קָהֵלוֹ
וְשֵׁשׁ מֵאוֹת רֶכֶב	בַּחֹר קָח לוֹ
וַיִּוָּרֶם בְּחִיצֵי אֵשׁ	הַמָּס וְהַבְּהִילוֹ
וַיִּטְבְּעוּ בֵּים סוּף	מִרְכָּבוֹת פָּרָעָה וְחִילוֹ
זִמְמוֹ פֶּן יִרְבֶּה	יִוְעָצִי תוֹלְדֵימוֹ
זַעֲבֵרָךְ	וְהַכְּבִידוּ עוֹלָמוֹ
זִדְדוֹן מִחֲשָׁבוֹתָם	נִחַפְךָ עַל־יָמוֹ
זוֹרְקֵי יְלֹד בָּמִים	תֵּהוֹמוֹת יָכֶם וְנָמוֹ

חֹתֶם עַל הָרִיבֶתֶר	נִקְמַת דִּינִי
חֶבֶל נֹגְשֵׁי	וְרוֹנֵי דִינִי
חֹלְקֵי בְגָדֵי יָם	פְּגָרֵי מִדִּינִי
חֲזַקְתִּי בְכַח נֶאֱדָרִי	יִמְיָךְ יִי
טוֹמְנוֹ בִּפְגָּף	בְּכֹזֵרֵי שׁוֹטְנֶיךָ
טוֹדֵדוֹ פְּעָמִי	רוֹדְפֵי הַמּוֹנֶיךָ
טוֹבְעוֹ בְּלִבּוֹתֵי תְהוֹם	צוֹרְרֵי אֲמוֹנֶיךָ
טוֹאֵט אֲוִק מִיךָ בַּחֲרוֹנֶךָ	וְכָרֵב גְּאוֹנֶךָ
יִרְיָתָהּ אֵשׁ וְעָנָן	חֲצִירֵי שִׁפְיָךְ
יִרְדּוּ עַל מַחֲנוֹת	עֲבֵא מַחֲרָפֶיךָ
יַעַן כִּי רָדְפוּ	אַחֲרַי עִם מַצְפֵּיךָ
יִקְפְּתָהּ תְהוֹם כְּקֶרֶחַ	וּבְרוּחַ אֲפִיךָ
כִּינָם כָּל עַמּוֹ	יִהְיֶה חֶסֶד לִבִּי
כַּעֲסוֹ הִיעִיר לְרִדּוֹף	כְּדוֹב אֹרֵב
כֹּדֶחַ פֶּר בּוֹד	וְלִנְפֹל בְּזִי חַיִּיב
פֹּלֶה לְהוֹרִישׁ שׁוֹר וְשֶׁה	אֲמַר אֹיֵב
לִשְׁפּוֹט זֵידִים	בְּמִי מִבּוֹל יִסְפְּתָהּ
לֹאדִירֵי מַיִם	כְּדָנִים לְרֶשֶׁת אִסְפָּת
לְלוֹחֲצֵי עֲמֶךָ	מִכּוֹת עַל מִכּוֹת הוֹסֵפֶת

כְּרוּחַךְ נִשְׁפָּתָה

בְּשִׁירָה קִדְמוֹךְ

יְחַד הַנְּעִימוֹךְ

בְּהַלּוֹל רוֹמְמוֹךְ

יְיָ מִי כִמּוֹךְ

וְאֶזְזֵן הַטִּיתָה

וְקִנְיָה עֲטִיתָה

וְכוֹלֵם טֶאֱטָתָה

יִמְיִינְךָ נָטִיתָ

לְלוֹחֶצֶם רֵאִיתָה

לוֹחֲצִיהֶם מִחֲצִיתָה

וְלִתְהוֹם רִמִּיתָה

כְּחֶסֶדְךָ נָחִיתָ

בְּשִׁאֲנֵת רַעְמִים

בְּמִשְׁכְּרֵי יָמִים

וְהַשְׁפִּיל רַמִּים

שָׁמְעוּ עַמִּים

לְנוֹאֲלֵם הִלְלוּ

רַגְזוֹ וְחִלּוֹ

לְכִסּוֹתֶם מֵיִם

מוֹשִׁיעֵי יָם סוּף

מִסְפָּרִים מַעֲשִׂיךָ

מִנְשִׁים כְּבוֹדְךָ

מִשְׁבָּחִים לְשִׁמְךָ נָמוֹ

נֶאֱנָחוּ מִעֲבֹדוֹת

נִקְמָה לְבִשְׁתָּה

נוֹגְשִׁימוֹ נִיעַרְתָּה

נִבְלָתָם לְבִלְוֵעַ נִיא

סוֹכְלֵי עוֹלָם כְּבֹד

סִגְוֵרֵי כּוֹד בְּרִזּוֹל

שׁוֹטְנֵימוֹ נִיעַרְתָּה

סִמּוּכִים עַל שֵׁם קוֹדֶשְׁךָ

עוֹרֵר סַעֲדָת

עוֹכֵר זִידִים

עֶרְף נֹאֲזִים

עֲלִילוֹת צִיָּנוֹרְאוֹתֶיךָ

מִדְּוִיִּים לְחִירוֹת

מִדְּזוֹנֵי כִנְעַן

פָּאָתִי מוֹאֵב

פָּחַתִּי אֱלֹפִי אֲדָוָה

צִיר חֵינָן לִהְיֶינָא

צוֹחָהוֹת פִּימֹו לְדָוָה

צֹאנֶךָ לְהַעֲבִיר

צִוְּתָהּ פֶּחֶד וְאִימָתָהּ

קְהָלוֹת בֵּית יַעֲקֹב

קָמִיָּהּ תְּפִילָּה

קֶבֶץ פְּזוּרִים

קָרִית הָרֶחֱלֶתְךָ

רַחֲבַת יָדַיִם

רַפּוֹת יָדַיִם

רִזְ הַמְּלוּכָה

רִנָּן וְנִשִּׁיר הַנֶּחֱמוֹ

שֹׁאֵן אֶל טַאֲרִיָּה

שְׁפִיפּוֹת יָם סוּף

שֶׁדֶפּוֹנוֹחַ קָדִים

שִׁבּוּכֶם פֶּרְעָה וְחִילוֹ

תּוֹקֵף בֵּית יַעֲקֹב

רַעְדוּ וְחִלְחְלוּ

אִזְ נִבְהִלוּ

חֹבְרֵי פֶסֶלֵיהֶם

טַאֲנֵי אֱלִילֵיהֶם

בַּעֲזַת גְּבוּלֵיהֶם

תִּפְּלֵי עֲלֵיהֶם

בִּרְכוֹת אֲבֹתֵי שְׂבִיעֵמוֹ

וּמִידָם תּוֹשִׁיעֵמוֹ

וּמִטּוֹבְךָ תִּשְׁעֶשְׂמוֹ

תִּבְיָאֵמוֹ וְתִטְעֵמוֹ

נֶעַר וְהָרַעַד

לְהַעֲבִיר בָּהּ וִיעַד

יִשְׁוֹרֵן הִיעַד

יִלְ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד

וְחִשָּׁף זִרְעוֹ

חֶרֶב וְהִנְקִיעוֹ

וְהִפְרִיעוֹ

כִּי טָא סוֹס פֶּרְעָה

אֲדָרַת עֲטוּרֵי יָם

רַכְבּוֹ

תפארת ראשם

עטרת עדיים

תופפו במחולות

כי צאומן הים

תעדת שירה בים נמו

ותקח מרים

תהללות השמיעו שרים ושרות לפני מחנות

תופפות כלי שיר

וזו לזו עונות

תועפות מקדישים

כהוד צבא מחנות

זה מזה מקבלים קדושה לשוכן מעונות

הכל יודוך

אופא

ותען

להם מרים

שירו ליה כי

צאה צאה

סוס ורכבו רמה בים

אסר ורכבו בשלישי חילו גמולו להשיב לו

דיין והכה ילדו

סוס ורכבו רמה בים

היעיר חימה זנס ארדה

זעומי נלי ים

חשף להדוף

סוס ורכבו רמה בים

טביעת מצולה ירדו שלישי בעופרת צללו

לני פרשיו

סוס ורכבו רמה בים

מרכבות פרעה נגערות בתוך ים סתמו תהמות

עליהם מי ים

סוס ורכבו רמה בים

פְּרִיצַת גְּזֵרִים צִנּוֹ חֻמּוֹת קָפְאוּ בְּלֵב יָם

רבינו יהודה הלוי

שְׁלָמִים עָבְדוּ שִׁפְיַת בְּקוּעָה תְּהוֹמֹת דְּרָכָיו ׀

המור ציא רקומעק סוס ורכבו רמה בים "

תכונת משוררים ליהלל לזקוקם נקמות תשובתו

לַבְמוֹל אֹיֵב נִקְמוֹתָ " סוֹס וּרְכָבוֹ רִמָּה בָּיִם "

דהאופנים

ומתפללין מען ומחיה והאל הקדוש אתה בחרתנו

כול רצה ומודים ושם שלום וקדיש נמור ומוציאין

ב ספרי תורות וקורין ה בני אדם במרשט ויורין

בשלח עד כי ילך רפאך וזה מפי' קורא בפר שו"ת

פנחס וממטריץ בשמואל וידבר דוד ומחזיר

ספרי תורות למקומן ואומ קדיש ומען ומחידה

וכתר יתנו והא הקדוש ואתה בזרענו וממני

חטאינו וכו' ונפטריז לבתיזה

יד צר דיום שני

אֶבְרָהָם אֵלֶּיךָ שָׁמַנִּי מִנֶּמֶס סֶלֶם דִּנְנִי
אֲשַׁמֵּעַ עוֹן חֲדָוְנִי אֲשִׁירָה לִי

אֲשֶׁמִיעַ עֵץ חַדְוָנִי אֲשִׁירָה לִי

בזרועו האיר קנאה ניסיו הפליא לאוסיאה
בן להללו אתנאה כי נאה נאה
נאה שבעה רכבו חייל פרוז במרכבו
נדר לקראת רכבו סוס ורכבו
דוייל ידיו סויים מי כלפלייאים
דויין בזרועי ים רמה בים
הן כנני לייא בצול שקעם כמליה
החשיף זרוע נטויה עזי וזמרת יה
וברנע אחד לשעה מינולו הושיעה
ובשתי דמים השעה ויהי לי לישועה
זורזו בים להכיר הו רבנה כצמח שדהו
זוקקו באצבע להראהו זה אלי ואנוהו
חשך כהלו נרהו ברירו במקור שבחהו
חוטכו לייסד עזיהו אהי אבי וארוממנהו
טכטיס מלכי אדמה ידע עצמו בחכמה
טילק תחלה אמה יא איש מלחמה
ייקף קולנים לעומו מלכלבים מתוך כרסימו
יצר בניהו עולימו יא שמו
מלכד עיר ומושלו ריעץ גדולי חילו

כלה עש בכלילו מרכבות פרעה וחילו
 לעת גדישת מודים דורך על במות ים
 ללמן הנחם בעדים ירהבים
 מיהר המוני בלושיו כלו לקח שלישי
 מצר רנבי פרשיו ומבחר שלישי
 נהג בכבוד לבסוף יד הנדולה בחסוף
 נסים כבזו ובסוף טבעו בים סוף
 סערות ים חנקתמו הציע שרטון עלימו
 סוכרים נצוה ענקתמו תהמת יכסיומו
 עוז נורא תהלות פנה להושיעם משלולות
 עלפס אחד ממעלות ירדו במצולות
 פנימו להלבין ולחפר ראש קנה זנבן
 פלג והעלה מלבן כמו אבן
 צור כשר בלבני נתמלא רוגז במדיני
 צמתם בצור שאוני ימינך יי
 קראו תגר בכח סוקלים דרך בכח
 קנורית נטה לפקוח נאדרי בכח
 רודפם הכירום בני חובקי אשפות שרטוני
 רננו כחזו אמוני ימין יי

שוחה כרה לדיב זיד הוצד להתחייב

שרוף חרד לחייב תרעץ אויב

תמוכים בצדק מיניך קדמו שרים לגונניך

תמיד משבחם המוניך וגוב נאונך

סילוק

וגוב נאונך מהדר בכס תפארה

נצה ובחור בגבורה

חרפוני להדרה

תהרס קמיך

מובשלים באתה קדרה

הצת אש בוערה

תשלח חרונך

קוטעו באף ועברה

טרס נופח בעירה

יאכלמו כקש

משמס בגופם נחמרה

בהודקך תחלה להלחם

וגברוח אפיד

ונלת לכא כטנס מלכי

בול שות מקוף לעומות

נערמו מים

כלימס תחלה בשבר אימת

מעמד קולנים לערפכם נזהומות

נצבו

רודים בפימו יומלים ושלפיד מלחמות

דרכי קשת יחיצה בחימות
 כמן
 כוכן עוד בוצרים בצואר ועמות
 נד
 עיני בשדס ממלבי אימות
 הלומי נוה גל ייר ונוצר מלחמות
 נחלים
 פעל כמות נפס מושלמת בחמות
 רשום לשדוף מצדלים חיל וחומות
 קפאו
 נטמרו מכלסטרא אבב נקמות
 סוקף עוד חילות רבות ועצומות
 תהומות
 חזמה עוליס אישנמו לשמות
 זוכר מעשימו וחושבן בלקיות
 בלב
 קם ונטר וחייב גדוליהם למות
 אשר מרדו במלך להתנרות מלחמו
 ים
 מושל במשל זה לחומות
 נמשל כן כבאו אל ארץ ענמות
 אמר
 קדם להביא רב עליה
 ובא במלך בשד חים סתחלה
 אוב
 ראשון מימיו חתחיל לחבלה
 יעד צפרדע כמות מקור קרן
 ארדוף
 צערם בכנים כחצם בשדס לחבלה

חזמה
 חזמה

יבֹא עֲרוֹב כְּבָרִים לְשׁוֹן מִוְכַּלֶּלָהּ
 אֲשֶׁר שְׁמוֹתָם דָּבָר כְּדוֹר־מוֹסִי בַּהֲלֵה
 מִפֶּת שַׁחִין חֶלֶקס כְּבִנְפֵט בְּלִלָהּ
 אֲחֶלֶק שֶׁלֶל קִטּוֹל נֶפֶס וְשִׁקְמָה לְקוֹמָלָהּ
 הַיּוֹרֵד בְּפִלְקִין הַזֶּה אֵילָנוֹת לְקוֹמָלָהּ
 תִּמְלֹאמוֹ לְרוֹב רֹאשׁוֹ אֲרוֹךְ בַּעֲלָהּ
 אֲשֶׁר מִתְּלַעוֹת כְּפִירִים לֵהֵן לְאַכְלָהּ
 נֶפֶשִׁי וְלִבִּי כֹלֵא אֲבוֹ שְׁמוֹעַ פְּלִילָה
 דִּינָם בַּחֲשָׁד עֲבָה כְּדֵי עַר שְׁקוּלָהּ
 אֲרִיק חֲרָבִי רִבִּיץ לְהִזְקֹף וְאֵין הִילָה
 נָבְעוּ מִצְּפוֹנֵנוֹ מִחֲפוּשׁ עֵזִית סְנוּלָהּ
 תוֹרֵשׁמוֹ יָדִי טַפָּה כְּדָה הִלְעֻטְס כּוֹס תְּרַעֲלָהּ
 וְהִכָּה בְּכוֹרֵיהֶם בַּחֲצִי הַלִּילָה
 לֶכֶן טָאָה לְשִׁנְחוֹ בְּכָל מִינֵי תַּחֲלָה
 נִשְׁפֹּת יָם נִזְרֵת לְבִזְרִים
 חֲצִיתוֹ לְשִׁנְס עֲשׂוֹר עֲבָרִים
 בְּרוּחַ יָקוֹב בְּסִחָת עֲמִדוֹ צְרוּרִים
 וּבְמִקְפָּה הִיוּ מִרְתִּיחִים נִסְעָרִים
 כִּסְמוֹ יִבְדֵּל אֵילָנוֹת בְּפִירוֹת הַדּוֹרִים

נִסְאִילֵנִי סֶרֶק לַעֲלֹמָאֵי־מֵאֲדָרִים
 דְּלִיתָו הַקִּפִּיתָו חֹמֶת כְּבַעֲרִים
 בְּנִיז עֲשִׂיתָ וַחֲלוֹנוֹת מֵאֲדָרִים
 תֹּאֲרַח חֲלֹזֶן נָא מִסְפָּרִים
 רָקִיעַ הַנּוֹרָא וְכֵס הַדְּוָרִים
 כְּעוֹפֶרֶת בְּמַעֲשֵׂיכֶם מַלְבִּיעִים וּמִשְׁחִירִים
 טוֹבִים וְנָאִים מִכְרוֹם יָם וּפְנֵתִים
 אֲזַבְחֶנּוּ לְהוֹכֵן כְּתוֹרִים
 מִיָּד הַצְמִיתָם לְהַצִּיל מִצָּרִים
 אֲדִירִים נוֹעֲמוֹ בֵּין שְׂבָחוֹת וּשְׁרִירִים
 לְמֵאִיר לְאַרְצָן וּלְדָרִים
 הַכֹּל יוֹדוֹךָ

אופן

כְּבוֹדֶךָ מֵלֵךְ רוֹם וְשֶׁלֶשׁ שְׁלִישֵׁי
 נִתְנַדְּדוּ יַחַד לְשׁוֹרֵר נְזִיט תְּרִישֵׁי
 חֲשָׁבוּ לְקִדְּם שִׁיר זֶרַע קְדוֹשִׁי
 מִדּוֹם הַמִּתְעַס אַחֵר נִבְּן בְּלוֹשֵׁי
 מִכְמוֹכָה הָרָא שׁוֹן הַתְּחִילוּ יִשְׁרֵי
 כִּתְּיָךְ כֵּךְ רַפּוּי וְאַמּוֹר כְּחֹשֵׁי

באלים יי

כליל נוצה אישי

ויעורו פצו זקני כח תרשישי

מי כמוכה נעמו שנית בחורי חמושי

הנה לכן כטל אניה בפירדשי

קזכור לטכס בכח בניאור מורשי

ולכן מכה בכף כטעם מדרשי

רבוץ בתוך מבטל מסורת פרושי

יען כי הוא קלוס נב חרושי

סאדר בקדש צבאות בראישי

יחידהו כנח בנעימות שיר חרושי

מראתהלות ידו כליל תרשישי

חטבו קליוסו וינדילו שמו חפשי

בתוך רבות הלל קדמו מקשקשי

ובמעש ימינו תופפות שיר הרגישי

עשה פלא טוכסים בים רחשי

אכן משלש נגד פאת נדישי

ואף מלאכס נעמו שלוש קדושי

להעריצו אחר שלוש תיבות משלשי

והאופנים

זוהר

אֵין לִקְהֵל הַמוֹנֵךְ מִלֵּב לִהְיוֹצֵא לְהַאֲמִיךְ

בְּמִית יִמְיֵךְ

בְּקֶצֶת עֵדֶךְ פֶּרֶץ נִסִּים בְּחַמּוֹךְ חֲדָרְךָ

תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ

בְּלִית כְּמוֹס סוֹדְךָ חֲזוֹת הַדִּירְךָ וְחֻדְךָ

נִחִית בְּחַסְדְּךָ

דְּנָלִים בְּיָם הַדְּנָלִית מִשְׁנִים עֶשֶׂר הַקְהֵלִית

עַם וְנֶאֱלִית

הַדְּבָרִים לַעֲבֹד חֲזִיזִיךְ בְּאֵנִיחַ אֶנְדֶּפֶת פְּרוֹזִיךְ

נִהַלֵּת בְּעֶזְרְךָ

וְרֹאשִׁית אוֹכִים בְּשַׁעֲשִׁיךְ דְּנִים בְּכַסְחֵךְ קֹדֶשְׁךָ

אֶל טַה קֹדֶשְׁךָ

זְבוֹד יָד וּפְרִזוֹן בְּכֶצֶס נִבְהֵל וְחֲפִזוֹן

שִׁמְעוּ עַמִּים דְּנִזוֹן

חֲדָלוּ מִדְּרוֹךְ קֶשֶׁת יְדֵי יָדִים כְּמַלְטוֹ לִנְבִשֶׁת

חֵיל אֲחוֹז וְשִׁבִּי מִלֶּשֶׁת

טַמַּע מִצַּדֵּי הָדוֹם מִיָּם עֵינִים נִסְדָּוִים

אֲזַנְכֵהוּ אֶלֹּמֵי אֲדוֹם

יִנְדוּ מִשְׁאֲתוֹ לִדְעַד רִתָּהּ וְחִיל וּפָחַד
אֵילִי מוֹאֵב יֶאֱחֹזְמוּ רַעַד
כִּהְתָּה רוּחַ נִשְׁעַן דּוֹמָה לִמֶּת נִטְעַן
נִמְוָה כָּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן
לִחְלִי קִשּׁוּי וּפָחַד כִּי לִשְׁמָהּ וּכְחַד
חָפַל עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפָחַד
מוֹשְׁחֹז כְּבוֹל וּמִכְבָּן יַחַד הָאֵב וְהַבֵּן
בְּדוֹל זִרְעֶךָ יִדְמוּ כְּאֵבָן
נִזְאֵלוּ בְּבִין עֲנִינִי הִמְסוּ לֵב בִּזְדוֹנִי
עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ יְיָ
סוֹלְפוֹ רִזְנִים מִנִּית פָּנִים כְּכָרוֹס שִׁנִּית
עַד יַעֲבֹר עִם זֹ קִנִּית
עֲדֵת יַעֲקֹב לִסְנַלְמוֹ רִמּוֹת יָנִיד וְבִדְלָמוֹ
הִבִּיאָמוּ וְחִטְעָמוּ
פָּרִסְתָּ כִי כִרְמִל בִּשְׁמִתָּךְ שִׁעַתְסָם חֲמִידָתְךָ
בְּחֵד נִחֲלָתְךָ
צִוֶּן עֵד קִרְיָתְךָ סִמּוֹךְ בּוֹ שְׂכִינָתְךָ
מִכֹּן לִשְׁכִינָתְךָ
קִרְיַת יִרְכָתִי צִפּוֹנֵי חֲנָה חֲכִלִּיל עֵינִי

פַּעֲלַת יְיָ

רְבִיץ בְּתוֹכוֹ הַמּוֹנֵי זָבֵד קְטוֹרֶת כָּל־פְּנֵי

מִקְדָּשׁ יְיָ

שִׁיר חֲדָשׁ חֲסִידֶיךָ אֵז בְּקִרְיַת מוֹעֲדֶיךָ

כּוֹנְנֵנוּ יְיָ

בּוֹקֵי וּשְׁמֵינִי וַיַּעַז מִנְצָחִים בְּנוֹעָם לַהֲעֵד

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

עֲזֹרַת אֲבוֹתֵינוּ

וּמִתְפַּלְלִין מִנֵּן וּמַחִיָּה וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ אֶתָּה בְּחֵרְתָּנוּ כּוֹל רֹצֵחַ
וּמוֹדִים וְשִׁים שְׁלוֹם וְקִדְשׁ נִמְזֹר וּמוֹצֵאִין סְפֵרֵי תוֹרוֹת וְקוֹרִין הַ
בְּנֵי אָדָם בְּפִרְשֵׁת רֹאשׁ אֲנָכִי מִן כָּל הַבְּכוֹר עַד סוֹף הַפִּרְשָׁה וְאִסְתָּא
שָׁבַת מִתְחִיל עֲשֵׂר הָעֶשֶׂר וְהַמִּפְטִיר קוֹרֵא כְּאַתְמוֹל וּמִפְטִיר
בִּישְׁעֶיהָ עוֹד הַיּוֹם וְאִם חָלִי יוֹם טוֹב נִמְזָאִי שָׁבַת מִתְפַּלְלִין מִנֵּן
וּמַחִיָּה וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ וְאֶתָּה בְּחֵרְתָּנוּ עַד עֲלֵינוּ קִרְאָתָּ וְאֵל וְתוֹדִיעַנָּה

וְתוֹדִיעַנוּ מִשְׁפָּטֵי עֲדָקָה

וְתִלְמֹדְנוּ לַעֲשׂוֹת בִּהֶם מִשְׁפָּט

חֲקֵי רִצּוֹנְךָ וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

נִצָּחֵבָה מִשְׁפָּטֵי יִשְׂרָאֵל

וּתְּמִידוֹת אֶמֶת חֻקֵּי מִצְוֹת

טוֹבִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם

הָאָדָם וְחַיֵּי בָהֶם וְתַנְחִילֵנוּ

זְמַנֵּי שִׁשּׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ

וְחַיֵּי נְדָבָה וְתוֹרֵי שְׁנוֹ קְדוּשָׁה

שַׁבַּת וְקְדוּשַׁת יוֹם טוֹב

וּבְכֹד מוֹעֵד וְחֲנֻנֵת הַדָּם

בֵּין קְדוּשַׁת שַׁבַּת לְקְדוּשַׁת

יוֹם טוֹב הַבְּדִילֵת זֶאת יוֹם

הַשַּׁבָּע מִשְׁשֵׁטֶי מִיָּמֵי הַמַּעַשׂ^ה

הַבְּדִילֶת וְקֹדֶשֶׁת אֶת עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקֹדֶשְׁתֶּךָ

וְהָתַן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּרָכָה
וּמִשְׁלִים כָּל הַתְּפִלָּה וְקִדְּשָׁנוּ וְנַטְרִין

סְלִיק עֲנִיִּין חַג הַמִּצּוֹת
צוּר יִצִּילֵנוּ מִרֵּיב וּמִמִּצּוֹת

מִסַּכַּת אֲבוֹת

מִשֶּׁה קַבֵּל תּוֹרַת מִסִּינַי

וּמִסֵּרָה לִיהוֹשֻׁעַ וִיהוֹשֻׁעַ לְזִקְנִים וְזִקְנִים
לְנָבִיאִים וְנָבִיאִים מִסֵּרָה לְאַנְשֵׁי כְנֶסֶת הַגָּדוֹל
הֵן אֲמָרוּ שֶׁלֹּא שָׁלַח דְּבָרִים הֵן מִתּוֹנִים
בְּדִין וְהַעֲמִידוּת לִמִּידֵים הַרְבֵּה וְעַשׂוֹנֵי לְמַעַן

שכמעון הצדיק היה משירי כנסת
הגדולה הוא היה אומר על

שלשה דברים העולם עומד על התורה
ועל העבודה ועל נמילות חסדים

אנטינום איש סוכו קבל משמעון
הצדיק הוא היה אומר אל

תהיו מעבדים המשמשין את הרב על מנת
לקבל פרס אלא היו מעבדים המשמשים
את הרב על מנת שלא לקבל פרס וידהי
מורא שמים עליכם

יוסי בן יועזר איש צרידה ויוסי בן
יוחנן איש ירושלם קבלו מהם

יוסי בן יועזר איש צרידה אומר יהי ביתך
בית וועד לחכמים והיו מתאבקים בעפר

רגליהם ושותה בצמאה את דבריהם ויוסי

בן יוחנן איש ירושלם אומר יהי ביתך

פתוח לרוחה ויהיו עניים בביתך ואל

תרבה שיחה עם האשה

בא שותן אמרו קל וחומר בא שותן

חֲבֵרוֹ מִכָּאֵן אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל זֶמֶן שֶׁאָדָם מֵרֵבָה
 שִׁיחָה עִם הָאִשָּׁה כְּשֶׁהִיא נָדָה נִוָּרֵם רַעֲיוֹ
 לַעֲצָמוֹ וּבֹטֵל מִדְּבַר תּוֹרָה וְסוּפוֹ יוֹדֵשׁ נֶהֱנֵם
יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרֹחִיָּה וּמֵתָאִי הָאֲרָבֶלִי קָבְלוּ
 מֵהֶן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרֹחִיָּה אָמַר
 עֲשֵׂה לְךָ רֵב וְקִנְיָה לְךָ חֵטְרָא וְהוּא בֶן אֶת כָּל
 הָאָדָם לִכְף זָכוֹת מֵתָאִי הָאֲרָבֶלִי אָמַר הָרַחֵק
 מִשְׁכֵּן רַע וְאַל תִּתְּחַבֵּר לְרָשָׁע וְאַל תִּתֵּאֵשׁ
 מִן הַפּוֹרְעָנוֹת

יְהוּדָה בֶּן טַבָּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטָּח
 קָבְלוּ מֵהֶן יְהוּדָה בֶּן טַבָּאי אָמַר
 אַל תַּעֲשֶׂה עֲצָמְךָ כְּעֹרֵכִי הַדִּינִין וְכִשְׁהַיִּבְעָה
 הַדִּין עֹמְדִין לִפְנֵיךָ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרֹחִיָּה
 וְכִשְׁנַפְטָרִין מִלִּפְנֵיךָ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרֹחִיָּה
 לִכְשֶׁקָבְלוּ עֲלֵיהֶן אֶת הַדִּין שִׁמְעוֹן בֶּן שִׁטָּח אָמַר
 הוּא מֵרֵבָה לַחֲקוֹר אֶת הָעֵדֻת וְהוּא זֶה הַדְּבָרִיךָ
 שֶׁמָּא מִתּוֹכֵם יִלְמְדוּ לִשְׁקֹר
שִׁמְעוֹנִיָּה וְאַבְטָלִיוֹן קָבְלוּ מֵהֶן שִׁמְעוֹנִיָּה
 אָמַר אֶהְיֶה אֶת הַיָּדֵינוּ אֶתְּחַבֵּר

את הדינות ואל תתודע לדשית אנטליין
אומר חכמים הזהרו בזכריכם שמא תחתו
חובת נלות ותכלו למקום הכיס הרעים וישתו
התלמידים הבאים אחריכם ויכתובו נמצא שם
שמים מתחלל

הלל ושמאי קבלו מהן הלל אומר
הוי מתלמידיו של אהרן אודה
שלום ורודף שלום אודה את הנריות ומקרבן
לתורה הוא היה אומר ננד שמא אנד שמיה
ודילא בוסוף יסוף ודילא יליף קטלא חייב
ודא ישתמש פתנא ודף הוא היה אומר אם
אין אני לי כולי וכשאני לעצמי מה אני ואם
לא עבשתי אימתי שמאי אומר עשה תורתך
קבע אמור מעט ועשה הרבה והוי מקבל איתן
כל האדם בסבר פנים יפות **רבן נמרוד**
בנו של ר' יהודה הנשיא **הלל**
אומר עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל
תירבה לעשר אומדות שמעון בנו אומר כל
מי נדלתי בין החכמים ולא מצאתי לפני טוב

אלא שחקה ולא חמדד ש הוא העיקר אלא
 המעשה וכל המדבה דברים מבוא חטא וכן
 שמעון בן נבילא אל אומר על שלשה דברים
 העולם קיים על ידין ועל האמת ועל
 השלום שנ אמת ונשפט ושלום שפטו
 בשעריכם

פרק שני

רבי אומר איזוהיא דרך
 ישרה שיכור לו האדם
 כל שיהא תפארת לעשה ותפארת לו מן
 האדם והויזהיר במצוה קלה כחמורה שאין
 אתה יודע כמה שערך של מצות ועונשן של
 עבירות והוי מחשב הפסד מצוה כנגד
 שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה השתפל
 בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה
 ועמה למעלה ממך עין רואה ואזן שמעת
 וכל מעשיך בספר נכתבין
 וכל יאל בנו של ר' יהודה הנשיא

אומר יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שינע^ת
שניהם משכחת עון וכל תורה שאין עמה
מלאכה סופה בטילה ונוררת עון וכל העמלין
עם הצבור יהיו עמלין עמהם לשם שמים
שזכות אבותם מסייעתן וצדקתן עומדת
לעד ואתם מעלין עליכם שכר כאלו עשיתן
חור זהירין ברשות שאין מקרבין לו
לאדם אלא לצורך עצמן נראין
כאזהבין בשעת הנאתן ואין עומדין לו
לאדם בשעת דחקו

הוא היה אומר עשה רצונו כרצונך כדי
שיעשה רצונך כרצונו בטל רצונך
מכבי רצונו כדי שיכבד רצון אחרים מפני

רצונך
אומר אל תפוש מן הצבור ואל
תאמן בעצמך עד יום מותך ואל
תדין את חברך עד שתביע למקומו ואל
תאמר דבר שאיפשר לו להשמע שסופו להשמע
ואל תאמר כשאפנה אשנה שמה לא תפנה

הוא היה אומר אין בור ידא חט ולא
 עם הארץ חסיד ולא תבלישן למד
 ולא הקפדן מלמד ולא כל המרבה בסחורה
 מחכים ונמקום שאין אנשים השתדל
 להיות איש

אף הוא רצה נלגלג אחר צפה על
 פני המים ואמר לה על דאטיפר
 אטיפוך וסוף מטיפך יטופך

הוא היה אומר מרבה בשר מרבה דמה
 מרבה נכסים מרבה דין מרבה

שפחות מרבה זמה מרבה עבדים מרבה נזק
 מרבה נשים מרבה כשפים מרבה תורד
 מרבה חיים קנה שם טוב קנה לעצמו קנה
 לו דברי תורה קנה לו חיי העולם הבא

רבן יוחנן בן זכאי קם מהלל וכו' וכו'
 הוא היה אומר אם עשית תורה
 הרבה אל תחזיק טובה לעצמך כי לבד
 נוצרת

חמשה תלמידים היו לבן יוחנן בן

זכאי ואלו הן ד' אליעזר בן הורקנוס ד' יהושע
בן חנניה ד' יוסי הכהן ד' שמעון בן נתנאל
ד' אלעזר בן ערך הוא היה מונה שבתן לעזר
בן הורקנוס בור סיד שאענו מאבד טפה יהושע
בן חנניה אשר יולדתו יוסי הכהן חסיד שמעון
בן נתנאל ירא חט אלעזר בן ערך מעיין
המתגבר

הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל
בכף מאזנים ואליעזר בן הורקנוס בכף
שנייה מכריע הוא את כולם

אבא שאול אומר משמו אם יהיו כל
חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר
בן הורקנוס עמהם ואלעזר בן ערך בכף שנייה
מכריע הוא את כולם

אמר להם צאו וראו איזה היא דרך טובה
שידבק בה האדם ד' אליעזר אומר
עין טובה ד' יהושע אומר חבר טוב ד' יוסי
אומר שכן טוב ד' שמעון אומר הדואה אור
הנולד ד' אלעזר אומר לב טוב אמר ליהם

7
וזה אני את דברי אשר בן עין מנצחם
שבכלל זכריו זכרם

אמר להם צאו ואלו צאו ואלו רעה
שיתחזק ממנה האדם ד' אל עור
אומר עין רעה ד' יהושע אומר חבד ד' יום
אומר שכן ד' שמעון אומר הללו ואינו
משלם אחד לזה מן האדם כלום מן המקום
ברוך הוא שכן לזה ד' שלם וצדיק
חוק וקוים ד' אל עור אומר לבד ד' אמר לזה
וזה אני את דברי אשר בן עין מנצחם
שבכלל זכריו זכרם

הן אמר שלשה שלשה ימים דבי
אל עור אומר חסידים
חטד חבד עליך כשדד ואל תהיה לך
ושיב יום אחד לך מיתתך וזה יתחבב
כבוד אדם של מלמדי חסידים וזה יתחבב
מחלות של חסידים שכן כשיש שועל
ועקיצתן עקיצת עקרב מלך שכן יתחבב
שוק וכל זכריו כבודי אשר ד' יהושע אומר

עין רעה ויצר הרע ושנאת הבריות מוציאין
את האדם מן העולם רבי יוסי אומר יהי
כבוד חבירך חביב עליך כשלך התקן
עצמך ללמוד תורה שאינה ירושה לך
וכל מעשיך יהיו לשם שמים

רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריית שמע
ובתפלה וכשאתה מתפלל אל תעש
תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני
המקום ברוך הוא שג כי אל רחום וחנון הוא
אך אפיסודב חסד ואל תהי רשע בפני
עצמך

רבי אלעזר אומר הוי שקד ללמוד תורה
מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי
אתה עמל ומי הוא בעל מלאכתך רטרפון
אומר היום קצר והמלאכה מרובה והפועל
עצלים והשכר הרבה ובעל הבית דוחק הוא
היה אומר לא עליך מלאכה לומר ולא אתה
בן חורין לבטל ממכה אם למדת תורה הרבה
נותנין לך שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכתך

שִׁשְׁלֹס לֶךְ שָׁכַר פְּעוּלֶיךָ וְדַע מִתֵּן שָׂכָר
 שֶׁל צַדִּיקִים לְעֵתִיד לְבוֹא
פֶּרֶק שְׁלִישִׁי

עֲקֵבִיָּה בֶּן מִהֶלְלֵאל אוֹמֵר הִסְתַּכֵּל
 בְּשֵׁלֶשֶׁה דְּבָרִים וְאַיִן אַתָּה בֹא
 לִידֵי עֲבִירָה דַּע מֵאַיִן בָּאתָ וּלְאַיִן אַתָּה
 הוֹלֵךְ וּלְפָנֶיךָ אַתָּה עֹתִיד לִיתֵן דִּין וְחֶשְׁבֹן
 דַּע מֵאַיִן בָּאתָ מִטִּיפָה סְרוּחָה וּלְאַיִן אַתָּה
 הוֹלֵךְ לְרִימָה וּלְתוֹרָעָה וּלְפָנֶיךָ אַתָּה
 עֹתִיד לִיתֵן דִּין וְחֶשְׁבֹן לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ
 הַמַּלְכִּים הַקְבֵּה

רַבִּי חֲנִנְיָה סֵגֶן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר רְחוּ
 מִתַּפִּלָּל בְּשִׁלּוּמָה שֶׁל מַלְכוּת
 שְׁאִילוּלֵי מוֹדָא אִישׁ אֶת רַעְחוֹ חַיִּים
 בְּלִעְוָנוֹ

רַבִּי חֲנִנְיָה בֶּן תְּרַדְיוֹן אוֹמֵר שְׁנַיִם שְׁהִיוּ
 יוֹשְׁבֵיין וְאַיִן כְּנֵהָן דְּכִרֵי תוֹרָה הָרִי
 זֶה מוֹשֵׁב לִיצִים שֶׁנֶּכְמוֹשֵׁב לִיצִים לֹא

יָשָׁב אֲבָל שְׁנֵים שָׁהִיו יוֹשְׁבִין וְעוֹסְקִין בְּעִיר
תּוֹרָה שְׂכִינָה בִּינִיהֶם שֶׁנֶּאֱמַר אִם נִצְּרָה יֵאָדָּא יֵאָ
אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיִּקְשׁוּב יֵאָ וַיִּשְׁמַע וַיִּתֵּן בְּסֵפֶר
זִכְרוֹן לִפְנֵי לִירְאֵי יֵאָ וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ

רַבִּי שִׁמְעוֹן אֹמֵר שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ עַל
שְׁלֹחַן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עַל זֶבֶר
תּוֹרָה כָּאֵלּוּ אֲכָלוּ זִבְחֵי מִתִּים שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָל
שְׁלֹחֲנוֹת מִלֵּאֵי קִיָּא צוּצָה בְּלִי מְקוֹם אֲבָל
שְׁלֹשָׁה שְׂאֵכְלוּ עַל שְׁלֹחַן אֶחָד וְאָמְרוּ עַל
זִבְחֵי תּוֹרָה כָּאֵלּוּ אֲכָלוּ מִשְׁלַחֲנֵנוּ שֶׁל מְקוֹם
שֶׁנֶּאֱמַר אֵלֶּי זֶה הַשְׁלֹחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יֵאָ

רַבִּי חֲנַנְיָה בֶּן חַכְמָנָא אֹמֵר הֵנִיעוּר בְּלִילָה
וְהַמְהִל בְּדֹד יְחִידֵי וְהַמְפַּנָּה לְבָנֵי
לְבַטְלָהּ חֲרִי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנֶפֶשׁוֹ

רַבִּי נְחוֹמִיָּה בֶּן הַקֵּנָה אֹמֵר כָּל הַמְקַבֵּל עָלָיו
עוֹל תּוֹרָה מִעֲבִידִין מִמֶּנּוּ עוֹל מִלְכּוּת
וְעוֹל זֶדֶד אֶרֶץ וְכָל הַפּוֹדֵק מִמֶּנּוּ עוֹל תּוֹרָה
נֹתֵן עָלָיו עוֹל מִלְכּוּת וְעוֹל דֹּד אֶרֶץ

רַבִּי חֵלְפָתָא אִישׁ כִּפּוּר חֲנַנְיָה אֹמֵר עֲשֵׂה

שֶׁהָיָה שָׁבִין וְעוֹסְקִין בְּדַבְרֵי תוֹרָה שְׁנֵי
 בֵּינֵיהֶם שֶׁנֶּאֱמָר כִּנְזַבְעוּת אֶל זִמְנָן אֶפִּילָה
 חֲמִשָּׁה שָׁנִים בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים שֶׁפֶט זִמְנָן אֶפִּילָה
 שְׁלֹשָׁה שָׁנִים וְאַנְדִּיתוּ עַל אֶרֶץ יִסְדִּיה וְזִמְנָן אֶפִּילָה
 שְׁנֵי שָׁנִים אֲזַנְבִּירוּ אֵינִי אִישׁ אֶל עַד הוּא
 וְזִמְנָן אֶפִּילָה אֶחָד שָׁנִים בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכֵּר
 אֶת שְׁמִי אֲבֹא אֵלָיו עֲדֵינִי

רבי אֶלְעָזָר בֶּן יְהוֹנָתָן אִישׁ בְּחִזּוֹתָא אָמַר
 תָּן לוֹ מִשְׁלוֹ שְׂצֻתוֹ שֶׁלֹּא וְכֵן בָּרַח
 הוּא אָמַר כִּי מִכֵּן הָלַל וְיִדְדָה נִתְּנוּ לָךְ

רבי יַעֲקֹב אָמַר הַמֶּלֶךְ בָּרִיד וְשׁוֹנֵה
 וּמַפְסִיק מִמִּשְׁעָיו וְאָמַר מַה נֶּאֱחָא אֵלָיו
 זֶה אֲנִי מַה נֶּאֱחָא כִּי זֶה הָיָה זֶה מִתְּחִיל בְּנֶפֶשׁ

רבי דוֹסֵתִי בִי יֵצֵא מִשּׁוֹמֵר מֵאִיד אָמַר
 תִּלְמִיד חֲכָם שֶׁהוּא יוֹשֵׁב וְשׁוֹנֵה וְשֹׁכֵן
 דְּבַר אֶחָד מִמִּשְׁעָיו מֵעַלְיוֹ עָלִיו כְּאִילוֹ מִתְחַיֵּי
 בְּנֶפֶשׁוֹ שֶׁנֶּאֱמָר לָךְ וְשֹׁמֵר נֶפֶשׁךָ מֵאִיד
 פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ
 יְכוֹל אֶפִּילָה תִּקְפֶּה עָלָיו מִשְׁעָיו וְלֹא וְכֵן יִסְתַּד

מלבבך כל ימי חייך הא אינו מתחייב בנפשו
עד שישוב לו ויסירם מלבו

רבי חננאל בן דוסא אומר כל שיראת חטאו
קודמת לחכמתו חכמתו מתקיימת
וכל שחכמתו קודמת ליראת חטאו אין
חכמתו מתקיימת

הוא היה אומר כל שמעשיו מרובין
מחכמתו חכמתו מתקיימת וכל
שחכמתו מרובה ממעשיו אין חכמתו
מתקיימת

הוא היה אומר כל שרוח הבריות נוחה
הימנו הן המקום נוחה הימנו וכל
שאין רוח הבריות נוחה הימנו אין רוח
המקום נוחה הימנו

רבי דוסא בן הרכינס אומר שנת של שחר
ויין של צהרים ושיחת הלילה
וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ מוציאין
את האדם מן העולם

רבי אלעזר המודעי אומר המחלל את

הקדשים והמבזה את חמור עדות והמפר
בריתו של אברהם אבינו והמנלה פנוס בתור של כהונה
והמלבין פני חברו ברבים אעפ שישבירו
תורה ומעשים טובים אין לו חלק לעולם

הבא

רבי ישמעאל אומר הוי קל ראש ונוח
לתשחורת והוי מקבל את כל האדם
בשמחה רבי עקיבא אומר שחוק וקלות
ראש מרנילין את האדם לערוה הוא היה
אומר מסורות סיינ לתורה נדרים סיינ
לפרישות סיינ להכמה שתיקה הוא
היה אומר חביב אדם שנברא בצלם
חיבה יתירה נודעת לו שנברא בצלם שנ
כי בצלם אלהים עשה את האדם חביבין
ישראל שנקראו בנים למקום חיבה יתירה
נודעת לו שנקראו בנים למקום שנ בנים
אתם ליה אהבה חביבין ישראל שנתן להם
כלי חמדה שבו נברא העולם חיבה יתירה
נודעת להם שנתן להם כלי חמדה שבו נברא

העולם שנ' כי לקח טוב נתתי לכם תודוּרְוּ עַל
תעוונתו הכל צפוי וחרשות נתתה וצטוב העולם

נחיד וכל לפי דב המעשה

דבר הנה אומר הכל נתון בערבבים ומצות
פרושה על כל הדברים החנות פתוחה

והחנות מקיף והפנקס פתוחה והוד כחבר
הנפאין מחזירין כמיד בכל יום ונפרעין מן
האדם לדעתו ושלל לדעתו והדין דין אמת
והכל מתקן לסעודה

דבר אל עורבן עורב אומר אם אין
אין ודאדע אם אין ודאדע אין
תורה אם אין חכמה אין תורה אם אין תורה
אין חכמה אם אין דעת אין כונה אם אין כונה
אין דעת אם אין שמה אין תורה אם אין תורה
אין קמח

דבר הנה אומר כל שהחכמה מרובה
המעשה למה הוא דומה לאדם
שעבוד כדמיון שר שר מעוטין והדומה
ועקרב והפסק על פניו שבוהיה מעט

בערבה ולא יראה כי יבא חום ושכן חרדים
 במדבר ארץ מלחה לא תשב וכל שמעשיו
 מרובין מחכמתו למה הוא חמה לא ילך שענפיו
 מעוטיין ושר שיד מרובין ואפילו כל הרוחור
 שבעולם באות עליו אינן מדידות אתו ממקומו
 שגוהיה בעץ שיעול על פלגים ועל יבול
 יטלח שרשיו ולא יראה כי יבא חום והיה עליו
 רענן ובשנת בצורת לא ידאג ולא יביש מעשות
 פרי דבי אלעזר בן חסמא אומר קנים ופתיו
 נדה הן הם נופי הלכות תקופות ועמטוריו

פרפריות לחכמה

פרק רביעי

בן זומא אומר אי זה הוא חכם הלמד
 מכל האדם שג מכל מלמד

השכלתי אי זה הוא גבור הנכבש את יצרו שג
 טוב ארץ אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיד
 אי זה הוא עשיר השמח בחלקו שג יגיע כפיך
 כי תאכל אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה

וְטוֹב לָךְ לַעֲוֹלָם הַבֹּא אִי זֶה הוּא מְכֻבָּד —
הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת שֶׁנֶּכְרִי מְכַבְּדִי אֶכְבֵּד וְנִחְיִי
יְקָרָה

בן עזאי אומר הוֹי רֵץ לַמִּצְוָה קְלָה וְנוֹדָה
מִן הָעֲבֵרָה שֶׁמִּצְוָה נִוְדָה מִצְוָה
וְעֲבֵרָה נִוְדָה עֲבֵרָה שֶׁשָּׂכַר מִצְוָה מִצְוָה
וְשָׂכַר עֲבֵרָה עֲבֵרָה הוּא הִיא אֹמֵר אֵל תְּהִי
בִּזְלֵל אֶדָם וְאֵל תְּהִי מִפְּלִיעַ לְכָל דָּבָר שֶׁאֵין
לִדְאֶדָם שֶׁאֵין לוֹ שְׂעָה וְאֵין לָךְ דָּבָר שֶׁאֵין
שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם רַבִּי לֵוִיטָס אִישׁ עֲנֵה אֹמֵר
מֵאֵד מֵאֵד הוּא שֶׁפֶל רֹחַ שְׂתַקוּת אֲנוֹשׁוּתָהּ
רבי יוֹחֲנָן בֶּן בְּרוּקָה אֹמֵר כָּל הַמַּחֲלֵל
שֵׁם שָׁמַיִם בְּסֹתֵר נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּלוֹי
אֶחָד שׁוֹנֵעַ וְאֶחָד מֵזִיד בַּחֲלוּל הַשֵּׁם
רבי יִשְׁמַעֵל אֹמֵר הַלֵּמַד עַל מִנְתֵּל לֵלֵמַד
מִסְפִּיקִין בִּידֵּוּ לֵלֵמֹד וְלֵלֵמַד לְשֹׁמֵר
וְלַעֲשׂוֹת **רבי** צְדוֹק אֹמֵר אֵל תַּעֲשֶׂם
עֲבֵרָה לְהַתְנַדֵּל בָּהֶם וְלֹא קִרְדִּים
לֵאכֹל מֵהֶם וְכֵן הִיא חֲלָל אֹמֵר וְדִּאִשְׁתַּמֵּשׁ

בתוך חלף הא כל הניאות מדברי תורה נוטל
חיו מן העולם

רבי יוסי אומר כל המכבד את התורה נופו
מכבוד על הנדיות וכל המחלל את
התורה נופו מחלל על הנדיות

רבי ישמעאל אומר החושד עצמו מן הדן
פורק ממנו איבה ונזל ושנועת שוא

והנס לבו בהוראה שוטה רשע וגם דוח הוא
היה אומר אל תהי דן יחיד אלא אחד ואל

תאמר קבלו דעתי שהן רשאים ולא אתה

רבי יוחנן אומר כל המקיים את התורה
מעני סופו לקיימה עושה וכל העובר

את התורה מעושה סופו לבעלה מעני

רבי מאיר אומר הוי מעט עסק ועסוק בתורה
ושפל דוח בפני כל האדם ואם בטל

מן התורה יש לו בטלים הרבה בעוד והוא

עמל בתורה יש לו שטר הרבה ליתן לד

רבי אליעזר בן יעקב אומר העושה מצוה

אחת קנה לו פרקלים אחד והעובר

שאין דן יחיד

עברה אחת קנה לו קטע עוד אחד תשובה
ומעשים טובים כמרים לפני הפורענות
רבי יוחנן הסנדלר אומר כל כנסיה שהיא
לשם שמים סופה להתקיים ושאניה
לשם שמים אין סופה להתקיים **רבי** אעור
אומר יהי כבוד מלכך חביב
כבוד חביבך ונבחר חביבך כבוד רבך ומוצא
בן כבוד שמים

רבי יהודה אומר הויזהיד בתלמוד
ששונות התלמוד עולה ודון ד שבעה
אומר שלשה מצרים הם כתר תורה וסדר
כהנה וכתר מלכות וכתר שם טוב על צדיק
רבי תנא אומר הוינולה למקום תורה
ואל תאמר שהיא תבוא אחר
שרבו יקיימוה מדין ואל כנתן משען
רבי תנא אומר אין בדין לא משלות הרשע
ולא מיסודי הצדיקים

רבי מתיוא בן חרש אומר הוי מקדשים
לשלות כל האדם והוי זנב לאריות

ולא ראש לשועלים

רבי יעקב אומר העולם הזה דומה
לפרוז דור לפני העולם הבא התקן
עצמו לפרוז דור כדי שתכנס לטריקלין
הוא היה אומר יפה שעה אחת בתשובה
ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם
הבא יפה שעה אחת של קורת רוח בעולם
הבא מכל חיי העולם הזה

רבי אלעזר אומר אל תדע את חכיוך
בשעת כעסו ואל תנחמנו בשעת
שמחתו מוטל לפניו ואל תשא לו בשער
נדרו ואל תשתדל לדאותו בשעת קלקלתו
שמיאל הקטן אומר צנפלי אינך א תשמח
ובהפלו אל יגל לבך

אלישע בן אביה אומר הלמד
ילד למה הוא דומה לדיו
כתובה על ניר חדש והלמד זקן למה הוא
דומה לדיו כתובה על ניר כחוק
רבי יהודה איש כפר חבבלי אומר הלמד

מִן הַקִּטְנִים לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאוֹכֵל עֲנָבִים
קָהוּת וְשׁוֹתָה יַיִן מִיָּתוֹ וְהִלְמִיד מִן הַזִּקְנִים
לְמָה הוּא דוֹמֶה לְאוֹכֵל עֲנָבִים בְּשׂוּלֵזֶרֶת
וְשׁוֹתָה יַיִן יֶשֶׁן

רַבִּי אֹמֵר אֵל תִּסְתַּכֵּל בְּקִנְיָן אֵלֶּיָּה שׁוֹ
ט יֵשׁ קִנְיָן חֲדָשׁ מִלֹּא יֶשֶׁן וְיֶשֶׁן ח
אֶפֶּילוּ חֲדָשׁ אֵין בּוֹ

רַבִּי אֵל עֹזֵר הַקֶּפֶר אֹמֵר הַקִּנְיָן וְהַתְּאֵחָה
וְהַכְּבוֹד מוֹצִיאֵן אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם

הוּא הִיא אֹמֵר הַלְּיָדִים לְמוֹת יְהִמָּתִים ח
לְחַיִּים וְהַחַיִּים לְיָדוֹן לִידַע הַלְּחַיִּים יַע

וְהַלְּחַיִּים יַע שֶׁהוּא אֵל וְהוּא הַיּוֹצֵר וְהוּא הַסּוֹרֵא
וְהוּא הַמִּבְכִּין וְהוּא עַד וְהוּא בַּעַל דִּין וְהוּא

עֹתִיד לְדוֹן בְּרוּךְ הוּא שְׂאֵין לִפְנֵינוּ לֹא עוֹלָה
לֹא שְׂכָחָה לֹא מִשּׁוֹא פָּנִים וְלֹא מִקָּח שׁוֹחֵד

שֶׁהַכֹּל שָׁלוֹ חֵדַע שֶׁהַכֹּל בָּא לְחִשְׁבּוֹן
אֵל יְבַטִּיחֵךְ יַעֲרֹךְ שִׁישׁ בְּשִׂאֵל בֵּית מְנוּס

שֶׁעַל כִּרְחֹךְ אֶתָּה כּוֹצֵר וְעַל כִּרְחֹךְ אֶתָּה
נִלְדָּד וְעַל כִּרְחֹךְ אֶתָּה חַי וְעַל כִּרְחֹךְ אֶתָּה מֵת

ועל כרחק אתה עתיד ליתן דין זה שבזון לפני
מלך מלכי המלכים הקב
פרק חמישי

בעשרה מאמרות נברא העולם
ומה תלמוד לומר וזה לא
במאמר אחד היה יכול להבראות אלא
להפרע בין הרשעים שמצבדין את העולם
שנברא בעשרה מאמרות ולתן שכר טוב
לצדיקים שמקיימין את העולם שנברא
בעשרה מאמרות

עשרה דורות באדם ועד נח למנוח
כמה ארך אפים לפניו שכל
הדורות היו מכעיסין לפניו עד שהביא עליהם
את מי המבול עשרה דורות כמנוח ועד אברהם
אבינו להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל
הדורות היו מכעיסין לפניו עד שבא אברהם
אבינו וקבל שכר כולם עשרה נסיונות נתנסה
אברהם אבינו ועמד כולם להודיע כמה היה

חבתו של אנדרהס אבינו

עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים

ועשרה על הים עשר מכור

הביא הקנה על המצרים במצרים ועשרה

על הים עשרה נסיונות נסו אבותינו אר

המקום במדבר שבו ונסו אתי זה עשר

פעמים ולא שמעו בקולי

עשרה נסים נעשו בבית המקדש לא

הפילה אשה מריח בשור

הקדש ולא הסריח בשור הקדש מעולם

ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפרים ולא

נראה זבוב בבית המטבחים ולא נמצא פסול

בעומר ובשתי הלחם וכלחם הפנים ולא נבו

בשמים את עצי המערכה ולא נעחה הרה

את עמוד העשן עמדים צפופים ומשתחו

ויוחיים ולא הזיק נחש ועקרב בירושלם ולא

אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלק

בירושלם

עשרה זברים נבראו בזמן השמשות

ת

ואלו הן פי הארץ ופי הכאר ופי האתון והקש
 והמן והמטה והשמיר והמטב והמסר
 והלוחות ויש אומרים אף המזיקין וקבורתו
 של משה ואילו של אברהם אבינו ויש
 אומרים אף צבת בצבת העשויה

שבעה דברים בגולם ושבעה בחכם
 החכם אינו מדבר לפני מי שגדול

ממנו בחכמה ואינו נכנס לתוך דברי חבירו
 ואינו נכחל להשיב שואל כענין ומשיב
 כחלמה ואומר על ראשון ראשון ועל
 אחרון אחרון ועל מה שלא שמע אומר
 לא שמעתי ומודה על האמת וחלופיהן
 בגולם

שבעה מיני פורעניות באין לעולם
 על שבעה גופי עבדות מקצתן

מעשרין ומקצתן אין מעשרין דעב של
 בצורת בא מקצתן שבעין ומקצתן רעבין
 נמרו שלא לעשר דעב של מהומה ושל
 בצורת בא ושל לא לטול חלה דעב של מליצה

דבר בא לעולם על מיתות האמורות
בתורה שלא נמסרו לבית דין ועל
פירות שביעית חרב בא לעולם על ענוי
הדין ועל עונות הדין ועל המורים בתורה
שלא כהלכה חיה רעה בא לעולם על
שבוית שוץ ועל חלול השם ולית בא לעולם
עד עז ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים
ועל השמט הארץ

בארבעה פרקים הדבר מרובה
ברביעית ובשביעית
ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל
שנה ושנה ברביעית מפני מעשר עני
שבשלישית בשביעית מפני מעשר עני
שבשלישית ובמוצאי שביעית מפני פירות
שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה
מפני גדל מתנות עניים

אך בע מדות באדם האומר שדלי
שלי ושליך שלך זו מידה
בינונית ויש אומרים זו מדת סדום שלך

שלי ושלך עס הארץ שלי שלך ושלך
שלך חסיד שלי ושלך שלי רשע

ארבע מדות בדיעות נוח לבעוס ונוח
לרצות יצא שכרו בהפסדו קשה
לבעוס וקשה לרצות יצא הפסדו בשכרו
קשה לבעוס ונוח לרצות חסיד נוח לבעוס
וקשה לרצות רשע

ארבע מדות בלמדין ממחר לשמוע
וממחר לאבד יצא שם

בהפסדו קשה לשמוע וקשה לאבד יצא
הפסדו בשכרו ממחר לשמוע וקשה לאבד
חכם קשה לשמוע וממחר לאבד זה חלק

ארבע מדות בנותני צדקה רוצה שיתן
ולא יתנו אחרים ענינו רעה בשל

אחרים שיתנו אחרים והוא לא יתן ענינו רעה
בשלו שיתן ויתנו אחרים חסיד לא יתן
ולא יתנו אחרים רשע

ארבע מדות בהולכי לבית המזבח ש
הולך ואינו עשה שכר הולכה

בִּידוֹ עוֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ שֶׁכֵּר עֲשִׂיהַּ בִּידוֹ
הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה חֲסִיד לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עֲשֶׂה רָשָׁע

אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשֵׁב לִפְנֵי חֲכָמִים סֶפֶס
וּמִשְׁפָּךְ וּמִשְׁמֶרֶת וְנֶפֶשׁ סֶפֶס שֶׁהוּא

סוֹפֵן אֶת הַכֹּל מִשְׁפָּךְ שֶׁהוּא מַכְנִים בְּזוֹ וּמוֹצֵא

בְּזוֹ מִשְׁמֶרֶת שֶׁהוּא מוֹצִיא אֶת הַיָּד וְקוֹלֵט

אֶת הַשְּׂמֵרִים נֶפֶשׁ שֶׁהוּא מוֹצִיא אֶת

הַקֶּמַח וְקוֹלֵט אֶת הַסֵּלֶת

כָּל אֲהַבָּה שֶׁהוּא תְּלִינָה בְּדַבָּר בְּטָל

דָּבָר וּבְטָלָה אֲהַבָּה וְשֶׁאֵינָה תְּלִינָה

בְּדַבָּר אֵינָה בְּטִילָה לְעוֹלָם אִי זוֹ הִיא

אֲהַבָּה שֶׁהוּא תְּלִינָה בְּדַבָּר אֲהַבָּת אִמְנוֹן

וְתִמְרֵי וְשֶׁאֵינָה תְּלִינָה בְּדַבָּר זוֹ אֲהַבָּה

דוּד וַיְהוֹנָתָן

כָּל מַחְלֻקֹת שֶׁהֵיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָה

לְהִתְקַיֵּים וְשֶׁאֵינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין

סוֹפָה לְהִתְקַיֵּים אִי זוֹ הִיא מַחְלֻקֹת שֶׁהֵיא

לְשֵׁם שָׁמַיִם מַחְלֻקֹת שְׁמַאי וְהַלֵּל

וְשֶׁאֵינָה לְשֵׁם שָׁמַיִם זוֹ מַחְלֻקֹתוֹ שֶׁל קֶרֶחַ

כל
המזכה את הרבים אין חטבא על
ידו וכל המחטיא את הרבים אין
מספיקין בידו לעשות תשובה משד
זכה וזכה את הרבים וזכות הרבים תלוי בו
שנ צדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל
יובעם חטא והחטיא את הרבים וחט הרב
תלוי בו שנ על חטאות יובעם כן נבטא שד
חטא ואשר החטיא את ישראל
כל
שיש בידו שלשה דברים תלמידו
של אברהם ושלשה דברים
תלמידו של בלעם עין טובה ונפש שפלה
ורוח נמוכה תלמידו של אברהם עין רעה
ונפש רחבה ורוח גבוהה תלמידו של בלעם
מה בין תלמידיו של בלעם לתלמידיו של
אברהם תלמידיו של בלעם יורדין לגהנם
שנ ואתה אלהים תורידם לבאר שחרת
אנשי דמים ומרמה לא יחצו מיהם ואני
אבטח בך אבל תלמידיו של אברהם יורדין
לגן עדן שנ להנחיל אהבי יש ואוצרותיה

אמלא

להודיה בן תימא אומר הוי עז כנמר וקל
כנמר ורך כצבי וגבור כארי
לעשות רצון אביו שבשמים הוא הירא
אומר עז פנים לנהינם ובוש פנים לבן עדן
הירצוק מלפניו יי אלהינו ואלהי אבותינו
שתכנה עירך בימינו ותן חלקינו בתורתך
בן בנב אומר הפוך בה והפך בזה
דכול הבה ודכולך בה ומינה
לא תזוע שאין לד מדה טובה הימניה
בן האהא אומר לפוס צערא אגרא
הוא היה אומר בן חמש שנים למקרא בן
עשר למשנה בן שלש עשרה למצות
בן חמש עשרה לתלמוד בן שמונה עשרה
לחופה בן עשרים לרדוף בן שלשים לכוז
בן ארבעים לבנה בן חמשים לזקנה בן שש
לזקנה בן שבעים לשיבה בן שמונים לגבורה
בן תשעים לשתח בן מאה כאלו מת עבר
ובטל מן העולם

פרק קנ"ז תורה

רבי מאיר אומר כל העוסק בתורה
 לשמה זוכה לזכרים
 הרבה ולא עוד אלא שכל האדם מוכדי
 הוא לו נקרא רע ואהוב אהב את המקום
 אהב את המדות אהב את המשדים
 מלבישתו ענוה ויראה מכשירתו לחיות
 צדיק וחסיד ישר ונאמן מרחקתו מן הזמ
 ומקרבתו לזכות וטהרה ממטה עצה וחשייה
 בטה ונבונה שג לי עצה וחשייה אניבינה
 לי נבונה

והנה לו מלכות וממשלה ונדוה
 וחוקר דין ומגדלין לו מן השמים
 רזי תורה ומעשה כמעין שאינו פוסק וטהר
 המתנבך והולך והי צנוע ורך רוח ומוחל
 על עלבונו ומנדליתו ומרוכמיתו על כל
 המעשים כולם

אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום

בְּתִקּוּל יִוצֵאת מִהָר חֹדֶב וּמִכְרֹת וְאִמְרַת אוֹי
לֵהֶם לַפְּרִיִּים מִעֲלֻכּוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה שְׁפָל מִי
שֶׁאֵינוֹ תָדוּר בְּלִמּוֹד תּוֹרָה הִרְיָזָה מוֹרָף שֶׁנֶּ
נִסְּזָה בְּאֶף חֲזוֹר אֲשֶׁה עָה וּסְרַת טַעַם זֶאֶם
וְהַלּוּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִמָּה וְהַמִּסְתַּב מִמֶּנּוּ
אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל הַלּוּחֹת אֶל תְּקֵרֵי חֲרוּת
אֶל אֲחִירוֹת שֶׁאֵין לָךְ בֵּין חוֹרֵין אֵלֶּא מִי
שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּלִמּוֹד תּוֹרָה וְכָל הָעֵסֶק בְּלִמּוֹד
תּוֹרָה הִרְיָזָה מִתְעַלָּה שֶׁנֶּ וּמִמִּתְנָה נִחְלִיל
וּמִמִּחֲלֵי אֵל בְּמוֹת

וְהַלְמַד מִחֲבֵרוֹ פֶּרֶק אֶחָד הַלְכָה אַחַת
פֶּסוּק אֶחָד דְּבַר אֶחָד אֶפִּילוּ
אוֹת אֶחָד עֵדֶךְ לִנְהוֹג בּוֹ כְּבוֹד שֶׁכֵּן מִצִּינוּ
בְּדוֹד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לִמַּד מֵאַחִיתָפַל
אֵלֶּא שֶׁנֶּ וְצָדִים בְּלִבָּד וְקִרְאוּ רַבֵּן אֱלֹוֹפוּ
וּמִיִּידְעוּ שֶׁנֶּ וְאַתָּה אֲנוֹשׁ כַּעֲדֵכִי אֵל וּפִי
וּמִיִּידְעִי וְהֵלֶּא דְּבָרִים קָל וְחוֹמֶר וְמָה דוֹד
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא לִמַּד מֵאַחִיתָפַל אֵלֶּא שֶׁנֶּ
וְצָדִים בְּלִבָּד וְקִרְאוּ רַבֵּן אֱלֹוֹפוּ וּמִיִּידְעוּ הַלְמַד

מחברו פרק אחד הלכה אחת פסוק אחד
על אחת כמה וכמה שצריך לנהוג בו כבוד
ואין כבוד אלא תורה שג כבוד חכמים יחלו
חכמים יחלו טוב ואין טוב אלא תורה
שג כי לקח טוב נתתי לכם תורה תעזובו
קד היא דרכה של תורה פת במלח תאכל
ומים תשתה ועל הארץ תישן וחי
צער תחיה ובתורה תהא עמל אם עשית
כך אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה
וטוב לך לעולם הבא
אל תבקש נדולה ואל תחמוד כבוד
ותר מלמודך עשה ואל תתאווה
לשלחן מלכים ששלחנך גדול משלחנם
וכתוב גדול מכתרם ונאמן הוא בעי
מלאכתך שישלם לך שכר פעולתך
נדולה היא התורה מן הכהונה ומן המלוכה
שהמלכות בשלשום מעלות
והכהנה בעשרים וארבע והתורה נקבצת
בארבעים ושמונה דברים ואלו הם במקרא

במשנה בתלמוד בשמיעת האזן בעריכות
שפתים בבית הלב בישרות הלב באימה
בראה בשמחה בענה בשמוש חכמים
בדיבור חברים בפלפול התלמידים בחד
ארץ במיעוט שנה במיעוט שיחה במיעו^ט
תענה במיעוט דרך ארץ באנד אפים בלב
טוב באמונה חכמים ובקבלת היסורים
המכיר את מקומו השמח בחלקו
העושה סיני לתורה ואינו מחזיק
טובה לעצמו אוהב את הצדקות אוהב את
התוכחות אוהב את המשרים מתרחק מן
הכבוד ואינו רודף אחר הכבוד ולא מגיס
לבו בתלמוד תורה ולא שמח בהוראה
הנושא בעלבון חבדו מכריעו לפר
זכות מעמידו על האמת
מעמידו על השלום מתישב בתלמודו
שואל ומשיב שומע ומוסיף הלמד על מנת
ללמד המזכה את רבו והמכבד את שמעו
והאמר דבר משם אומרו הא למדת שכל

ואומר דבר משום אומריו מביא נאולה לעולם
ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי

נדולה

היא תורה שהיא נותנת חיים
לעושיה בעולם הזה ובעולם הבא
שנ' כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא
ואומר רפאות תהי לשודיך ושקוי לעצמותיך
ואומר תתן לראשך לוויית חן עטרת תפארת
תמננך ואומר כי ארך ימים ושנות חיים ושלום
יוסיפו לך ואומר עץ חיים היא למחזיקים בה
ותומכיה מאושר ואומר אורך ימים בימינה
בשמאלה עשר וכבוד ואומר דרכיה דרכי
נועם וכל נתיבותיה שלום

רבי

שמעון בן יהודה משום רבי שמעון
בן יוחי אומר הנוי והכח והחכמה
והכבוד והבנים והשיבה לצדיקים נאה להם
ונאה לעולם שנ' עטרת תפארת שיבה כדרך
צדקה תמצא ואומר תפארת בחורים כחם והיו
זקנים שיבה ואומר עטרת זקנים בני בנים
ותפארת בנים אבותם ואומר ועד זקניו כבוד

ואומר שמעון בן מנסיא אומר לו שבע
מדות שמט חכמים בצדיקים כולם נתקיימו
ברבי חייא ובניו

אמר רבי יוסי בן קסמא פעם אחת הייתי
מהלך בדרך ופגעת באדם אחד
נתן לי שלום והחזירתי לו שלום אמר לי רבי
מאי זו עיר אתה אמרתי לו בני מעיר גדולה
של חכמים ושל סופרים אני ושל יבנה אני
אמר לי רבי רצונך שאעזר עמנו במקומנו
ואט נתנין לך אלהי אלהי דברי זהב ואבנים
טובות ומרביות אמרתי לו בני אם אתה
נותן לי כל כסף זהב שבעולם איני דר אלא
במקום תורה לפי שבשעת פטירתו של אדם
אין מליץ אותו לא כסף ולא זהב ולא אבנים
טובות ומרביות אלא תורה ומעשים טובים
בלבד שכל כהוב כסף תהילים טוב ליתורה
פיך מאלי זהב וכסף ואומר ליה כסף ולי זהב
אמר יי עבאות

חמשה קנינים קפה הקנה בעולמו ואלו

הֵן תּוֹדָה קִנְיָן אֶחָד שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד
אֲבֵרָהֶם קִנְיָן אֶחָד יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד תּוֹדָה קִנְיָן אֶחָד מִנִּין
שֶׁנִּי יְיָ קִנְיָן רַאשִׁית דְּרָפּוֹ קִדְּשׁ מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז
שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד מִנִּין שֶׁנִּי כֹה אָמַר יְיָ
הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הָדוֹם דְּגָלִי וְאֹמַר מִה
וּבִי מִעַשְׂיָךְ יְיָ כֹּלם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ מְלָאכָה
הָאָרֶץ קִנְיָנִיךְ אֲבֵרָהֶם קִנְיָן אֶחָד מִנִּין שֶׁנִּי
בְּרִיךְ אֲבֵרָם לֹאֵל עֲלִיוֹן קִנְיָן שָׁמַיִם וָאָרֶץ
יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד מִנִּין שֶׁנִּי עַד יַעֲבֹד עִמָּךְ יְיָ
עַד יַעֲבֹד עִם זֶה קִנְיָן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד
מִנִּין שֶׁנִּי מִכּוֹן לְשִׁמְתָךְ פְּעֻלָּתִי יְיָ מִקְדָּשִׁי יְיָ
כֹּוֹנֵנִי דִיךְ וְאֹמַר וַיָּבֵאֵם אֶל נְבוֹל קִדְּשׁוֹ הָרִי
זֶה קִנְיָנִי מִיָּנֹו וְכֹלם לֹא נִרְאֶה הַקִּבְיָה אֵלֶּה
לְכַבֹּדוֹ שֶׁנִּי כָּל הַנִּקְרָא בְּשִׁמִּי וּלְכַבֹּדִי נִרְאֶה
יִצְרָתִי אֶף עֲשִׂיתִי יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד יְיָ
מִלְכוּתִי קִיָּמָה לְעֹלָם הָעוֹלָמִי עַלְמֵיָא

בְּנֵבֶנֶ

סֵלִי קִי מִסִּכְתָּא דְאַנְוָה

יוצר דשבת הנדול דשבוועות

אמונה עמים אצלו אמוז
שלחיה משולים לפרדס רימון

נרד וכרכוס קנה וקנמון

מתנה נתנה ממדבר ישימון

אז בשמחתה רכב הקדש מרבנתים

קדש אלפי שנאן להתקדש

בס סיני בקדש

נת מלך כבודה פנימה בהיותה

בכנסתה לחופה רצו הכל לראותה

מה יפית ומה נעמית הללו אותה

כי טוב סודרה מסחר כסף ומחרון תבואתה

נם על כל מחמדים נאווה ואהובה

מאשרת בנים ולמלכים תאובה

באר חפרוה שרים ומנדיבים שאובה

יקרה היא מפנינים וכל חפצים לא ישווה

דמיה להשחתת המעמיק למאבוד

דדיה ירוח לוית חן לחכוד

משלשת שלום לפה עמל ויעבור
 אורד ימים בימינה בשמאלה עושר
 העת אב לבנו ירושתה הקנה
 שמוע בני מוסרה תוכחות חיים קונה
 אל תט ימין ושמאל ואל תפד מן קנה
 סלם ליה ותרוסמך תכבדך פי תחבקנה
 ושריה מגדלות וחומה בערותיך
 ובעשרה שליטים בעוז בקריותיך
 אמריה אמרי נועם יהו מדברותיך
 כי לזית חן הם לדאשך וענקים לערותיך
 זהב וכסף וכל כלים מחמדם
 זלים יהיו בעיניך לפי חרות חזנם
 בה תשים הנפש הבשר והדם
 ומצא חן ושכל טוב בעיני לזות חזנם
 חמד אבני חפץ נופך כסף וזהב
 קנינים לרוב כמרצת חזנם
 וקנינה נצח כל חילט ותמל חס
 דרכיה דרכי נועם ומ ותבונתה לא יט
 טעמה כי טעם יחפרו מאד יד

ורמז
 ורמז

החזק במוסרה ויכלמו צריך
ותושבך לבטח בעיר מבצריך
לתעזוביה ותשמרך אהביך ותצריך
ידידות משפנותיה תחמוד ותת אשר
מעלה תדרך כי טוב וישר
מצותיה לנעור על צנורותיך תקשר
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר
כי נעים לשומרה בסוד מזמורתך
סלולה וחבוקה כבוד מרומותיך
מקול מחצצים להשמיע בנהמותיך
רפאות תהי לשוריי ושקוי לעצמותיך
לאטום אגך מקור שמצה
לדעת ולהבין משל ומליצה
לבך תתן במוכצ ובמוצא
אז תבין יראת יי' ודעת אלהים תמצא
מוסר היראה מעלה תדרך
מידך חטאים תסור ותסרך
מיסודם תרחק למען תתברך
מארת ילבית רשע ונוה צדיקים צדך

עלומים ולא גלויים

נפלאים ממך

סתורים וחבויים

חדרי חדרים

באני איום

עבדך תעבור

שמעבתי וקח אמרי וירבולך שנות חיים

בכל פניתיך

סמוכים לעד

תוקעם בבינתך

כנטע מספר

יצרום שכנותיך

משואת רשעים

אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך

ותתייעב במצפה

על משמר תעמוד

משהם וישפה

חמדתם תתאזה

ומזהב מיופה

מכסף מזונק

כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא

אמרי וידעת

פלאים ונפלאים

להכין ולדעת

עמוקה משאול

לנחמדים מדעת

נראים נפתלים

כלם נבוחים למבין וישרים למוצאיהם

לשמר הבינה

צדופה למאד

ראשית חכמה ותבנה

יראות יי

המשכיל להתבוננה

כבוד ינחל

תחלת חכמה יראת יי' ודעת קדושים בניה
קנין תבחר לעינים מניהם שנאת דרך מזידים
סוד אל תאחד בקהל יהירים ונאים
טוב שפל רוח את ענוים מחלק שלל את נאים
ראשית חכמה נתיבותיך תאשר צדק ומשפט
תבין ותתעשר

אורחות חיים הבינותיך ליישר
בדרך חכמה הודיתיך הדרכתך במעגלי יוש
שחר ואישון השמר ממוקש אחרי לא יועילך
שמור אמרי וחיה ואל תתעקש
בצדק כל אמרי פי אין בהם נפתל ועקש
תוחלת להוגיה ולשמרה סברה תעלה ורטייה
מפצע וחבורה

תור מה שתירר כי אם לחתנברה
לי עצה ותושיה אני בניה לי נברה
אז בשמחתה

הכל יודוך

רעות רעות הנדוד רשבות

כִּדְ נִזְרוּ רַבּוֹתֵינוּ סִנְהֶדְרִין גְּאוּנֵי עוֹלָם

בְּבֵית מִקְדָּשׁ שְׁנֵי כֹוֹבֵנֵי וְנִשְׁלָם

וְאִז נִרְאָה כֶּסֶף אֵשׁ בְּשָׁלֹם וְעַלִּיו מִלְכּוֹ שֶׁל
עוֹלָם מִסְתַּלֵּםל וְעוֹמֵד בֵּין הָאֱלֹהִים וְהַבְּלִי

כֶּתֶר וְתַפְּשׁוּ חוֹתָם נֶעֱלָם וּמִנּוּ וְתִקְנּוּ תִקְנֵת

עוֹלָם וְנִתֵּן בִּידָר אֱלִיעֶזֶר גִּדּוֹל שְׁכֵנֵי

וְהַתִּקֵּן לֹא זָבֵד פֹּדֵר וְלֹא בִדּוֹ פֶסֶח לְעוֹלָם

וְלֹא נִחַז עֲצָרֶת וְלֹא אִדּוֹ רֹאשׁ שְׁנֵת עוֹלָם

וְבִרְשׁוֹתָם יֵשׁ לָנוּ חֵן הַשֵּׁם עוֹת הַזֶּה יוֹם פְּלוֹנִי

וְיוֹם פְּלוֹנִי בְּעַם עוֹלָם כַּחֲשֻׁכּוֹן רַבּוֹתֵינוּ וְשִׁמְחָנוּ

כּוֹ אֱלֹהֵי עוֹלָם

בְּשֵׁשֶׁת בַּחֹדֶשׁ נִתְּנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת לְסִנְהֶלֶה

בְּיוֹם שֶׁבַת כְּהוֹרוֹ חֲכָמֵי צוּר עֲוֹלָה וְחֶרֶד

וְהוֹפִיעַ הָאֵל עַל כָּל אֹמֶה בְּתַחֲלֵה וּמִקְצֵה

תּוֹרָתוֹ לָהֶם יִידַע וְנִילֵה וּמֵאֲנוּ מִלֵּם וְלֹא אָבוּ

לְקַבֵּלָהּ וְאִז אֶחָז בִּימֵינוּ נִוֵּת בֵּית מִעוֹלָה וְהוֹאֵ

בְּעֲצָמוֹ עַל בְּנֵי בַחֲרִידוֹ נִגְלָה בְּקוֹל בְּרַק וּבִזְכָּן

וְלֵהֵב אֵשׁ אֲכָלָה בְּעֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם אֶף מִרְכָּבוֹת

הַמּוֹלָה וְכָל מִרְכָּבָה שִׁבְחָן שְׁעוֹרֵת בְּגִדּוֹלָה

במרכבה אשר חזן בן בשי מתוך הגולה
והכוה וחרבין שמי מעלה ופתח בהן כמין
ארוצה גולה והר סיני ממקומותל שועלה
והכניס ראשו בתוך ענני גולה והציב תחתיו
דגלי ארץ עולה ופתח אנכי אשר פותח
מפרך עולה ולקולו מלאו מתען חלחלה
וכל הר נתמוטט וכל גבעה הושפלה
צפצף עוף ולא טען אילן מפחד וחללה
והמתים חיו והחיים ירדו שאולה ויצא קול
השטן ועמדו כלם בבהלה ובשורס כי אין העין
לראות יכולה ולא הגוף עוצר כח לסובלה
שחו לאומן דבר אתה עמנו וכשמעך
וכשכילה ואל ידבר עמנו אלהים פן נשתמלה
והוצש אל הערפל מקום החשמלה ושמע
שאר הדברות למי זאת עולה וקבלו הסויה
כאחבה וכחפה וגילה ועוטרו בעדי אשר
מאד נעלה וכל ימיהם טפח קריבם לא
משלה ואף במותם לא הוהל עולה תקלקל
אשר הניח אשר בחר האל לטחלה יתרום

ד

בפיהם סליה

והתורה לישראל הוד ועטרת עני ועפירת
 הפארת מעטת תהלה ולבוש אהת אומץ
 ואיל ועוז ותעצות בפיה כל אנוש לא עיקרת
 בלב כל יציר לא בט ערת דיה כדרכן ומסמך
 פי ענאיה סמי דקה קטרת והיא אוסרת
 ומסרת והיא פוסלת ומכשלת והיא מטמא
 והיא מטהרת והיא מחיבה כל ענין וכל
 כח ועד התהום נותנת וחוקרת אנוהת דוק
 וחלד מפנינה כשרשרת בלש המפורש
 שבה התהום מלאכה השת וכל עטרה בה
 מעטרת וכל שררה עלם נהמרת כל
 זקן ושיבה היא מנהלת בשלש עשרה
 מדות עמרת אלה נוסט בעולם נהמרת
 וכל המורה בה כהלכה ומסורת נצל ונמלט
 מאש טעות

ויקח לעולם הבא ענד יה אכחיהל לחיות
 ולכנס מרחי ושרא להוטיב על מסות בית
 וכל ארץ וקיס ויעמיד משוח תואל

וְלוֹ שְׁנֵי שׁוּרְפִים מִיָּמִין וּשְׁמַל וּפִיל מִשְׁמִי
מֵרוֹם שָׁר סַמָּא וְיִשְׁפֹךְ דָּם אֲדוֹם כְּמִימֵי נְחָלִיא
וַיִּקְיִים חֲזוֹן עֲבֹדָה וַיַּחֲזֹק וַיַּעֲדֵן בֶּן יוֹשִׁיעֶכָם
קֹדֶשׁוֹ וְכָל עַדִּיק וְחָכָם יֵשֶׁב לִפְנֵי כִתְלֵי מִידָּה
וְשׁוֹא וְאַרְאֵלִים יִסְבְּבוּהוּ כִּיּוֹם מִתֵּן דַּת יְקוֹתֵיא
וְכֹעֲמִי תוֹרָה חֲדָשָׁה יִהְיֶה דוֹרָשׁ כְּהוֹא וַיַּעֲמִיד
זְרֹבְבָד בֶּן שַׁאֲלֵתֵיא וַיִּקְדִּישׁ לְעֵז קְנוּצֵי מִטָּה
וְחֲשִׁמְלֵיא וַעֲדִיקֵי אֲוִמֹת הָעוֹלָם וּפּוֹשְׁעֵי
שְׁבִיטֵי שָׂרָא יַעֲנוּ אַחֲרָיו אֶמֶן לְאֵין כִּיָּזֵל וְאֵין
יְצוּה לְמִסַּל וְעֹבְדֵיא וַיַּעֲלֵם מִתּוֹךְ עֲלִיָּקָה לְהַפְדּוֹ
לְהַנִּיל וַיַּחֲבִיד יוֹדוֹ וַיַּחֲדוּ שֵׁסֶל עַל כָּל יַעֲל
יַעֲקֹב יִשְׁמַח וְשָׂרָא

וְכֵן יַצְחָר בּוֹרָא עוֹלָם נַחֵץ יַחֲיֶה תְּשׁוּעַת עוֹלָם
יֹשֵׁב בְּקֶדֶם וְכִימֵי עוֹלָם מִטַּע אִשָּׁר בַּחֲרֵי בָעַם
עוֹלָם יִבְשְׁרוּ תְּהִלּוֹתָיו כָּל בְּאֵי עוֹלָם נַעֲחֲבֵד
אִפְסֵי עוֹלָם וַיֹּאמְרוּ בְּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי עוֹלָם מֵהַעֲלָם
וְעַד וְעוֹלָם בִּימֵינוּ וּבִימֵיכֶם וּבִימֵי כָל יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ אֶמֶן

וְאָמַר יְהִלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׁעַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ וְכוּ

ענין חג השבועות

בערב חג השבועות לאחר מנחה אומר הזמירות כשאר
כשאר ימים טובים ועומד שלח צינור להתפלל

מערב דשבועות

אל נבלה בסיני ונס אנכי יי
לא יהיה לך אחר

על פני כי ביום וכל לילה אעורר רחמי על בני
באוי המערב

לא תשא כבוד משא ושם אהך לשוא לא
תשא חומר מלחוצה בשבת משא כינו שם
אדם ונשא נאוי אהב

כבוד אב ואם יחזרתיו בסיני לקח אהל
מבדעדי דת תתי לבחור לשמור אמר
יוסרדתי בסיני נמתי אתם ער

ותזנה פן תאכר בזונה ואומך עסר בסיני
ער ועונה כבוד לא תשא ותבצר במשק
ומאף ובהפה בכורי נף נשודד לך כמען בתוף

בְּיָלֶה בְּרִינָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה

לֹא תִנּוּכַ מִיָּם וְנִנְעִים פֶּן תֵּאבֵד כּוֹנְנִים אִם לֹא
תַעֲמֶה כּוֹנְנִים אֶתְפָּאֵר בְּךָ עוֹלָלִים וְשָׂנִים
זֶה צוּר יִשְׁעֵנו כִּצְוִפָּה עֲנוּאֵמֶרן יֵי מִלּוּךְ
לְעוֹלָם וָעֶד

לֹא תַחֲמוּד פֶּן שֶׁלֶךְ זֶר יַחֲמוּד זֶר עַד לִפְנֵי
יַעֲמוּד וְכִנְאוּלֵיגָא הַאֲמִין וְתַעֲמוּד
בְּאִי מִלֶּךְ צוּר יִשְׂרָאֵל וְנִלְוִי

וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת מִתִּירָאִים כִּי
נִלְוִי אֶל אֱלֹהִים תִּפְרוֹשׁ שְׁלֹמֹךְ עַל עַם קְרוֹאִי
בְּנֵי סוֹדִים

בְּאִי פוֹרֵשׁ סוֹפֵת שְׁלֹמֹךְ עֲלֵינוּ וְעַל עַמּוּיִשְׂרָאֵל
וְעַל יְהוּדָה עַד הַקֹּדֶשׁ

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יֵי מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרָאוּ
אִתָּם בְּמוֹעֲדָם

וְאָמַר קְרִישׁ וּמִתְפַּלְלִין בְּלִחְשׁ מֵעַן וּמַחֲיִיָּה וְהֵא הַקֹּדֶשׁ

וְאָמַר אַתָּה בְּחֵרְתָנוּ

אַתָּה בְּחֵרְתָנוּ מִכָּל הָעַמִּים אַחֲמַת אֲתָנוּ
וְרִצִּיתָ בָּנוּ רוֹכְמֵי אֲתָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת

קדשנו במצותיך וקרבתנו מלכות לעבודתך
 ושמוך הגדול והקדוש עלינו קראת ותתן לנו
 יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה מועדים
 לשמחה חגים וזמנים לששון את יוס המנוח
 הזה את יוס חג השבועות הזה זמן מבורך
 תורתנו מקרא קדש זכר לצאת מצרים
 לאהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא יע
 יבא ירצה ישמע יפקד ויזכר זמירותנו וזכרון
 אבותינו זכרון ירושלם עירך וזכרון משכן
 בן דוד עבדך וזכרון כל עמך בית ישראל
 יעלה לפניך לטובה ולרחמים ביום המנוחה
 ביום חג השבועות הזה זכרנו יי אלהינו
 בו לטובה ופוקדונו בו לברכה והושיענו בו
 לחיים טובים בדבר ישועה ורחמים חוס
 וחוננו ורחם עלינו והושיענו כי איד עינינו
 כי אל מלך חנן ורחום אתה והושיענו
 יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום
 כאשר אמת ורצית לברכנו בן תברכנו סליח
 קדשנו במצותיך ותן חלקינו בתורתך שבענו

מטובך ושמחה את נפשנו בישועתך וטהר
את לבנו לעבודך באמת ובלבב שלם והנחילנו
אלהינו באהבה וברצון כשמוחה ובששון שבתות
ובמועדי קדשך באי מקדש השבת וישראל
וזמנים

רצה ומודים ושים שלום וקדוש נמור ופטרין לבתיך

ומקדשין על היין

אתה יי אלהינו מלך העולם בורא

כרי חפץ באי אמה אשר כחר בנו

מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו

ותתן לנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה

מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום

הגדול ונשנוע זה זמן ממן תורתנו מקרא קדש

ואר לישאם לעדים כי כנו נחרת ואותנו קדשת

מכל העמם ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה

ובששון הנחלתנו באי מקדש השבת וישראל

וזמנים יי אמת שהחיינו וקיימנו והגיענו

לזמן הזה ושותין ואוכלין

ואם חל בלכות אכיל ויכיל זמן ובשחרית הולכין לבית הכנסת

ואומדין הזמירות כשאר ימים טובים עד וצבא השמים לד'

משתחוים ואומ' ויקרא

ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם שמע ישראל

אתה חקים ואתה משפטים אשר אנכי דובר
באזניכם היום למדתם אותם ושמרתם
לעשותם יי' אלהינו כרת עמנו ברית בחורב
לא את אבותינו כרת יי' אתה ברית הזאת כי
אתנו אלחנו אלה פה היום כלנו חיים פנים
בפנים דבר יי' עמכם בהר מתוך האש אנכי
עומד בין יי' וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את
דבר יי' כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר
לאמר

אנכי יי' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים לא יהיה
לך אלהים אחרים על פני לא תעשה לך פסל
כל תמונה אשר בשמים במעל ואשר בארץ
מתחת ואשר במים מתחת לארץ לא תשתחו
להם ולא תעבדם כי אני יי' אלהיך אל קנא

צוֹקֵד עַל אֲבוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֵשִׁים זָעֵר
 וּבָעִים לִשְׁנָאִי וְעָשָׂה חֶסֶד לְאִפְסֵי לְאוֹתֵי
 וְלִשְׁמֹרֵי מִצְוֹתֵי לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 לִשְׁוֹא כִּי לֹא יִנְקֶה יְיָ אֶת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת
 שְׁמוֹ לִשְׁוֹא שְׁמוֹר אֶת הוֹסֵם הַשְּׁבֶת לְקֹדֶשׁוֹ
 כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
 וְעָשִׂיתָ כָּל מְלָאכְתְּךָ וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבֶת לִי
 אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ
 וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וְאֻמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ וְחִמּוֹרְךָ וְכָל
 בְּהֵמָתְךָ וְנֹרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ
 עַבְדְּךָ וְאֻמָּתְךָ כַּמּוֹד חֲכִירָה כִּי עַבְדֵי הָיִיתָ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיּוֹצִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד
 חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטִייה עַל פִּנְי צִוָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 לַעֲשׂוֹת אֶת הוֹסֵם הַשְּׁבֶת

כִּבְדֵּךְ אֶת אֲבִיךָ וְאֶת אִמְךָ כַּאֲשֶׁר צִוָּךְ יְיָ אֱלֹהֶיךָ
 לְמַעַן יֵאָרִיכְךָ יָמֶיךָ וְלִמְעַן יִטְבַּלְךָ עַל
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
 לֹא תִרְצַח וְלֹא תִנָּאֵף וְלֹא תִגְנֹב
 וְלֹא תַעֲנֶה בְרַעַךְ עַד שְׁוֹא וְלֹא תִחְמֹד

אשת רעך ולא תבאזה בית ריעך שדדו
ועבדו ואמרו שורו וחמורו וכל אשר לרעך
את הדברים האלה דבר יס אל כל קהלכם
בהר מתן האש הענן והערפל קול גדול
ולא יסר ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם

אליו

והומר ובני ישראל והשירה ונשמת כל חי

דעות שבעות

הם בעבור סעי' אשכנזי ויבא
פחד רוב חלה
עריהם והיום רצון ויום פריים ולתת
במד' ולסגולה
חיד לבב עמד חל מל' צור מן לידן ביום
מי שווד כילה
קץ אין צדקת ראשית ולתכלה גם אין
ובראשית תכלה
חייכצלימל מ' חל' ימל שפ' חל' ימל
גורלד למללה

הם בעבור סעי' אשכנזי ויבא

לחיל

זאת אזכרה מלכי יום פותחך באנכי יחיל
קולך כאש אכלה
קבל מיעוט נבי עיר ומשגבי בעוד נשמה
אודה לך סלה
אומר נשמת כל חי

יוצר דחב השבועות

אֵילָת אֱהָבִים מִתְנַת סִינִי אֶמֶן
שְׁעֵשׂוּעִים מִזֶּה מִסִּינִי
בְּאֹר תֹּרֶה אֹר קְדוּשַׁת סִינִי בְּהַחֲרֵד עִם
סִינִי בִּיבֹת סִינִי

חֲשִׁמְדוֹ עִם כָּלִי נְנוּעַ בְּהַר וְעֵנָן כִּבְד עַל הָהָר
קוֹלוֹת וּבְרָקִים מִן הָהָר שָׁמְעוּ נַעֲבִים נִתְחַתֵּת
חֲחֵד יוֹצֵר אֹר בְּעֵמֹ בְּחֵר

נִבְרַח חֲכָם עֲלֵה לְסִינִי נִאֲהָ בְּרוּב כְּחוֹ שֶׁכֶן בְּסִינִי
זֶה מִשְׁחַקֵּת יוֹם יוֹם לְסִינִי דִּלְמַחֲזֵה הָאֵדָה
הָר סִינִי

הַגִּבִּיל נֹזֵק קִדּוּשׁ תַּחֲתִית סִינִי
הוֹפִיעַ בְּמִדּוֹ וְקִדְשׁ סִינִי

וירד לסיני	ויט שמים
האירה הר סיני	ועמו נהורא
ובחר בסיני	זיעה בהרים
זה סיני	זהר אור הזריח
לקדם לסיני	חשו ובנונים
לשבת הר סיני	חמה אלהים
השמיע לסיני	טהור היראה
נגש סיני	טוב כמו אור טוב
אל מול סיני	ירצו הרים
למשה בסיני	יקבלו הלכה
הזהיר משה	כלת לבנון
למדם משה	כתב שלישים
נגש משה	לעמל
וירד משה	להשמיע לעם
אמר אלהים	בפוך הוצא
בהורת אלהים	מתוק האור
עתן אלהים	נופת צופים
וידבר אלהים	נחמדים מחבובים
במעשה ידיך	שמחת גוי קדוש

סוד שעשועיך	סודות לענין
מרבית אלפיך	על סניגוריות
תנכי יצחק	ענין ואמרה
ועליו חזקה ידך	פירות יס בעיניך
פדית בלתיבית אש	אשר חצב קולך
לא יתה לך	צרות אד מקבל
צות לא תשא לשרא כבוד שמי במילולך	
ותים שמור	קדש כבוד
יענו ממוך	קהל יעקב
ואד עתבותך תכסור	רין למצות כבוד
עלם צורך ועצמן השמר	דעה לא תרעם
זנתי זמה	שאר דיע לא תכסא
מן תושט לכלימה	שמוך לא תנוכ
נעך עדות מוסימה	תכסיר לא תענו
תאמר דע לא תחמית מאדם ועד בהמה	
השמירן עמבלי	
הכל יחדך	

אור

הוי ענין וזו יאמר

אֲדָרָחוֹת אֲרָאִים יְקָדִישׁוּ מִדָּדֵינוּ
בְּסִינִי מִלֵּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֵנוּ

בְּיוֹאֵי בְרָקִים יִרְעִידוּ בְּכֹאֲבוֹ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
כְּבוֹדֵנוּ נִגְלָה עַל סִינִי וּמִלְכוּתוֹ עַל הָאָרֶץ
סִינִי אֲמוֹן אֶצְלוֹ מִתֵּנֶת סִינִי חֲפָצֵי
עֲשִׂיָּה שְׁמֵעוּ בְּסִינִי מִקְבְּלֵי הַלְכָּה
לְמֹשֶׁה מִסִּינִי

נִגְזַרְנוּ לָנוּ הַלְלוּ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
דָּגְלֵי דְבָקִים יֵאָדִירוּ בְּמוֹצְצוֹ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
הֹנִי הָדָרִים מִפְּאֲרִים בְּשֹׁרֵי בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
וְדָצִים וְשָׁבִים מִתֵּי חָדִים בְּהַמְלִיכוֹתוֹ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
זִיקֵי זִמְרִים זִרְזִים בְּהַשְׁמִיכוֹ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
חֵילֵי הַשָּׁמַיִם רַעֲשׁוּ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
טַפְסֵרֵי טַפְזִים רִקְדוּ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
יָקָרִים וְקָדִים רִצּוּ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
כִּתֵּי כְרוֹכִים נִעְמּוּ בְּהַשְׁמִיכוֹ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
לוֹחֲטֵי לְהַבִּים הָדָרִים בְּמוֹצְצוֹ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
מִלְאֲכֵי מְרוֹמִים נִשְׁאָרִים בְּהוֹפִיעוֹ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי
טַפְצֵי טַעַם נִצְחֵי בְּהַמְלִיכוֹ בְּסִינִי מִכַּהֲכִי

מִכְהָכ
מִכְהָכ

שֶׁאֵין לַשּׁוֹפְרוֹת שִׁמְעוּ בְּסִינִי
תּוֹרָה תְּמִימָה תִּכְבְּדֶתָם בְּסִינִי
בְּיָדוֹ נִגְלָה עַל סִינִי

וְהָאוֹפָנִים

זֶלֶת

וּמִשָּׁה **עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים**

עָלָה אִישׁ חֲסֵם בְּעֶשְׂרֵה שְׁלִישִׁים
בְּפָרוֹת עֲשָׂרָה נְתָקִים נִשְׁוֶה לְעֶרְכָּל הָעוֹלָם
קָיִים כְּצִיד אֶמֶת לְשׁוֹלְחֵי קוֹיִם אֶמֶת וְיַעַב
וְנִכּוֹן וְקָיִים

וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים עָלָה דּוֹרֵשׁ עֲדָקוֹת

אֵלֵי זֶה הָעוֹבֵי בְּתוֹרוֹת סֶפֶר זֶה וְעַל פֶּן נִקְרָא

מִשָּׁה כִּי זֶה וַיֵּשֶׁר וַנֵּאמָר וְטוֹב הַדָּבָר הַזֶּה

וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים עָלָה זָרִיז לְתַאֲוֹתֵינוּ

חָשׂ עַל חֶבֶל נִחַלְתֵּינוּ טוֹבִים מִזֶּה וּמִפֶּן

תִּקְוֹתֵינוּ טַעַם תּוֹשִׁיָה סְעִידָתֵנוּ עַל בְּנֵינוּ

וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ

וּמִשָּׁה עָלָה אֶל הָאֱלֹהִים עָלָה יֹשֶׁבֶת שְׂכִידָה

מִמַּעֲוֹכִיךְ פֶּתַח אֲשֶׁר עֲטִיתָ בַּהֲדוּדֶיךָ

למען יירשנה עבדיך ועל כל דורות זרע ישראל

עבדיך

ומשה עלה אל האלהים עלה מסר מתנה

לנאמנים נאדר בקדש מאמינים סיני

סבט בעננים עדותיך נאמנו בחרמונים

על הרציונים ועל הצחרונים

ומשה עלה אל האלהים עלה עביו עם צאנך

יעבד פודה ונאל בראשם יעבד עודרו

במרוצת כרמל ותבדור חקולא יעבד

ומשה עלה אל האלהים על קבל תורה לעינינו

רבז עמים מלפנינו עוד תחזומים תשקנו

משנה ומשמע במילוינו אמת שאתה

הוא יל אלהינו עזרת אבותינו

ומתפלל מנן ומחיה והאל הקדוש אתה בחרתנו רצו

ומודים ושים שלום

קדושתא דר אלה עוד קליד

מסוד חכמים ונבונים ומלמד דעת בנפם אמתא משיח וכתובים לחלות נביאים

מטה ורעשה בסחר של ישי ויהי

נדיה חיותם נרעשה דוד כשורה ותתעשה

הוד אפרנו נטה ועל צנן אתו היטה

זה סיני באות עטה חרתו כעל אברה הוע

טוהר עקש שלישי ישרים הרגל לשלשי

סחב שלישים שלישי לעת נעה בחדש הש

ככתוב בחדש השלישי לעאת בני ישראל מארץ מצרים
ביום הזה באו מדבר סיני ונא הלא כתבתי לך שלישים
במועצות ודעת ונא למה תרצדוק הרים ובנונים החד
חמד שלישים לשבתו אף יושבין לכעז ונא יי מנר
חלקי וכוסי אתה תומיד נרלי

נורלי תמוך לגונני פץ ביאתי לגני

עזרי וכעני כמנינו לגונני

במק

מן חור למעוכז מחר וקרא לעני

נקדש שבעה בענני כהנו לפענני לו ענינו

שר ונאמן לבית שש דץ שלול מתבי

עוד ובמרוח הוד הבד עליונים נעלוב עדובית

פצומה אנוש להזכר למעלה פאר מבטחה

להודיד ממעלה צעד ונבר ונעלה

צוה אל צעד ציד עליה ונש ועלה

ככתוב ויסעו מרפדים וצאו מדבר סיני ויחכו כמדובר ויחזו
שם ישר לנגד החר ונא ומשוח עליה אל האלהים וקרא אליו
יין מן החר לאמר כה תאמר לבית יעקב ויצייד לבני ישראל

וְכָל עֹד נְבוֹרִים עָלֶיהָ חֶכֶם יִיּוֹדַע עוֹז מִבְּטָחָהּ וְנֶאֱמַר
מִלְכֵי עֲבָאוֹת יִדְדוּן יִדְדוּן וְנֹת בֵּית תְּחִלָּה שֶׁלֹּא
וְנֶאֱמַר מִה אָדָם וּפְדֻעָהּ בֶּן אָנוּשׁ וְתַחֲשִׁבְהוּ וְנֶאֱמַר עָלֶיהָ
לְמָרוֹם שְׁבִית שְׂכִי לִקְחַת מִתְּנוּת בְּאָדָם אֶךְ סוֹדֵר יִם
לְשִׁמּוֹן יְהוָה אֱלֹהִים

אֱלֹהִים הַזֵּי לְכוֹשֵׁחַקִים כְּטֹל אֲמֹרֵי חֲקִים
מִמֶּרְחֻקִים נִקְוִים יָקִים

ב מחייה

קְדוֹשׁ הוֹפִיעַ מִפְּאֶרְךָ בְּאֶלְפֵי שְׁנָאן
סִין הִשִּׁית שְׁאֵנָן וְדָתוֹ בּוֹ שִׁינָן
רֵם רָד בְּמִרְבְּבוֹת עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף
לְחִטְיָד מִטָּה סֶפֶד עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף
שִׁינָן בְּמִפְּאֶרְךָ וְשִׁעִיר וְאוֹתָם הִסְעִיר
וְאַתָּה מִרְבְּבוֹת קֹדֶשׁ סִינַי בְּקֹדֶשׁ
תְּמִימָה חֲנֻכִּי תוֹשִׁיָה אֲנֹכִי
בֶּכֶן פֶּתַח בּוֹ אֲנֹכִי

בְּכָתוּב אֲנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים וְכָתוּב וַיֹּאמֶר יְיָ מִסְעִי בָא וְזָרַח מִשְׁעִל
לְמוֹ הוֹפִיעַ מִדָּהּ פֶּאֶרְךָ וְאַתָּה מִרְבְּבוֹת קֹדֶשׁ
מִיָּמֵינוּ אֵשׁ זֶה לְמוֹ

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם וְאַתָּה קְדוֹשׁ וְשֹׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל
א נא

אנכי בשם אל שדי שחתי מאז לעולם
 די ובבשן בארתיו בפירוש לידני
 ובקבל ומלכותי עבדי צויתי לא יהיה לך
 מכל עדי לא תשא שם לשוא ותנקה עדי
 זכור ושמור כי הם שני עדי כבוד אומניך
 כבוד מכובדי לא תרצח מתואר מעשה
 ידי לא תנאף אף בספק פן תענש בודאי
 לא תגנוב ותתבד עד בלי די לא תענה
 שקר בעדי לא תחמוד כי אם מחמד
 אלה הם סודי פקודי מעדי סודי
 סודי סודי עדי כי אני אל חי וקיים מרום
 נורא וקדוש

אז בכתב אשורית ומלשון עברית
 ובכבוד מצרית התחלת לברית
 לאלי הקדמת בית ביצירת בראשית
 כי הוכן מאז למתן קנין ראשית
 עולם הוסד נאות שני כי יש עולם שני
 אנכי נאות ראשון כיהוא אחד ואין שני
 ואני אף זידא מול כסא עשרים וששה דורות

עד שנתן תחלה לזכרות
 דון בית אנכי בכתב נזכר יקון נחבת
 אנכי אנה נפשי בתבית זהבית
 ביארה למו פנים נפנים
 ועל כל נקודה ונקודה תשעים ושמנה פנים
 יהי אהרן ספרה הכנה נס חקרה
 לעומר יהי לשומרים השטה ויתמרה
 וישם למפרע אותות מאמריה
 יחזה מעבה מעינים אמריה
 בשנים חדשונים חיותם עולפה
 כי חספיותם מפה אל פה
 ישקני משקיות ולא כל נשיקות
 שחו אל ידד אותן יין רקח להשקות
 קאצרות ובעימות נפתי מחכימות
 פתוחות וסתובות רשומות חתובות
 לעם אשר אהב נחבה יחב
 והנחיל עומדים מזהב לעם לומואהב
 יחד השוכן בערבות רח להנחיל רבבות
 בעשרים ומס אהמרבבות אשר מאשומשול

רחום הדר בשחקים יסד עוז מפי זנקים
בזכות אפסי ארץ מקים זיהר תורות וחקים
ובכן אל נא לעולם תוערץ
ובכן בחדש השלישי
ובכן יי קנני ראשית דרכו

יה קנני ראשית דרכו אלפים שנה
נמתקתי בחיכו עד לא מודד
עולם רחבו וארכו טרם מתח רום עד להועד
פה ונטרם הכין בס דכב ארתכו היי
משעשעת על פרכו משחקת בתכל אותי
בערכו להודיע לכל כי אין בערכו ואחידה
אמון אצל ארון ואחיה שעשועים יום יום
עם טרא ואיום עם זה היום
קדם מפעל יומאן בטרם קדמונים קדמתי
מאז קדם עמודי רום הייתי עמוד מאז
קדם פעל יסוד היי יסודי מאז קדם אבן
פינה הייתי אבן מאז ובהיות תחת ובהייתי
בש מאז ובהיות חשך על פני תחום הייתי
בינורה מאז קדם כל אלה והא ואני היינו

מצח

ש
מִשְׁלֵם נִסְכּוֹ מִרֹאשׁ חֵירָה שׁוּה נִרְבִּי מִרֹאשׁ
לְחֹקֶר וְלִדְרוֹשׁ כֹּל מִרֹאשׁ מִיַּעֲלָה בְּרֹאשׁ
ה
וּמִיָּה בְּרֹאשׁ כִּי שׁוּה מִרֹאשׁ חֹאשִׁיָּה
בְּסוֹף לְרֹאשׁ נִסְכֵּי אֲדָם נִסְכּוֹ מִרֹאשׁ
וּנִסְכֵּי מֶלֶךְ מִתְּנָשָׂא לְכָל לִי אֵשׁ

מִקֹּדֶם אֶרֶץ מִקְדוֹם אֶרֶץ דְּנִיָּה שְׁבַע
קִימוֹת אֶרֶץ מִקְדוֹם וְנִשְׂא שְׁבַע לִשְׁמֵי עֵץ
כִּסֵּי יִשְׂרָאֵל קֹדֶם לְמֶלֶךְ וְנִשְׂא אֶבֶן
עֹלָם קִימוֹת לְמֶלֶךְ אֶרֶץ שֵׁם מִשְׁמֵי קֹדֶם
לְשִׁמּוֹת אֶרֶץ בְּנֵי קִימוֹת לְעֹנֵי אֶרֶץ
עֵץ מִקְדוֹם קֹדֶם לְשִׁמּוֹת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
וְנִשְׂמֹת קִימוֹת לְשִׁמּוֹת אֶרֶץ וְנִשְׂמֹת

מקדום ארץ

וְנִשְׂמֹת קִימוֹת חֹלִלֵי אֶרֶץ עַד לְאַחֲרֵיהֶם
קִימוֹת יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂמֹת חֹלִלֵי עַל כֵּן תִּהְיֶה הַיָּד
וְנִשְׂמֹת אֶרֶץ קִימוֹת אֶל תִּהְיֶה בְּפִי
מִקְדוֹם וְנִשְׂמֹת מִקְדוֹם וְנִשְׂמֹת עַד
וְנִשְׂמֹת עַד מִשְׁמֵי מֶלֶךְ אֶתְּחִילֵם דָּרִין

נִבְלָתִי וּבְתִנִּינִים אֲשֶׁר בְּתִחוּמוֹת נִתְחַלְלִתִי

וּבְאֵין מַעֲיָנוֹת נִכְבְּדֵי מַיִם יִהְיֶה מַעֲיָנִי נִבְעֵר
מַיִם וּבְאֵין נִהְרֹת נִהְרֵי מוֹשֶׁךְ מַיִם וּבְאֵין מְקוֹרוֹת
מְקוֹרֵי חַיִּים מַיִם וּבְאֵין מַיִם הֵייתִי כְּבִרְיַת מַיִם
וּבְאֵין בְּאֵרוֹת בְּאֵרֵי נֹבֵעַ מַיִם וּבְאֵין מְקוֹה מַיִם
מְקוֹה יִשְׂרָאֵל לְהִזּוֹת מִמְקוֹה מַיִם

בְּטָרִם הָרִים הוֹטְבֵעוּ זִוְיוֹת עוֹלָם בִּי נִבְעֵעוּ
הָרֵי יִשְׂרָאֵל בִּי נִתְקַעוּ הָרֵי אֱלֹהֵינוּ
הָרֵי עַד בִּי נִתְיָדְעוּ בְּפֶלֶס וּבְמֵאזְנֵים בִּי נִשְׁקָלוּ
וּכְדָעוּ תוֹעֲפוֹת נִבְהִם וּמַחְקָרֵי טוֹדֵם בִּי נִשְׁתַּמְעוּ
תִּשְׁחַדְעוּ לִסְכֵּי נֹדַעְעוּ הִלֵּךְ חֲמוּדֵיהֶם כֹּהֵלִים
כִּדְעוּ זַעַל מִזֶּה אֲדִינִי הוֹטְבֵעוּ בְּעֵשֶׂת אֶרֶץ
וּבְאֵין הוֹטְבֵעוּ

הִלְכֵנִי וּבִעֻת חוֹלְלִתִי חֲקֹר וּבִעֻת עוֹלָם נִתְחַלְלִתִי
וּבִעֻת הַלְבוּשָׁה אֲנִי חֲלִיתִי וּבִעֻת נִשְׁאָאָה אֲנִי
חוֹלְלִתִי וּבִעֻת כְּנֻפִי בְּעֵדָקָה וּבִנְיָאָה
וּלְכָל חֵר וּבִעֻת קִדְמָה וּבִעֻת וּבִעֻת וּבִעֻת
עוֹלָם קִדְמָתִי וּבִעֻת עוֹלָם וּבִעֻת טִיבִי
נִבְלָתִי

עד לא עלה ארץ וחוצות סבוב הארץ וטכר
 חוצות סבוב היה משתה ארץ וחוצות משתה
 סבוב הולשתו ארץ וחוצות מחזקו אל חזק
 הארץ ומחזק הארץ אל חזק חוצות משתה
 אל משתה ארץ וחוצות כפי תחראבן ארץ
 וחוצות

וראש עפרות תכל יצר אשר יצר מדאש עפרות
 תכל ממנו העיק מעוק תכל וישת על ידו
 תכל כתחומה תרמם מדאש עפרות תכל
 כחלה מעשה הקרישם לתכל ומסודות
 ראש עפרות תכל ומעושה חושלד עפרות
 יהוא היה ראש עפרות תכל

בהכינו שמים שם אנכי באהל ית כולם מותם
 יתר מדם מתחנני כדוק שיה טרם נטם אצל
 נשכי במין טרם טפחם כמלנו אש חתם
 בורת טרם תכנס בו תכני באצבעות טרם
 קבעם באצבעותיו קבעני ועת פרעם כידע
 פרשני ולידעוכם אמר די ולידעוכם
 אמר די

[illegible]

35169





